

aiunt alii: *ibi n. 2.* Plures curatores in solidum obstringuntur, & agere queunt; uno tamen agente, vel ex eadem causa convento, cæteri convenire, conveniri vè nequeunt: *ibi n. 3.*; etiam si nihil gessisset, nisi datus esset invitus: *n. 4.*; si per diversas regiones singuli constituantur, singuli pro sua conveniendi sunt, & in solidum agent: *n. 5. p. 282.*; si autem alius gessit, alius non, gerens prius conveniendus: *n. 6.*; quid si non gerens voluntarius, vel invitus fuit; præcipuè apud nos? *n. 8.* Qui aliquem ad agendum, defendendum vè misit absque satisfactione de rato, vel de iudicato solvendo, conveniri potest: *dict. tr. 4. l. 4. c. 11. n. 9. p. 282.*; in quibus curatoribus hucusque dicta locum habeant? *ibidem n. 10.* Bona curatorum tacitè hypothecata sunt, veluti tutorum bona: *n. 11.*; curator nominatus ad distrahendabona, ex quorum pretio creditoribus solvat, quibus persolvere debeat? *n. 12.*; quum de dolo, & culpa lata solummodo teneatur curator datus bonis, beneficium cedendarum, vel dividendarum actionum non habet: *n. 13.*; sed tantum beneficium divisionis competens etiam illis, qui dolo, & culpâ latâ ligantur: *ibi n. 14. p. 282.* Actio curationis causâ quibus competat? *dict. tr. 4. l. 4. c. 11. n. 15. p. 283.*; assimilatur actioni tutelæ: *ibi n. 16.*; per omnia fermè obstringuntur curatores, sicut tutores: *n. 17.*; utilis hæc actio differt à directâ in effectu: *n. 18.*; per eam curator convenitur, ut rationes reddat, libros exhibeat, & quæ apud se habet, restituat: *n. 19.*; nec non ea, quæ reliquorum nomine comprehenduntur: *n. 20.*; damnumquè, cum in omittendo, tum in non acquirendo præstet: *n. 21.*; dolum, latam, & levem culpam: *n. 22.*; & id, quod interest: *n. 23.*; & quæ gesta fuere post officium finitum: *n. 24.*; quæ de actione directâ hucusque de-

dimus, hic etiam locum habent: *n. 25.*; & virtute istarum actionum cogi possunt curatores, ut rationes reddant: *n. 26.* Negotiorum gestorum actio etiam curâ durante competit, quamvis non ita tutelæ: *n. 28. p. 283.*; actio tutelæ utilis durante curâ intentari nequit, nisi furiosi curator sit: *n. 29. p. 284.*; per quodnam tempus duret? *n. 31. p. 284.* Ad quid, & quâ actione absentis, ventrisvè curator conveniri queat? Pariter non omnia in unum coarcescere possumus: pedetentim eamus infimul, ego ut disquisitioni Authoris placito satisfaciam, tu ut ejus doctrinâ cupiditatem expleas. Jam scis absentem extra Regnum, etiam in loco certo, cum inquisitione, & causæ cognitione, curatorem dari: *tr. 4. l. 4. c. 12. n. 1. 2. 3. p. 286.*; quæ autem ad hoc requirantur, tum absentis, tum jacentis hæreditatis respectu? *ibi n. 4.*; si in loco incerto sit, itidem, nemine petente, curator datur: *n. 5.*; vel ad instantiam conjunctorum postea succedentium: *n. 6.*; modo prius de absentia, vitæ, locique incertitudine constet, & quod procuratorem non reliquerit: *n. 7. 8. p. 286.* Hæc curâ magis dativa, quam legitima est; decernenda nihilominus est proximiori in successione ab intestato: *n. 9. p. 287.*; & quinam præferendi sint? *n. 10. 11. 12.*; electio in contrarium facta nulla est: *n. 13.*; successio non curatorio, sed hæreditario jure devolvitur: *n. 14.*; curator verumtamen absentis satisfacere, & inventarium conficere cogitur: *n. 15.*; aliter actiones exercere nequit: *n. 16.*; sed præstitâ satisfactione, & inventario confecto omnes exercet actiones: *n. 17.*; non ita curator ad lites, quoad actiones tempore perituras: *n. 18.*; idem respectu curatoris ventris, & curatoris bonis dati: *n. 19.* Sicut tutores, & curatores rationes reddere debent, ita post viginti annos absentia

fentiæ absque vitæ, vel mortis certitudine tradere debent bona, & eorum fructus ab intestato venientibus: *n. 20. p. 287.*; & *n. 21. p. 288.* enumerantur, qui ad hanc successionem vocentur. Venti quoque curator datur, tum ut nasciturum alat, tum ut ejus bona confervet: *dict. tr. 4. l. 4. c. 12. n. 22. 27. p. 288.*; si masculo nascituro maioratus competat, curator in possessionem mittitur: *n. 30. 31. p. 289.*; nomine ventris jus retractus curator habet: *n. 32.*; mater quoque ventris nomine possessionem capere valet, & manutenenda venit: *n. 33.*; idque petere potest adhibitis requisitis, de quibus in *n. 34.*; aliàs successionem privatur: *n. 35.*; & mulier in possessione existens eam alteri tradere non cogitur: *n. 36.*; alimenta matri præstita non repetuntur, nisi per calumniam in possessionem mittatur: *n. 37.*; curator iste ventris actiones tempore perituras movere potest: *n. 38.*; si venter institutus reperiatur, ei bonorum possessio conceditur: *n. 39.*; curator ventris ex omnibus tenetur causis, quibus cæteri curatores: *n. 40.*; quando ad absentis bona ejus hæredes ab intestato admittantur? *n. 41.*; ventris curator curare debet, quod venter in possessionem mittatur, cum posthumus quò ad utilia pro jam nato habeatur: *n. 42.* Si absentis curator à vivis exeat, ad suos hæredes, non verò ad secundum curatorem bona transeunt: *n. 50. p. 290.*; & iste secundus curator neque bona, neque redditus, neque rationes exigere potest: *n. 51. p. 289.*

De Curatoribus in genere.

Curatores, ac tutores ad Præsidentem curialem, cum in agendo, tum in defendendo, causas advocare queunt: *tr. 5. c. 3. n. 38. p. 19.*, & ratio *ibi n. 39.* Curator ad divisiones datæ terminum signare debet: *tr. 9. q. 54. n. 35 p. 305.*

Curæ non minùs, quàm tutelæ gravamen est: *tr. 3. l. 2. c. 2. n. 55. p. 43.*

Cura quos effectus producat? *tr. 3. l. 4. c. 10. tot. p. 207.*

Curatores bonorum habent plenam administrationem: *tr. 3. l. 4. c. 6. num. 12. p. 197.*

Quæ sine minore curator gerere valeat? *tr. 3. l. 6. c. 12. à n. 1. p. 23* & *c. 14. à n. 1. p. 27.*; & hic videtis quæ ad ejus commodum in rebus minorum facere nequeat: & ad utrumque in *tr. 3. l. 4. c. 10. n. 36. 37. p. 221.*

De curatore ventris multa reperies in verb. *Venter.*

Quando finiatur cura?

De jure nostro finitur per matrimonium: *tr. 3. l. 5. c. 9. n. 3. p. 313.*

Curator ad litem, lite finitâ, finitur, seu definit esse curator: *tr. 3. l. 4. c. 6. n. 6. p. 194.*

Et tandem quibus modis finiatur cura? Videas *tr. 3. l. 8. c. 8. tot. à p. 313.*

Si demum aliqua ad hoc verbum *Curator* spectantia adhuc desideraveris, in verb. *Tutor, Tutela, Culpa*, si haud displiceat, videtis.

Curia. Qui in eâ conveniri queant? *tr. 4. l. 2. c. 7. n. 12. p. 103.*

Custos bonorum est solummodò depositarius, tutor, curator, & administrator: *tr. 4. l. 2. c. 9. n. 20. p. 120.*

Custodire processus quanto tempore teneantur Notarii? Videas verb. *Scriba.*

D

Dammum, & commodum sequuntur rei dominum: *tr. 1. l. 1. c. 11. n. 60. p. 158.*

Aliud est damnum pati, aliud lucrum amittere: *tr. 1. l. 3. c. 3. n. 57. p. 296.*

Damnum pati dicitur, quando lucro quæsito renuntiat: *tr. 1. l. 4. c. 12. n. 142 p. 151.*

Damnum præter intentionem datum, &

& absque culpâ mortali, resarcire non coguntur iudices: *tr. 1. rubr. part. 2. n. 62. 63. p. 32.*; & è contra lethalitèr peccant administrantes iustitiam sinistra intentione: *ibi num. 64.*; & ad damna adstringuntur quando insufficientes ad iudicandum se se agnoscunt, & munus statim non demittunt: *n. 18. p. 29.*; vel si leges spernunt, & contra eas iudicant: *n. 35. p. 30.*; vel si in expeditione causarum negligentes, & morosi sint: *n. 67. p. 32.*; maximè si causa sit orphanorum, pauperum, & miserabilium personarum: *n. 68.*, boni quippè iudicis est causas pauperum non differre: *n. 69.*

De damno vitando qui agit, de lucro captando agenti præfertur: *tr. 1. l. 1. c. 10. n. 114. p. 145.*

Quomodo *damnum emergens*, seu *lucrum cessans* probari debeat? *tr. 1. l. 3. c. 12. n. 78. p. 387.* Fiscus morosus in solvendo confiscati creditoribus, tenetur eis ad lucrum cessans, & damnum emergens: *tr. 1. l. 4. c. 8. n. 67. p. 572.* Sic similiter vendens rem communem, & partem pretii non solvens, tenetur pro rata ad interesse damni emergenti, & lucri cessantis: *ibi n. 68.*; & pro evictione rei, quam vendidit, conventus, emptori ad interesse ex natura contractûs proveniens tenetur: *n. 71. p. 573.* Princeps compellens subditos ad mutuandam pecuniam, tenetur itidem ad damna emergentia, & lucra cessantia: *tr. 1. l. 4. c. 8. n. 70. p. 572.*

Damnum in una re acceptum cum lucro in alia habito compensatur: *tr. 2. l. 7. c. 8. n. 108. p. 744.*, quod in *num. seqq.* limitatur, ac intelligitur.

Damna provenientia ex matrimonio, vel ex omnium bonorum societate, an communicentur inter conjuges, & socios? Videtis verb. *Societas*, vers. *In societate omnium bonorum communicantur*, & verb. *Debitum*, vers. *Debita durante matrimonio.*

Damnum quodnam pupillo, & adulto

tutores, & curatores præstare debeant, cum periculum damni ad eos spectet? *tr. 3. l. 6. c. 35. tot. à p. 78.*

Damnum superveniens attendi non debet: *tr. 9. q. 57. n. 7. p. 330.*; nec quando resultat in re propria ex factò alterius: *ibidem n. 3. 5. p. 330.*, ubi declaratur.

Reliqua in verb. *Dominium*, ac *Interesse*. *Dæmoniaci* qui? *tr. 5. c. 3. n. 27. p. 18.*, ubi quòd isti privilegio trahendi adversarios ad Curiam potiuntur.

Debitorum, *Debitum*. Debitor in solidum ab uno ex cohæredibus conventus, etiam sine cessione, de eorum iuribus opponere potest: *tr. 1. l. 2. c. 12. n. 83. p. 267.*

Ex libris debitorum fiscalium nequit executivè procedi adversus in illis affectos debitores: *tr. 1. l. 1. c. 4. n. 25. p. 91.*

Debitum antiquum censetur satisfactum: *tr. 1. l. 1. c. 10. n. 22. p. 135.*

Hæres tenetur solvere debita illius, cuius fuit hæres: *tr. 1. l. 2. c. 9. n. 3. p. 219.*; & ratio: *num. 4. & seqq. p. 220.*; si vè suus, & necessarius, aut extraneus sit: *ibi n. 59. p. 225.*; siquidem qualitas defuncti non mutatur ex persona hæredis: *n. 5. p. 220. n. 42. p. 224. n. 79. p. 227.*; imò in hæredem omnes defuncti actiones transeunt, activæ, & passivæ: *n. 6. p. 220.*; nec testator contrarium statuire valet: *n. 7.*; eo, quòd hæres adiens hæreditatem cum creditoribus, legatariis, ipsoquè defuncto quasi contrahere censetur: *n. 8. 9.*; & tenetur solvere præfata debita priusquam legitimas, dotes, Falcidam, Trebellianicam, legata, nec non cætera ab ipso defuncto relicta: *n. 11. 12.*; eo, quòd ex aditione hæreditatis pullulet contra hæredem actio personalis, & hypothecaria pro supradiçtis debitis solvendis: *n. 13. 14.* Pariliter tenetur hæres transmittentis hæreditatem: *tr. 1. l. 2. c. 9. n. 16. p. 221.*; quia ad defuncti debita non tantum primus, verum etiam secund-

cundus hæres obstringitur : *n. 17.*; ideo ab hæredibus hæredum exequenda sunt onera primis injuncta hæredibus : *n. 17.*; quia etiam hæres hæredis personam defuncti repræsentat : *n. 18.*; quod intelligitur ad millesimum usque hæredem : *n. 19.* Tenetur itidem hæres ad præstanda alimenta, ad quæ defunctus tenebatur : *tr. 1. l. 2. c. 9. n. 25. p. 222.*; & non tantum solvere debita sæcularia, sed & ecclesiastica : *n. 26.*; & hæres beneficiati cogitur ad præstationes decursas, & non solutas : *n. 27.*; & si successor in beneficio eas solvat, ab hærede beneficiati præmortui repetit : *n. 28.*; non tamen tenetur beneficiati hæres solvere pensiones illorum annorum, de quibus defunctus redditus, & fructus beneficii non percepit : *n. 29.*, nec etiam si fructus, ac redditus, quos defunctus percepit, in utilitatem Ecclesiæ convertisset : *n. 30.* Sequuta evictione bonorum hæreditariorum eodem modo tenetur hæres : *n. 32.*; & non minus hæres patris, vel avi, qui viventes filiabus, & neptibus dotes non assignarunt, tenetur dotes eis persolvere : *num. 33.* Successor emphyteusis, quam defunctus emit, aut melioravit, ad illius debita obstringitur, si nullus alius sit hæres solvendus : *tr. 1. l. 2. c. 9. n. 119. p. 231.*; siquidem ad defuncti debita tenentur omnes, qui loco hæredum succedunt : *ibi n. 120.*; & similiter tenetur hæres emphyteusis hæreditariæ : *tr. 1. l. 2. c. 11. n. 138. p. 257.*; non verò si emphyteusis sit de pacto, & providentiâ : *n. 139.*; nisi empta sit, vel tantum respectu meliorationum : *n. 140.* Hæres beneficiatus similiter solvit, etiam ex fructibus à rebus hæreditariis perceptis, defuncti debitum : *tr. 1. l. 2. c. 9. n. 121. p. 231.*; præterquam si creditores non urgeant : *ibi n. 123.* Donatarius hæreditatis pariformiter obligatur : *tr. 1. l. 2. c. 11. n. 28. 29. p. 245.*, & latius sta-

tim dicemus in verb. *Donatarius.*

An hæres promittens solvere nomine proprio debita hæreditaria sibi prejudicet quò ad beneficium inventarii? *tr. 1. l. 3. c. 14. tot. à p. 359.*

Legatarius an teneatur ad debita defuncti? Non : *tr. 1. l. 4. c. 8. n. 15. p. 536.*

Donatarius omnium bonorum an? Affirmativè : *tr. 1. l. 4. c. 8. à n. 6. p. 536.*

& *l. 2. c. 11. n. 28. 29. p. 245.*; sicuti etiam donatarius tenetur quando sese obligavit : *tr. 1. l. 4. c. 8. n. 5. p. 536.*

& *n. 137. p. 554.*; nisi donatio sit omnium bonorum per remunerationem, quoniam tunc non tenetur : *ibi n. 76. p. 546.*; nec adhuc in subsidium : *n. 81. p. 547.*; etiamsi merita non producant actionem civilem, sed tantum naturalem : *n. 82.*; quod procedit licet remuneratio sit causâ meritorem de futuro : *n. 85.* Sed tenetur donatarius ad donatoris debita

in subsidium pro eo, quod donatio excedit merita : *n. 86. p. 547.*; & etiam ad debita post donationem contracta, pro illa parte, quam donans sibi reservavit : *n. 102. p. 549.*; modò donator donatarium, & non alterum

sibi hæredem reliquerit : *n. 102.*; aliàs donatarius omnium bonorum nunquam convenitur pro donatoris debitis, nisi eo, & ejus hæredibus excussis : *n. 141. p. 555.*; præterquam si notoriè constet donatorem, & illius hæredes non esse solvendo : *n. 142.*

licet contrarium invenias in *n. 143.*

Donatarius universalis, quia (decedente donatore sine hærede) loco hæredis habetur : *tr. 1. l. 4. c. 8. n. 105. p. 550.*; ideo tenetur ad debita contracta ex causa necessaria post donationem exorta : *ibi n. 106.*; & idem similiter

dicendum de donatario universalis causâ mortis, sive jam, sive post debita sint contracta : *n. 107. p. 550.*

Donatarius Principis onus æris alieni subit etiam : *tr. 1. l. 4. c. 8. n. 140. p. 555.*

Donatarius particularis actione personalis

nali non tenetur: *tr. i. l. 4. c. 8. n. 12. p. 537.* nisi sit hypotheca favore creditorum: *ibi dict. n. 12. p. 537. & n. 148. p. 556.*; & nec donatarius particularis, nec universalis tenetur ad debita donantis post donationem contracta: *n. 22. 24. 25. p. 538.*; quamvis contrarium in *n. 26.*; quæ contraria opinio solum fluit quando donatarius non habet hypothecam: *n. 27.*; vel in subsidium quando donator solvendo non extat: *dict. c. 8. n. 103. p. 550.*; quandoquidem adeo ad donatoris debita non cogitur donatarius, ut adhuc procedat, quantumvis sit in possessione ex clausula constituti: *ibi n. 28. p. 539.* Ast:

Donatarius, cui dolose facta fuit donatio in fraudem creditorum, illis solvere tenetur: *tr. i. l. 4. c. 8. n. 31. p. 539.*; eo vel maxime quando debita contracta fuere ante donationem: *ibi num. 32.*; estò donatarius fraudis conscius non fuisset: *n. 33.*; si fuerit enim fraudis conscius, tenetur, tametsi res donata tempore litis contestatae jam non existat, vel ex ea locupletior factus non esset: *num. 34. p. 540. & n. 147. p. 556.*; numquam tamen creditores adversus donatarium agere possunt, ni prius donatore excussu: *n. 35.*; & ejus hæredibus: *n. 150. p. 556.*; modo agant hypothecaria actione, & non Salviano interdicto: *n. 151.*; licet contrarium in *n. 152.*; neque viâ executivâ, sed ordinariâ: *dict. c. 8. n. 70. p. 545.*

Donatarius ob causam, obvè modum adstringitur ad donatoris debita? Non: *tr. i. l. 4. c. 8. n. 97. p. 549. & 135. p. 554.*; dummodò donatio sit facta ab eo, qui donandi obligationem habet: *n. 99. p. 549.*

Donatarius hæreditatis ad debita tenetur sicut hæres? *tr. i. l. 4. c. 8. n. 146. p. 556.*

Omnis donatarius adstringitur ad onera inhærentia ipsi rebus donatis: *tr. i. l. 4. c. 8. n. 163. p. 558.*

Omnibus in casibus, in quibus donatarius tenetur, intra donationis tantum vires obligatur: *tr. i. l. 4. c. 8. n. 138. p. 554.*; præcipue si sit rei particularis donatarius: *n. 139. p. 555.*

Donator quilibet agere valet contra donatarium, ut suis anterioribus solvat creditoribus: *tr. i. l. 4. c. 8. n. 145. p. 556.*

Rex successor in Regno, an teneatur ad debita prædecessoris? *tr. i. l. 4. c. 7. n. 96. p. 520.*

Annè successor in fœudo de pacto, & providentiâ? Negativè: *tr. i. l. 4. c. 7. n. 98. p. 520.*

Successor in Episcopatu an obstringatur ad debita antecessoris? Videtis verb. *Solutio*, vers. *Successor in Episcopatu.*

Maioratus successor nunquidnam obligetur ad instituentis debita? *tr. i. l. 4. c. 7. à n. 6. p. 508.*, ubi in *n. 10.* quòd teneatur ad debita contracta pro necessitate, & utilitate ipsius maioratus, sed hujusmodi utilitas debet esse perpetua, & respicere ipsius conservationem: *n. 11. 12. p. 509.*, procederequè debet ex causa necessaria, non solum voluntaria: *n. 13.*; non autem adstringitur ad debita contracta pro antecessoris necessitatibus: *n. 24. 33. p. 510. & seq.*, licet contrarium in *n. 34. p. 511.*; nec pro litium expensis: *n. 25. p. 511.*, nisi illa contraxerit cum facultate Regis: *n. 26.*; obstringitur verò ad expensas funeris ultimi possessoris: *n. 30.* (istæ enim semper de honestate debentur: *n. 36. & seqq. p. 512.*) modò bona libera non reliquerit: *n. 31.*, aliàs obstringitur hæres: *n. 32. p. 512.*

Usufructuarius, vel hæres instituentis usumfructum quando obligentur ad ipsius constituentis debita? *tr. i. l. 4. c. 2. à n. 25. à p. 427.*, & videtis in verb. *Usufructuarius.*

Vendens hæreditatem ut hæres, hæreditatis creditoribus, semper manet obstrictus: *tr. i. l. 3. c. 7. n. 1. p. 309.*; in

ejus namque potestate non est per
venditionem hæreditatis actiones
hæreditarias passivas aufugere: *n. 2.*;
neque creditores coguntur mutare
personam hæredis debitoris: *n. 3.*;
nec venditor hæreditatis desinit esse
hæres: *n. 45. p. 309.*

Debita hæreditaria non cogitur exige-
re hæres: *tr. 1. l. 3. c. 8. n. 95. p. 326.*;
nec rationem reddit de nominibus
non exactis: *n. 94.*; modò ejus culpâ
inexigibilia facta non forent: *n. 96.*;
sed quandò hoc dicatur? *n. 97. p. 326.*

Fiscus an, & quandò debita confiscati
solvat? Videtis verb. *Alienatio*, vers.
Qui tenent confiscatum.

Æs alienum non sequitur fundum: *tr.*
1. l. 4. c. 8. n. 7. p. 536.

Per dationem fidejussoris debitum non
agnoscitur: *tr. 1. l. 4. c. 11. n. 48. p. 613.*;
agnoscitur tamen per confessionem,
vel per patientiam condemnationis:
n. 50. p. 613.

Benignè, & salva honestate debitores
conveniri oportet: *tr. 1. l. 4. c. 11. n.*
41. p. 612.

Quandò carcerari debeant, vel cedere
bonis valeant? Retrò quære in verb.
Cessio bonorum.

An fugitivum debitorem possit creditor
propriâ autoritate capere? Quip-
pini? *tr. 1. l. 4. c. 12. n. 28. p. 634.*

Debitum ab alterutro conjugum con-
tractum solvinè debeat ab alio con-
juge; disquisitionis est? Quam ut
clarius percipias, duplicem casum
distingue: vel debita contracta fuè-
re ante contractionem matrimonii,
vel eo constante?

In primo casu, negativè resolvitur in
tr. 2. l. 6. c. 3. n. 44. p. 616. c. 4. n. 1. p.
619. c. 6. n. 30. p. 634. & tr. 9. q. 54. n.
44. p. 306. & q. 82. n. 9. p. 442.; quod
quidem procedit, tam in matrimo-
nio contracto per chartam medieta-
tis, quàm per dotem, & arrhas: *ibi*
dict. c. 4. n. 3. 4. p. 620.; & pariliter quò
ad usuras, quippe qui ad sortem non
tenetur, ad usurarum solutionem non

cogitur: *ibi n. 5.*; & quò ad debitum ex
delicto: *n. 8.*; ita ut si, constante ma-
trimonio, solvantur debita ex delicto,
soluto matrimonio imputabuntur in
partem conjugis delinquentis: *n. 10.*;
prout etiam dos, aut donatio, quas
unus ex conjugibus fecit filix, filio vè
prioris matrimonii, quia solvendæ
sunt ex bonis dotantis: *n. 11.*; & quod-
libet debitum unius conjugis ante ma-
trimonium contractum solummodo
solvendum ex acquisitis, & lucratis:
n. 12. 13. p. 621.; & si conjux debitor
non habeat undè solvat, nec ideò
alius solvit: *n. 14.* Omnia hæc limita,
si pacto solvendi debita anteriora
contraheretur matrimonium: *tr. 2. l.*
6. c. 4. n. 15. p. 620.; modò in dicto pa-
cto specificentur: *n. 17.*; prout etiam
si debita contracta fuère ante matri-
monium, sed ratione ejusdem futuri
matrimonii: *n. 23. & seqq.*; vel etiam
si debitum sit ex legitimis filiorum
prioris matrimonii: *à n. 29. ad 33. p.*
622.; vel si pendente jam lite vir, aut
uxor debitum in judicio divisionis
suppressit: *n. 34.* Et ex quibus bonis
solvenda veniant debita ab uno con-
juge ante matrimonium contracta,
& post mortem alterutrius petita?
ibi à n. 35. p. 622.

In secundo casu, videlicet durante ma-
trimonio, debita, damna, & expen-
sæ omnes ratione talis matrimonii
contracta, passa, & factæ commu-
nicantur inter utrumque conjugem,
& ex communi acervo solvantur: *tr.*
2. l. 6. c. 5. n. 3. 4. 5. p. 623.; ita ut pro
dimidio uxor, & pro virili hæredes
conjugis prædefuncti solvant: *tr. 9.*
q. 32. n. 3. 4. 10. 14. à p. 191.; quantum-
vis pactum (quod non tenet) con-
trarium fiat *dict. c. 5. num. 6. 9. p. 624.*;
atque idem procedit circa expensas
factas in alendis liberis, sive com-
munibus, sive non: *ubi proximè n.*
10.; quamvis unus conjugum so-
lus filios habeat ex damnato coitu:
num. 11.; sed contrarium invenies in

n. 12. 13.; sic similiter expensæ pro mittendis filiis communibus in studium, vel ad discendas artes, officivæ: n. 14.; contrarium verò in filiis unius: n. 17.; & pro eis docto- randis, vel ad dignitates, & hono- res promovendis: n. 18.; contrarium in filiis prioris matrimonii: n. 20. p. 625.; & in utroque casu procedit resolutio si expensæ sint modicæ, non verò si sint excessivæ: n. 21.; & expensæ, aut debita, devotionis causâ contracta, dummodò moderata sint: à n. 26. ad 31.; expensæquæ factæ in filii, filiæve communis nuptiis, si sunt parvæ: n. 32.; secùs in nuptiis filii, aut filiæ primi matrimonii: n. 33. Pariliter de communi solvuntur damna ex casu fortuito provenientia: dict. c. 5. n. 34. p. 626.; expensæ pro aspor- tandis, ac conservandis mercibus: n. 35.; expensæ, atque pretium redem- ptionis cuiusvis conjugis: n. 36. Om- nia hæc procedunt vel matrimonium sit chartâ medietatis, vel secundùm jus commune contractum: n. 38. Et an mulier teneatur solvere debita à marito contracta matrimonio constan- tante ad illam alendam, & familiam, si maritus non est solvendo? Cum distinctione resolvitur à n. 39. ad 44. p. 626. Expensæ infirmitatis in ma- trimonio contracto secundùm con- suetudinem Regni, de communi so- lutionem accipiunt: tr. 2. l. 6. c. 5. n. 76. III. p. 629.; nisi infirmitas con- tracta esset culpâ infirmi conjugis: ibi n. 78. p. 629.; in matrimonio verò secundùm jus commune contracto, non solvuntur de communi, si non adsunt acquisita, & tales expensæ dotis fructus excedant: n. III. 112.; sicuti non communicantur, neque ex communi resarciuntur damna re- cepta culpâ latâ unius conjugis: à n. 113. ad 130. p. 632.; è communi ta- men solvitur pœna, quâ ab injusta sententia condemnatus fuit alter ex conjugibus: tr. 2. l. 6. c. 5. num. 45. p.

626.; idem in damno mortis servi, animalis, aut rei, quæ usu consu- mitur: n. 48.; ita quod expensum fuit à marito in donationibus remunera- toriis, eleemosynisve: n. 50. 53.; ita impensum à marito in ludendo, & meretricando: n. 54.; nisi vir hoc im- pendisset in uxoris odium: n. 55.; vel nisi tale impensum notabilis esset quantitatis: n. 56. 57.; sed an, rotâ versâ, haud teneatur vir communi- care cum uxore, quod notabiliter ac- quisivit? n. 58. p. 628.; ita communi- cantur, & ex communi solvuntur de- bita occasione Magistratûs compa- rata: n. 61., intelligendo ut n. 62. 63.; ita damna, & debita provenientia ex culpâ levi, levissimâ, casu ve fortui- to: n. 64.; ita expensæ omnes, quas vir facere potest sine uxoris consen- su: n. 66.; non autem ita damna, & impendia ex maleficio pullulantia: n. 79. & seqq. p. 629.; neque expensæ superfluæ in conviviis, aliisque re- bus non necessariis: n. 89. 90. p. 630.; nisi sint moderatæ: n. 91. 92.; neque expensæ, quas uxor, constante ma- trimonio, decoxit, vel amovit, quia, eo soluto, in suam partem imputan- tur: n. 93., intelligendo ut ex n. 94. ad 97.; neque expensæ, quas mulier fecit in alendo parente, aliisve con- sanguineis ipsius: ibi à n. 98. ad 102. à p. 630. Denique in aleam disquisitio- nis fluit, numquid valeat pactum, per quod mulier non teneatur solve- re debita mariti, etiam constante matrimonio contracta? tr. 2. l. 6. c. 8. n. 21. 22. p. 648. Ante aditam hæreditatem, confectum- quæ inventarium debita peti ne- queunt: tr. 2. l. 7. c. 2. n. 106. p. 700.; ni favore dotis: ibi n. 107. Debitum remittere, & solutionis tem- pus prorogare, an tutores, & cura- res valeant? tr. 3. l. 6. c. 23. & 24. tot. à p. 52. An duo procuratores generales ad om- nia, & tutor à contutore, possint al-

- ter ab altero debita constituentis exigere? *tr. 3. l. 6. c. 35. n. 50. p. 80.*
- Debita exigere quando teneatur tutor, vel curator? *tr. 3. l. 4. c. 10. à n. 61. ad 63. p. 213.*
- Debitor dici nequit socius, vel administrator ante rationes redditas: *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 112. p. 12. l. 5. c. 5. n. 4. p. 353.*
- Debitum procedens ex eadem administratione, & negotio, connexum est: *tr. 4. l. 1. c. 5. n. 53. p. 54.*; prout è contra credita, & debita unius corporis ab alio diversa sunt, unumquè corpus de alio non participat: *tr. 4. l. 6. c. 2. n. 115. p. 23.*
- Debitor in diem, ante diem carcerari potest, si interim suspectus fiat: *tr. 4. l. 1. c. 6. n. 10. p. 58.*; sicut & debitor fugitivus, vel suspectus, intra tempus ad conficiendum inventarium existens: *n. 11.*; secus in debitore conditionali: *ibi n. 12. p. 58.*
- Negotiationis debitor exigi nequit, nisi post datas, & hinc inde disjunctas rationes: *tr. 4. l. 1. c. 8. n. 46. p. 79.*; & dans pecuniam ad negotiandum, non rectè exposcit ipsam, sed exigere tantum debet, quod rationes sibi reddantur: *dict. n. 46. p. 79.*
- Condemnatus debitor ad restitutionem tritici, vini, olei, quando æstimationem solvens satisfaciat? *tr. 4. l. 2. c. 10. n. 52. p. 132.* & alia multa huc attinentia videbis in verb. *Solutio*, & verb. *Condemnatus ad solutionem.*
- Vidua manens in capite Casalij, estò non teneatur ad debita ante matrimonium contracta, obligatur tamen ad usuras eo constante currentes: *tr. 4. l. 5. c. 10. n. 48. p. 399.*
- Urbanam contentionem jus commendat cum debitoribus, etiam fisci: *tr. 4. l. 7. c. 1. n. 12. p. 116.*
- Debita, contracta ab uno ex sociis omnium honorum, solvantur à societate, seu à quolibet socio in solidum: *tr. 1. l. 2. c. 12. n. 97. p. 269.* & *tr. 9. q. 32. n. 19. 18. à p. 192.*
- Qualitas quando personæ, & non rei inhæret, persona, & non res debitor est; secus è contra: *tr. 9. q. 21. n. 14. p. 101.*
- Debitum purum potius, quàm conditionale præsumitur: *tr. 9. q. 46. n. 3. p. 268.*
- Ut debita in divisionibus solvantur, debent esse liquida, & probata: *tr. 9. q. 54. n. 59. p. 309.*; & an ex mendacio, & suppositione debiti in inventario mendax ad totum teneatur? *tr. 9. q. 23. n. 13. & 21. p. 192.*
- Quidquid creditori dedit suo in causam debiti dedisse præsumitur: *tr. 9. q. 17. n. 13. p. 70.* & *n. 63. p. 78.*
- Debitor quando dicatur non esse solvendo? *tr. 9. q. 30. n. 5. 6. p. 184.*
- Visne amplius? Respice *Creditor*, aspicequè *Heres.*
- Deceptio* Qui ad alterum decipiendum se fingit, nullo privilegio gaudet: videas verb. *Mendax.*
- Decima*, vulgò *Vintena*, de quibus fructibus tutori, seu curatori præstanda, & qualiter ex fructibus deducenda? *tr. 4. l. 1. c. 1. de n. 79. ad 81. p. 10.* & amplior sermo nobis erit in verb. *Vintena.*
- Dei* Senatus speculum nobis est ad imitandum: *tr. 1. l. 4. c. 14. n. 141. p. 687.*
- Declaratio* nil de novo inducit: *tr. 3. l. 4. c. 10. n. 77. p. 214.*
- Declinatoria*. Mota actione pro celatis, seu occultatis in inventario, quilibet privilegiatus post factas divisiones potest forum declinare: *tr. 1. l. 1. c. 9. n. 169. p. 129.*
- Declinatoria apponi debet ante litem contestationem: *tr. 2. l. 8. c. 3. n. 21. 22. p. 799.*; nisi jurisdictio partium consensu prorogari nequeat: *ibid. n. 22.*
- Declinatoria non appositâ, an ob id restituatur minor? *tr. 3. l. 5. c. 11. n. 45. 46. p. 340.*
- An Clericus tutor laici ad sæculare forum trahi possit? *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 19. p. 8.*
- Declinatoria an detur in actione iuramenti ad animam? *tr. 9. q. 23. n. 6. 9. p. 114.*

Cætera in verb. *Exceptio*.
 Depositarius forum declinare nequit: *tr. 4. l. 6. c. 8. n. 24. p. 74.*
 Declinatoriâ ad iudicem orphanorum uti possunt minores, & pupilli: *tr. 5. c. 1. à n. 1 p. 3.*, & dicemus in verb. *Orphanus*; & hoc quamvis sine licentia iudicis jam uxoratus sit: *ibi n. 15. p. 4*; quia licet per matrimonium, Principisvè gratiam maior fiat, nihilominus orphanorum iudex, mobilium, immobilium, ac similibus ratiocinia, præsentibus tutoribus, & curatoribus dispungere valet; de causis verò postea motis cognoscere potest: *n. 16.* Si orphanus duos orphanorum iudices habeat, quem maluerit eligere valet: *n. 17.* In executionibus contra Principem cæptis, adhuc orphanus ad suum iudicem declinare valet: *n. 18. p. 4*; actionem spoliis potest intentare coram iudice orphanorum, quantumvis non sit iudex partitionum: *n. 19 p. 4*; maiores quoque viginti quinque annis, dum emancipati, vel uxorati non sunt, fori privilegio fruuntur: *n. 20. p. 4*; post etiam conclusionem in causa orphanus ad suum iudicem declinare quit: *n. 21. p. 5*; sed orphanus tamquam tertius, tum principaliter, tum accessoriè suum iudicem declinare potest, quoniam utroque in casu sponte venit: *tr. 5. c. 2. n. 16. p. 11*; & etiam citatus ad defendendam litem: *n. 17. 18*; nisi nominatus alieno nomine possideat, ut colonus, & similes: *dict. c. 2. n. 19. p. 11*; an idem dicendum sit respectu emphyteutæ, & feudatarii? *ibi n. 20. p. 11.*
 Declinatoriâ ante contestationem apponenda: *tr. 5. c. 4. n. 8. p. 22.*
 In executione orphanus declinare nequit: *tr. 5. c. 2. n. 33. p. 12*; nec contra externos privilegiatos suo utitur privilegio in causis inventarii, & partitionum: *n. 34. p. 13*; nec adversus Scholasticos, exceptis inventarii, divisionis, & ratiocinii causis: *ibi n.*

36.; nec adversus milites (aliquibus exceptis casibus): *n. 40.*; nec adversus Senatores activè, vel passivè: *n. 42. & seqq.*; nec adversus officiales Brasiliæ Provinciæ, Regiæ Basilicæ, & ratiociniorum Regionum: *n. 47.*; nec adversus Familiares de numero: *n. 49 p. 13*; nec adversus par, potentiusvè privilegium habentes: *n. 50. p. 14*; nec in causis mulctarum, salarii, spoliis, custodiæ, vel depositi: *n. 51.*; nec post emancipationem, legitimam ætatem, vel post ætatis veniam impetratam, vel postquam uxorati sint de licentiâ iudicis: *num. 52.*; nec in causis à mercaturâ provenientibus, si orphanus est mercator: *n. 53.*; nec in causis spiritualibus, ecclesiasticisvè: *n. 56*; quid autem in minore curatore carens? *n. 55. p. 14.*
 Declinatoriâ an uti valeat pars, quæ foro renuntiavit? *tr. 5. c. 1. n. 32. 33. p. 6.*
 In reconventionem nullus privilegiatus declinatoriâ utitur: *tr. 5. c. 2. n. 6. p. 10.*
 Nec tertius comparens in iudicio pro suo interesse: *tr. 5. c. 5. n. 2. p. 25.*
 Iudex declinatus recusato (largè) æquiparatur: *tr. 5. c. 4. n. 14. p. 22.*
 Cætera in verb. *Cognitio*, *Incompetentia*, *Jurisdictio*.
 Decoctorio quid sit? *tr. 1. l. 4. c. 12. n. 2. p. 632.*, ubi *n. 3.* quod tria sunt decoctorum genera; & qui primi, qui secundii, qui tertii generis decoctores sint? *n. 3. 6. 9 p. 632.*
 Decoctorio est crimen: *tr. 1. l. 4. c. 14. n. 90. l. 681.*
 Decoctores tertii generis publici latrones reputantur: *tr. 1. l. 4. c. 12. n. 10. p. 633.*; immunitate Ecclesiæ non gaudent: *ibi n. 11.*; nobilitatem amittunt, infamesque fiunt: *n. 12.*; dignitates obtinere non possunt: *n. 13*; beneficio Indulti generalis non potiuntur: *n. 14.*; nec dilatione quinquennali: *n. 15.*; amplius mercaturam exercere non valent: *n. 16*; torquerique possunt, ut bona indicent: *n. 17.*;

- n. 17.; eorum pacta, & conventiones non valent: n. 18.; executio corporalis adversus eos facienda est, etiam si dicant habere secretum communicandum Principi: n. 19.; à nemine hospitari possunt: n. 21. p. 633.
- Pæna capitalis** locum non habet contra decoctores non occultantes bona, sed personas tantum: *tr. 1. l. 4. c. 12. n. 22. p. 634.*; nec contra decoctores primi, secundivè generis: n. 23.; nec contra non mercatores: n. 24. p. 634.
- Omnis**, qui decoctorum bona, quocumque titulo habuerit, tenetur infra quindecim dies manifestare: *tr. 1. l. 4. c. 12. n. 20. p. 633.*
- Judex loci decoctionis** est competens ad creditorum concursum: *tr. 1. l. 4. c. 12. n. 25. p. 634.*; nisi decoctor sit debitor fiscalis: *ibi n. 26. 27. p. 634.*
- Decoctores latitantes** voce præconis citandi sunt: *tr. 1. l. 4. c. 12. n. 38. p. 635.*
- Curator bonis decoctorum** dandus est: *tr. 1. l. 4. c. 12. n. 39. p. 636.*
- Decoctor an teneatur** creditoribus suis acquirere? Videtur verb. *Cessio bonorum*, vers. *Cedens bonis.*
- Decretum.** Decreti irritantis effectus: *tr. 3. l. 6. c. 42. n. 93. p. 100.*
- Decretum irritans** non importat clausulæ, *nullius roboris*, *nullius momenti*, *decreti irritantis*: *tr. 3. l. 7. c. 18. 24. p. 282.*
- Decuriones Civitatum, & Oppidorum**, an, appellatione remota, seu gravamine non obstante, possint prostertere muros domus, sive alia quæcumque facta in locis publicis, vel Concilii, sine strepito, & figura iudicii, post annum, & diem ædificationis? *tr. 9. q. 56. tot. à p. 321.*
- Si decuriones in forma Ord. l. 1. tit. 66. §. 11.** non rectè se habeant, quid iudicandum? *tr. 9. q. 56. n. 22. & 28. à p. 326.*
- An prohibere possint** nè dominus fundum suum pariete, seu vallo muniat? *tr. 9. q. 57. t. à p. 329.*, & videas verb. *Paries*; & an solarium publicum, & vias absque Principis licentiâ concedere queant, & quibuscumque solemnitatibus? *tr. 9. q. 87. n. 8. & 9. p. 463.*; & an hujuscemodi concessio à quolibet impugnari possit? *ibidem n. 10. p. 464.*
- Decuriones**, quando collectas imponere valeant? Vide verb. *Collecta.*
- Defensio.** Nemo invitus se se defendere cogitur: *tr. 9. q. 99. n. 34. & 45. p. 524. & 526.*; neque de iis, quæ in articulis non continentur, se defendere debet: *tr. 9. q. 36. n. 22. p. 205.*
- Defensio naturalis unicuique** competit: *tr. 6. l. 1. c. 1. n. 6. p. 2.*
- Definitio cui non competit**, nec definitum competere quit: *tr. 1. l. 1. c. 9. n. 9. p. 113.*
- Definitio omnis in jure periculosa**: *tr. 2. l. 2. c. 11. n. 1. p. 216.*
- Ab eâ incipiendum**: *tr. 6. l. 1. c. 1. n. 1. p. 1.*
- Delegatio cessat**, ubi electa est industria personæ: *tr. 1. l. 1. c. 11. n. 78. p. 160. & l. 4. c. 6. n. 126. p. 483.*; ideò nullus electus potest alteri vices suas delegare: *dict. c. 11. n. 77. p. 160. & l. 4. c. 6. n. 125. p. 483.*; nisi in casibus, de quibus in *dict. c. 6. n. 127.*
- Delegare an possit** iudex recusatus causam alii, reculatione pendente? *tr. 6. l. 5. c. 8. à n. 1. p. 307.*, ubi negativè à n. 5.
- Delegatus an possit delegare?** *tr. 6. l. 5. c. 8. tot. à p. 307.*
- Deleganti exceptio** obstat, obstat etiam delegato: *tr. 6. l. 5. c. 8. n. 9. p. 308.*
- Delegare iudex ordinarius potest**: *tr. 9. q. 22. n. 17. p. 112.*; non tamen extra territorium: *ibidem n. 18. p. 113.*
- Delegatio liberat debitorem ipso jure**: *tr. 9. q. 61. num. 17. & 19. p. 359. & seqq.*
- Cætera in verb. Novatio.**
- Deliberatio.** Deliberare debet hæres intra breve tempus, puta decem, vel quindecim dierum, an velit esse hæres, nec nè? *tr. 2. l. 3. c. 9. n. 29. p. 324.*

Reliqua in verb. *Fus deliberandi*.

Delictum. Indubio præsumptio exclusiva delicti sumenda est: *tr. 1. l. 1. c. 9. n. 77. p. 119.*

Ex delicto, factove unius, non debet alter pergravari: *tr. 1. l. 2. c. 12. n. 48. p. 264.*; & nemo puniendus: *tr. 2. l. 3. c. 3. n. 45. p. 227. l. 6. c. 5. n. 81. p. 629. & c. 7. n. 5. p. 641.*; nisi consors sit criminis: *ibid. 6. c. 8. n. 85. p. 654.*

Delicta commissionis, & omissionis diverso jure judicantur: *tr. 1. l. 4. c. 7. n. 137. p. 524.*; mitiusque puniuntur delicta omissionis, quam commissionis: *ibid. n. 138. p. 524.*

Ne delicta impunita maneant fit commutatio pœnæ pecuniariæ in pœnam corporalem: *tr. 1. l. 4. c. 11. n. 101. 102. p. 619.*; sed invitâ parte hæc commutatio non fit: *n. 103.*; & quò ad ista, & alia videbis verb. *Commutatio*.

Delictum Prælati in damnum Ecclesiæ redundare nequit: *tr. 2. l. 6. c. 5. n. 86. p. 630.*

Morte extinguuntur delicta omnia: *tr. 2. l. 6. c. 9. n. 2. p. 657.*

An, & quando ob delicta ascendentium, descendentiumve à successione excludantur descendentes, ascendentesve? *tr. 2. l. 2. c. 4. t. à p. 148.*, & videbis verb. *Successio*, ac *Exclusio*.

Delictum parentis innocuis descendentes, haud nocet: *tr. 6. l. 4. c. 13. n. 12. p. 211.*

Non modus, sed affectus attenditur in delictis: *tr. 6. l. 4. c. 16. n. 26. p. 260.*

Rusticus, & simplex minus delinquit: *tr. 9. q. 58. n. 3. p. 335.*

Dementia magna fuit Pithaci integrum scribere librum in laudem lapidis pistrinæ; Favorini alium in febris quartanæ laudem; Luciani alium in muscarum elogium; Dydimi gramatici quatuor millia; eo nixi animo, ut fabulis abstulerit vanitatem: *tr. 8. palestr. 2. lect. 9. p. 240. col. 2. in fin.*

Denuntiatio. Denuntiantes suam denuntiationem non probantes, quomodo

sint puniendi? *tr. 1. l. 1. c. 9. num. 68. p. 118.*

Dependentia. Judex unius causæ judex omnium ab eâ dependentium: *tr. 1. l. 4. c. 14. n. 79. p. 679.*; quia dependentia, & cohærentia ejusdem sunt juris: *ibid. n. 80. 81. p. 680.*; & connexorum idem est judicium: *n. 82.*; ideò quando fit inventarium per additionem ad aliud, ejus debet esse judex, qui fuit primi: *n. 83.*; & debitor minorum volens cedere bonis coram judice illorum inventarium facere tenetur: *n. 84. p. 680.*

Deponens semel, an iterum teneatur deponere, etiam in articulis accumulativis? *tr. 6. l. 6. c. 14. n. 2. p. 368.*

Recusatus debet recusationi deponere, seu respondere: *tr. 5. l. 6. c. 4. n. 1. p. 346. & c. 5. n. 1. & seqq. p. 348.*; & omnes recusati (sint sæculares, Ecclesiastici, Regularesve) tenentur deponere recusationis articulis: *dict. c. 5. n. 6.*; Ecclesiastici intra terminum à judice assignatum: *dict. c. 5. n. 7. p. 349.*; sæculares (qui alias ipso jure manent suspecti) intra triduum: *dict. c. 5. n. 8. p. 349. & l. 6. c. 11. n. 2. p. 366.*; si tamen factum sit alienum, antiquum, vel intricatum, magis tempus conceditur: *dict. c. 11. n. 4. p. 366.*; quæ temporis prorogatio indulgetur etiam minori, rustico, & fœminæ: *dict. c. 11. n. 5. p. 366.*

Omnes judices tenentur articulis recusationum deponere sub juramento Officii: *tr. 6. l. 6. c. 5. n. 4. p. 349.*; & ista depositio non solum faciendâ parte petente, verum etiam repugnante: *tr. 6. dict. c. 5. n. 10. p. 349.*; si tamen aliqua de causa deponere non possint, ad alias probationes recurritur: *dict. c. 5. n. 12. p. 350.*

Regulariter, nisi petatur, nemo deponere tenetur: *tr. 6. l. 6. c. 5. n. 11. p. 349.*

Recusatus autem tenetur deponere, etsi sint eriminales suspicionum articuli: *tr. 6. l. 6. c. 6. n. 1. p. 352. & n. 33. p. 357.*

- Deponere etiam debet reus super crimine, delato sibi juramento decisivo: *tr. 6. l. 6. c. 6. n. 3. p. 353. & n. 14. p. 354.*
- In judiciis criminalibus positiones criminosa admitti non debent: *tr. 6. l. 6. c. 6. n. 18. p. 355.*; nec etiam in causis mixtis: *n. 20. p. 355.*
- An recusatus (de juramento decisivo sermo non est pro nunc) articulis criminalibus teneatur deponere, nec ne? *tr. 6. l. 6. c. 6. tot. à p. 352.*
- Quid articulis in jure consistentibus? *tr. 6. l. 6. c. 7. tot. à p. 358.*
- Quid articulis merè negativis? *tr. 6. l. 6. c. 8. tot. à p. 360.*
- Quid articulis impertinentibus? *tr. 6. l. 6. c. 9. tot. à p. 362.*
- Quid articulis inter se contrariis? *tr. 6. l. 6. c. 10. tot. à p. 364.*
- Et quid recusationis articulis super re incerta formatis? *tr. 6. l. 6. c. 11. tot. à p. 365.*
- Quomodo in deponendo se habere debeat recusatus? *tr. 6. l. 6. c. 5. n. 13. 14. & seqq. p. 350.*; satisfacit deponendo per verbum *Credo*: *tr. 6. l. 6. c. 5. n. 17. p. 350.*; non autem quando deponit per verbum equipollens, vel cum responsione qualificata, duplici, conditionali, modificata, dubia, incerta, aut alternativa: *dict. c. 5. n. 18. 19. p. 350.*
- Captiosa positioni non est respondendum: *tr. 6. l. 6. c. 6. n. 8. p. 353.*
- Articulis impertinentibus nemo cogitur deponere: *tr. 6. l. 6. c. 9. n. 1. p. 362.*; & in *n. 2.* qui dicantur impertinentes?
- Quando articuli sunt dependentes, deponens ad unum, ad alium deponere non adstringitur: *tr. 6. l. 6. c. 10. n. 5. p. 365.*
- Quando depositio est facta cum qualitate separata, & inconnexa, potest pro parte acceptari, & pro parte rejici; aliter si sit qualitas, vel res connexa, & individua: *tr. 6. l. 6. c. 12. n. 3. p. 366. & l. 6. c. 5. n. 21. p. 351.*
- Depositio unius ex pluribus iudicibus simul recusatis, quando alteris noceat? *tr. 6. l. 6. c. 13. tot. à p. 367.*
- Unius ex correis debendi, aut credendi depositio cæteris nocet, si in solidum, & non simpliciter correi sint: *tr. 6. l. 6. c. 13. n. 3. 5. p. 367.*; quod in criminalibus limitabis: *n. 4. p. 367.*
- Recusanti non datur copia depositionis recusati: *tr. 6. l. 6. c. 12. n. 2. p. 366.*
- Positiones fuerunt inventæ, ut ponens relevaretur ab onere probandi: *tr. 6. l. 6. c. 8. n. 2. p. 360.*
- Cætera in verb. *Positiones* adinvenies.
- Depositarius, Depositum.* Depositarius simplicis depositi quis sit? *tr. 4. l. 5. c. 8. n. 81. p. 381.*
- Depositum qualisnè contractus sit? *tr. 4. l. 6. c. 8. n. 2. p. 72.*
- Depositum regulare, & irregulare qualisnè sit? *tr. 4. l. 6. c. 8. n. 28. p. 75.*
- Thesaurarius, Exactor, & Depositarius pecuniâ depositâ uti an queant? *tr. 1. l. 4. c. 10. à n. 32. ad 37. à p. 591.*, ubi cum distinctione resolvitur.
- Depositum an liberet debitorem? Duntaxat oblatum, neutiquam: *tr. 2. l. 8. c. 6. n. 61. p. 818.*; effectivè consignatum, utique: *n. 37. p. 817.*; maxime factum jussu, vel autoritate iudicis: *n. 62. p. 818.*
- Compensationis exceptionem quando admittat, respuatvè depositum? *tr. 2. l. 8. c. 7. à n. 38. ad 48. p. 823.*
- Depositarius semel electus, cogendus est per carcerationem acceptare, non obstante appellatione; & post acceptationem (factam cum protestatione) suas excusationes proponere debet: *tr. 3. l. 7. c. 6. n. 43. p. 179.*
- Depositarius quando teneatur ad usuras propter negotiationem cum pecunia deposita? *tr. 3. l. 7. c. 6. num. 38. p. 180.*
- Depositarius rationes reddere constringitur: *tr. 4. l. 6. c. 8. n. 1. p. 71.*; & ipsamet res deposita reddenda venit: *ibi n. 3. p. 72.*; nisi pecunia deposita sit, vel conventum, ut tantundem

in genere redderetur: *n. 4.*; &, si depositarius ob contumaciam, dolum, culpamve latam non restituat, deponenti iuramentum in litem deferatur: *n. 6.*; itidem de rei depositæ fructibus rationem reddit: *n. 7.*; unde venient foetus, partus, lac, & similia: *n. 8.*; &, si statim rationem non præstet, carceri mancipatur: *n. 10. p. 72.*; ad quod in deposito voluntario novem dies assignantur: *n. 11.*; nec requiritur realis traditio, sed sufficit, quod depositarius pro tradito habeat, & non auditur exceptione rei non traditæ: *n. 12. p. 73.*; depositarius namque morosus in rei depositæ restitutione ad interesse lucri cessantis, & damni emergentis obligatur: *n. 13.*; adversus eum in litem iuratur: *n. 14.*; si fructus extant, restituendi sunt; si non, æstimatio venit: *n. 16.*; de integro deposito rationem non reddens, de nihilo reddidisse iudicatur: *n. 25. p. 74.*; unde si deficiat in numo, nihil valet restitutio, & rationis redditio: *n. 26.*; si depositum apud duos, vel plures fiat, eorum quilibet in solidum obstringitur, nec electione unius liberatur alter: *n. 27.* De deposito confessato etiam ratio reddenda: *tr. 4. l. 6. c. 8. n. 12. 29. p. 73. 75.*; sed non quò ad tertii præjudicium: *n. 30. 31. 32.* De accessoriis depositi etiam ratio reddenda: *n. 33. p. 75.*; de dolo, & culpa lata circa ea, quæ ratione depositi commisit, automisit, itidem: *n. 34.*; pariliter de deposito facto solummodo deponentis gratiâ ratio reddenda toties, quoties deponens petierit: *n. 36. p. 76.*

Compensationis, doli, non numeratæ pecuniæ exceptione, aliavè altiorem indaginam requirente, nequit depositarius audiri, aut depositi restitutionem impedire: *tr. 4. l. 2. c. 9. n. 20. p. 120. & l. 6. c. 8. n. 17. p. 73.*; nec ullâ aliâ exceptione auditur: *tr. 4. l. 6. c. 8. n. 20. p. 73.*; & similiter curator, tu-

tor, aut quilibet alius hac exceptione non iuvatur, estò jus tertii alleget: *ibi dict. c. 9. n. 21. p. 121.*; & hoc appellatione non obstante: *dict. c. 8. n. 18. p. 73.*; & ita à decreto de faciendo deposito non appellatur in suspensivo: *ibid. n. 19. p. 73.*

Executivè compellitur depositarius ad depositi restitutionem; ast dominii exceptione sese defendere quit: *tr. 4. l. 5. c. 6. n. 56. p. 359. l. 7. c. 13. n. 33. p. 208.*; & carceratur quoties depositum non restituit: *dict. c. 6. n. 58. p. 359.*; furtum committit depositarius re depositâ utens: *l. 6. c. 8. n. 9. p. 72.*; sicut etiam depositum negans: *dict. c. 8. n. 33. p. 74.*; tenetur etiam id reddere, quod ex usu lucratus fuit: *n. 15. p. 72.*; & cum depositum negat pœna duplici punitur, carceratur si in proprios usus convertat, dicitur in dolo, fidem non servare iudicatur, perfidus, & infamis dicitur: *ibi n. 22. p. 74.*; &, quia delictum committit, licet nobilis, incarceratur: *n. 23. p. 74.* Ast adversus hæredes depositarii executivè non proceditur: *l. 6. c. 8. n. 41. p. 76.*; & quando contra ipsum depositarium executivè non procedatur? *l. 6. c. 8. n. 111. p. 81.*

An tertius restitutionem depositi impedire valeat? *tr. 4. l. 6. c. 8. n. 21. p. 74.*
De levissimâ culpâ aliquando etiam tenetur depositarius: *tr. 4. l. 6. c. 8. n. 35. p. 75.*

Hæredes depositarii rationes reddere coguntur pro ea parte, qua hæredes sunt: *tr. 4. l. 6. c. 8. n. 39. p. 76.*; quid si res divisionem respuat? *n. 40.*

Qui terminus ad depositum tradendum assignari debeat? *tr. 4. l. 6. c. 8. n. 42. p. 76.*; in quo loco restituendum? *ibi n. 43.*; depositarius de pecunia subsignata, de specie, nec non de augmento rationem reddit: *n. 44.*; augmentum aucti valoris depositi attinet ad quem periculum spectat: *n. 45. p. 77.*; depositarius pecuniæ numeratæ, eam absque culpa sua peri-

riisse probans, non liberatur, cum ejus dominium in eum translatum fuisset, ex quo ad eum periculum pertinet: *n. 46.*; nisi eo animo deponatur, ut eam pro creditorum satisfactione custodiat: *n. 47.*; & pariformiter quando fit penes generalem depositarium: *n. 48.*; nec non quando deponitur pro redimendo creditore repugnante recipere: *n. 49.*; & quando conventum est, ut pecunia deposita custodiatur, & conserveatur: *n. 50.*; & quando apud divitem deponitur: *n. 50.*; & quando convenitur, ut eadem pecunia numero, & specie reddatur: *n. 52.*; & quando consuetudo adlit, ut nec dominium, nec periculum in depositarium transferatur: *n. 53.*; quod itidem procedit in deposito judiciali: *n. 55.*; in iis equidem casibus, & similibus pecunia in deposito habetur pro subsignata sacco: *n. 56.*; quando depositarius regularis depositi probat sine ipsius culpâ, dolo, aut morâ peremptum fuisse depositum, liberatur: *n. 57.*; sed datâ culpâ, dolo, aut morâ aliter evenit, quantumvis probet eodem perituram esse modo penes eum, cui restituenda erat: *n. 58. p. 77.*

Depositarius rectè restituit personæ mandatum judicis tradenti, estò sit suppositæ: *tr. 4. l. 6. c. 8. n. 67. p. 78.*; & non tenetur quando tradit cistam signatam, prout ei tradita fuit: *ibi n. 85. p. 80.*; neque de mutatione monetæ: *à n. 86.*; neque de acquisitis nomine proprio ex pecunia deposita: *n. 98. p. 81.*, intelligendo ut in *n. 99.*; neque cogitur depositum restituere, nisi refusis expensis: *de n. 100. ad 103. ex p. 81.*; an teneatur post triginta annos? *ex n. 100. ad 108. p. 82.*; an, & quando ad usuras obstringatur? *n. 114. 115. p. 82.*

Domino rei depositæ tres competunt actiones, depositi scilicet actio, conditio furtiva ad sortem, & actio furtiva ad duplum: *tr. 4. l. 6. c. 11. n. 10. p. 100.*

De depositario concursus creditorum multa non spernenda videtis in *tr. 4. l. 6. c. 10. tot. à p. 91.*

Utrum levetur depositum, si partes à judicio abfuerint? *tr. 4. l. 7. c. 5. n. 96. 97. p. 146.*

Omnia demùm, quæ dicuntur de judiciali depositario, procedunt pariliter in conventionali: *tr. 4. l. 6. c. 8. n. 78. p. 79.*

An per depositum pecuniæ dominium amittatur? *tr. 9. q. 66. n. 3. p. 383.* Et an deponens pecuniam præferatur cæteris creditoribus? Dicemus in verb. *Præferentia.*

Rebus depositis damnificatis, adversum depositarios proceditur: *tr. 7. cap. 30. Regim. judic. confiscat. p. 398.*; & solvunt in duplum damnum: *ibid. cap. 37. p. 400.*

Deterioratio. Propter deteriorationem rei expelli possunt colonus, emphyteuta, usufructuarius: *tr. 4. l. 7. c. 7. n. 28. 29. 30. p. 166.*

Condemnatus ad rem tradendam, condemnatus censetur itidem ad rei deteriorationem, licet in sententia expressum non sit: *tr. 4. l. 8. c. 9. num. 28. p. 272.*

Detestatio. Deus odit tria personarum genera, pauperes superbos, divites mendaces, senes fatuos, ac stultos: *tr. 8. palestr. 2. lect. 21. p. 309. in fin.*

Descriptio bonorum quid sit? *tr. 1. l. 1. c. 1. n. 20. p. 72.*; nemini præjudicium gignit: *n. 51 & 54. p. 75.*; ideò non est prohibita in casibus, ubi sequestratio prohibetur: *dict. n. 51.*; nec censetur denegata in casibus, ubi inventarium denegatur: *n. 52.*

Descriptio non aufert possessori liberam disponendi de rebus, & fructibus facultatem, quia duntaxat fit, ut sciatur quid steterit tempore descriptionis ad faciliorem liquidationem: *tr. 1. l. 1. c. 1. n. 56. p. 75.*

Desistentia. Desistere nequit actor à lite per viam regulæ inuito reo: *tr. 9. q. 35. n. 3. 12. p. 119. & seq.*, ubi quando,

& quibus possit requisitis? Et an unus ex reis debendi, vel credendi, sine alio desistere possit? *ibid.* n. 8. p. 200. Et an reus desistere valeat? *ibid.* n. 10.; & an procurator? *ibid.* num. 4. p. 199.; & an jurans litem prosequi? *ibid.* n. 12. p. 200.

Destructio. Parum interest aliquid dicere, fundamentis contrariis non destructis: *tr.* 1. l. 3. c. 11. n. 24. p. 365.

Detrectatio. Vide verb. *Injuria, & Vindicta.*

Deus solus esse debet scopus, ac finis, ad quem opera, & labores nostros dirigamus, aliter inutiliter operamur: *tr.* 1. rubr. part. 2. à n. 58. ad 61. p. 32.

Deum esse ratio nos docet: *tr.* 1. rubr. part. 1. n. 174. p. 21.

Dialectica. Ad consequendam eloquentiam necessaria est Dialectica: *tr.* 8. palestr. 2. lect. 11. p. 250. col. 1.

Dictio hæc *taxativa* operatur, quod nec contractum, nec obligatio ad hæredes transeat: *tr.* 1. l. 2. c. 11. à n. 128. ad 135. p. 256., ubi de hac dictione multa non aspernenda.

Dictio omnimodò omnem causam comprehendit: *tr.* 1. l. 3. c. 3. n. 10. p. 290.

Dictio in integrum nullam diminutionem admittit: *tr.* 1. l. 3. c. 11. n. 71. p. 369.

Dictio & cætera quid importet? *tr.* 1. l. 3. c. 12. n. 14. p. 380.

Dictio universalis omnia comprehendit: *tr.* 6. l. 5. c. 12. n. 5. p. 329.

Dictio nullus omnium est exclusiva: *tr.* 7. c. 19. n. 10. p. 206.

Dictionis nullius momenti ea est natura, ut ipso jure nullitatem importet: *tr.* 7. c. 19. n. 20. p. 207.

Dictio salva est limitativa, & taxativa: *tr.* 7. c. 20. n. 55. p. 261. & c. 21. n. 135. p. 295.

Dictio primum ordinem respicit: *tr.* 7. c. 21. n. 3. p. 281.

Dictio deinceps ad futura refertur: *tr.* 7. c. 21. n. 6. p. 282.

Dictio prorsus tollit omne dubium, & omne includit: *tr.* 7. c. 21. n. 18. p. 283.

Dictio quovis modo omnia comprehendit, etiam ea, quæ alias non videntur: *tr.* 7. c. 21. n. 22. p. 283.

Dictio Et copulativa est: *tr.* 9. q. 40. n. 41. p. 233.

Dictio ultra est exclusiva: *tr.* 9. q. 37. n. 15. p. 210.

Dictio cum pro quando accipitur: *tr.* 9. q. 85. n. 10. p. 454.

Dictum repètere fas non est: *tr.* 2. l. 2. c. 9. n. 1. p. 195.

Ea est rerum magni ponderis conditio, ut quamvis omnia dixisse putemus, quam plurima denuò examinanda occurrant: *tr.* 2. l. 5. c. 4. n. 1. p. 459.

Dies, mensis, annus, locus, apponendus est in inventario: *tr.* 1. l. 2. c. 7. n. 1. p. 207.; & in quolibet alio instrumento: *ibi* n. 2. p. 208.; & optima ratio quòad inventarium in n. 3.; & defectus diei, mensis, anni, loci, inventarium, & quodlibet instrumentum annullat: *num.* 5. 6.; sicut etiam scripturam publicam: n. 7.; testamentum verò valebit tunc, ut nuncupativum, si nuncupativi requisita inveniuntur in eo: n. 8. Quid verò in scriptura privata, sive in testamento facto per privatam scripturam? à

num. 9. à p. 208. Quid in testamento tempore mortis facto? n. 12. p. 209. Quid in facto ad pias causas? n. 13. 15. Quid in facto inter liberos? n. 14. 18. p. 209.

Appositio diei, mensis, & anni idè fit, ut de prioritare constet: *tr.* 1. l. 2. c. 7. n. 16. p. 209.

Dubium exoritur magnum, quale ex duobus testamentis ad pias causas conditis, sine die, mense, anno, loco, prævalere debeat? Magis pium: *tr.* 1. l. 2. c. 7. n. 19. 20. p. 209. Ast, si detur paritas? Judicis arbitrium discernet: *ibi* n. 21. 22. 23. Iterum: si duo appareant testamenta, de quorum prioritare non constet, diversis in iis hæredibus institutis cum onere præstandi legata pia, quid? Legata debentur, & utraque institutio corrui:

tr. 1. l. 2. c. 7. n. 19. 20. p. 209. Ast, si detur paritas? Judicis arbitrium discernet: *ibi* n. 21. 22. 23. Iterum: si duo appareant testamenta, de quorum prioritare non constet, diversis in iis hæredibus institutis cum onere præstandi legata pia, quid? Legata debentur, & utraque institutio corrui:

tr. 1. l. 2. c. 7. n. 19. 20. p. 209. Ast, si detur paritas? Judicis arbitrium discernet: *ibi* n. 21. 22. 23. Iterum: si duo appareant testamenta, de quorum prioritare non constet, diversis in iis hæredibus institutis cum onere præstandi legata pia, quid? Legata debentur, & utraque institutio corrui:

tr. 1. l. 2. c. 7. n. 19. 20. p. 209. Ast, si detur paritas? Judicis arbitrium discernet: *ibi* n. 21. 22. 23. Iterum: si duo appareant testamenta, de quorum prioritare non constet, diversis in iis hæredibus institutis cum onere præstandi legata pia, quid? Legata debentur, & utraque institutio corrui:

tr. 1. l. 2. c. 7. n. 19. 20. p. 209. Ast, si detur paritas? Judicis arbitrium discernet: *ibi* n. 21. 22. 23. Iterum: si duo appareant testamenta, de quorum prioritare non constet, diversis in iis hæredibus institutis cum onere præstandi legata pia, quid? Legata debentur, & utraque institutio corrui:

tr. 1. l. 2. c. 7. n. 19. 20. p. 209. Ast, si detur paritas? Judicis arbitrium discernet: *ibi* n. 21. 22. 23. Iterum: si duo appareant testamenta, de quorum prioritare non constet, diversis in iis hæredibus institutis cum onere præstandi legata pia, quid? Legata debentur, & utraque institutio corrui:

tr. 1. l. 2. c. 7. n. 19. 20. p. 209. Ast, si detur paritas? Judicis arbitrium discernet: *ibi* n. 21. 22. 23. Iterum: si duo appareant testamenta, de quorum prioritare non constet, diversis in iis hæredibus institutis cum onere præstandi legata pia, quid? Legata debentur, & utraque institutio corrui:

- n. 24. 25. p. 210.; nisi unus ex hæredibus in possessione fuerit : n. 26.; vel unum testamentum contineat diem, & horam, alterum verò non : n. 27.; vel nisi unum fuerit favore filiorum, alteram piæ causæ factum, quia tunc illud huic præfertur : n. 28. 29.; vel nisi unum contineat favorem rei corporalis, alterum verò rei spiritualis : n. 30. p. 210.
- Intra annum luctus, an, & quando debeantur viduæ usuræ dotis, & alimenta? *tr. 1. l. 3. c. 12. à num. 58. à p. 385.*
- Dies continui comprehendunt dies iudicatos, & feriatos : *tr. 3. l. 3. c. 16. n. 3. p. 147.*
- Emanipatio à die datæ incipit habere locum : *tr. 3. l. 2. c. 6. n. 13. p. 67.*
- Dies secundum jus nostrum non currunt à die intimatæ suspicionis, sed à die, quo recusans suspicionem tradit Actuario : *tr. 6. l. 6. c. 15. n. 10. p. 371.*; de jure verò communi non currunt, si recusans factò ad versarii fuerit impeditus : *ibi n. 14. p. 372.*; secus de jure nostro : *ibi n. 15.*
- Reliqua in verb. *Tempus.*
- Difficultas* magna, impossibilitas reputatur : *tr. 1. l. 4. c. 6. num. 185. 186. p. 489.*
- Difficiliora uberiori calamo pertractanda : *tr. 1. l. 3. c. 3. n. 1. p. 288.*
- Dignitas* ut plurimum malis artibus acquiritur : *tr. 1. l. 4. c. 14. num. 144. p. 687.*
- Magis dignum trahit ad se minus dignum : *tr. 1. l. 4. c. 14. n. 42. p. 674. & tr. 9. q. 56. n. 15. p. 325.*
- Dignitas* datur ignobilibus, quando est penuria nobilium : *tr. 3. l. 2. c. 2. n. 170. p. 54.*
- Tutores, & curatores, vel ipsimet minores, an valeant exercere dignitates minorum? *tr. 3. l. 6. c. 18. à n. 1. ad 5. p. 35.*
- Dignitates, atque officia publica magnum secum portant pondus, ac servitutum, & ideo à pluribus renun-
- tata fùere : *tr. 8. palestr. 2. lect. 4. p. 193. & 195. in pr.*; plurimi dignitatum causâ multa palli fùere : *ibi p. 196. col. 1. & 2.*; plurimiquè alii eas recusarunt : *ibi p. 198. col. 1.* Quibus requisitis frui debeat, qui ad dignitates, & officia electurus est : *ibi p. 198. col. 2.*, & amplius dabimus in verb. *Officia.*
- Dilatio.* Dilationi sibi concessæ ad probandum nequit quis renuntiare, parte invitâ : *tr. 3. l. 5. c. 11. à n. 67. ad 70. p. 342.*
- Illam non patitur executio, nec liquidatio : *tr. 4. l. 8. c. 9. n. 15. p. 270.*; quæ dilationes in summaris causis assignantur, eadem in hoc liquidationis iudicio assignari debent : *ibi n. 48. 49. p. 274.*
- Diatio ad probandum est assignanda, facta litis contestatione : *tr. 5. c. 20. n. 28. p. 42.*; & dilatione durante testes examinandi sunt : *ibi n. 29. p. 42.*
- Dilatio unius litis consorti concessa, cæteris communicatur : *tr. 6. l. 3. c. 3. n. 9. p. 72.*
- Dilationes solent esse infestæ : *tr. 8. palestr. 1. lect. 12. p. 59. in fin. & lect. 8. p. 163.*; igitur nec adhuc in dando iis uti debemus : *palestr. 1. lect. 19. p. 98. in pr. & p. 99. col. 1. in pr. & palestr. 3. lect. 12. p. 434. in fin.*; nec in negando petitum : *palestr. 3. lect. 12. p. 435. in fin.*
- Diminutio* quælibet capitis contingens in personam adoptati, licet adoptionem solvat, tamen adoptantis mors naturalis haud solvit : *tr. 2. l. 1. c. 8. n. 78. p. 80.*
- Si pater patitur mediam, vel capitis maximam diminutionem, perdit usumfructum bonorum filii, & cum ususfructus, tùm proprietas ad filium regreditur : *tr. 2. l. 3. c. 3. n. 39. p. 277.*; & per istam mediam, vel maximam capitis diminutionem solvitur societas, dissolviturque matrimonium quò ad thorum : *tr. 2. l. 6. c. 8. n. 79. 80. p. 653.*
- Ex quibus contingat capitis diminutio?

- tr. 2. l. 3. c. 5. à n. 192. ad 195. à p. 294.*
l. 6. c. 8. n. 79. 80. p. 653.
- Diploma.** Diplomata Regia servari omnino debent, licet regali manu signata non sint, sed per duos tantum Palatinos Senatores: *tr. 6. l. 5. c. 9. n. 20. p. 314.*
- Diploma fidejussionis,** ad se liberandos extra carceres, petere possunt familiares, officialesque Sanctæ Inquisitionis à sacro Concilio in omnibus illis casibus, in quibus Senatores Palatini illa concedere possunt: *tr. 7. c. 16. n. 29. p. 161.*
- Discere** facilius solent pueri, quam senes: *tract. 8. palestr. 1. lect. 12. p. 54. & 55.*
- Discordia,** definitur: *tr. 8. palestr. 1. lect. 22. p. 117. col. 2. in fin.*
- Unde nascitur? *ibi p. 118. col. 1. in fin.*
- Discordantibus** equidem executoribus in pari numero, Clerici sunt præferendi: *tr. 1. l. 4. c. 6. n. 72. p. 476.*; masculi quoque sunt fœminis præferendi: *num. 73*; eligentes pauperes cõsanguineos testatoris debent etiam aliis præferre: *n. 74.* Discordantibus verò in pari numero, & qualitate, ad hæredem est recurrendum, & hocce deficiente, ad judicem: *n. 75.*
- Æstimatoribus** discordantibus, quid? *tr. 1. l. 1. c. 12. à n. 4. p. 163.*, & in verb. *Concordia,* & *Æstimatores.*
- De discordiis vitandis, præcipuè inter fratres, aspicias *tr. 2. l. 6. c. 12. n. 30. 31. p. 673.*
- Pluribus** contutoribus, vel concuratoribus dissentientibus in administratione, cui eorum administratio committenda? *tr. 3. l. 6. c. 41. t. p. 90.*
- Infestissima** est inter judices: *tr. 8. palestr. 1. lect. 22. p. 119. col. 2. in med.*; & in *p. 117. & 118.* enumerantur præjudicia ex eâ profluentia, & reliqua in verb. *Concordia.*
- Dispensatio** legis, cum sit odiosa, de persona ad personam, vel de casu ad casum non extenditur: *tr. 2. l. 1. c. 5. n. 54. p. 44. & tr. 9. q. 93. n. 10. p. 482.*
- Quando, & quomodo Summus Pontifex dispensare valeat in radice matrimonii, quosvè effectus dispensatio ista producat? *tr. 2. l. 1. c. 4. à n. 84. ad 108. à p. 35.*
- Displicentia.** Displicere regulariter solet sapientibus, quod multitudini placet: *tr. 1. rubr. part. 1. num. 20. pag. 4.*
- Dispositio** quando per verba restringatur? *tr. 1. l. 3. c. 3. n. 50. p. 295.*
- Dispositio quælibet ita debet intelligi, ut non sequatur absurdum: *tr. 2. l. 5. c. 10. num. 37. p. 515.*; utquè non fiat aliquid contra præsumptam voluntatem testatoris: *n. 38. p. 515.*
- Dispositio omnis intelligitur rebus fistantibus: *tr. 9. q. 42. n. 55. p. 254*; & secundum jus vigens tempore dispositionis: *ibid.*; & ex mente disponentis regulari debet: *tr. 9. q. 59. num. 17. p. 340.*
- Eadem debet esse dispositio, ubi eadem ratio adest: *tr. 9. q. 84. n. 13. p. 449.*; & videtis verb. *Ratio.*
- Utrum, novâ superveniente causâ, contraveniri possit dispositio? *tr. 9. q. 42. à n. 56. p. 254.*
- Dissentio** Humanum judicium ad dissentiendum facile: *tr. 1. l. 1. c. 12. n. 1. p. 163.*; ut quid? *ubi n. 2. 3.*
- Dissidia.** De eâ aliqua videtis in *tr. 1. rubr. part. 2. à n. 86. p. 33.*
- Dissimulatio** fugienda: *tr. 8. palestr. 3. lect. 19. tot. à p. 493.*
- Distincta,** & ordinatim divisa, melius intelliguntur: *tr. 6. l. 6. c. 22. num. 5. p. 403.*
- Distinctio.** Doctoribus distinguentibus plus creditur: *tr. 1. l. 2. c. 6. num. 48. p. 206.*
- Quæ distincta sparguntur, melius percipiuntur: *tr. 2. l. 5. c. 7. n. 10. p. 845.*
- Distributio** est servanda inter Notarios ejusdem judicii: *tr. 1. l. 2. c. 5. n. 40. p. 195.*; quia lex æqualitatem expostulat inter ejusdem judicii officiales: *n. 41.*; jussu verò judicis scribere queunt sine distributione, dummodo

- dò intra triduum ad distributionem accedant: *n. 42. Ubi fuerint plures Notarii, nequit unus scribere, quod ad alium spectat: tr. 1. l. 2. c. 5. n. 68. p. 198.*
- Cætera in verb. *Scriba.*
- Distributiones quotidianas, & fructus non amittit Canonicus absens pro defensione sui beneficii: *tr. 1. l. 3. c. 8. n. 52. p. 321.*
- Divitiæ definiuntur: *tr. 8. palestr. 1. lect. 26. p. 141. col. 2. in fin. & p. 144. col. 2. in pr.*
- Dives quis? *tr. 3. l. 2. c. 9. n. 48. p. 77.*
- Dives visnè fieri? Mandata Christi sequere: *tr. 1. rubr. part. 2. n. 211. p. 44., & tr. 8. palestr. 3. lect. 13. p. 449. in pr.*
- Divitias exponere invidiæ, ac paupertatem detegere, inhumanum est: *tr. 1. l. 1. c. 5. n. 14. p. 94.*
- Administrator ex bonis administrationis, & tutor ex bonis pupilli, divites regulariter non præsumuntur: *tr. 1. l. 4. c. 1. n. 42. 43. 45. p. 405.; maxime si inventarium confecerunt: tr. 1. l. 4. c. 3. n. 43. p. 445.*
- Homo suâ industriâ, & labore indies dives efficitur: *tr. 1. l. 4. c. 1. n. 44. p. 405.*
- Divites in extremis obstringuntur pauperibus subvenire: *tr. 1. l. 4. c. 7. n. 68. p. 516.*
- Dives non dicitur nobilis de eo, quo rusticus dives diceretur: *tr. 2. l. 4. c. 13. n. 20. p. 418.*
- Dives qui est, fidejubere non tenetur: *tr. 3. l. 2. c. 9. n. 49. p. 77.*
- Divitiæ veræ non sunt argentum, aurumvè, sed virtutes: *tr. 3. l. 5. c. 1. n. 9. p. 218.*
- Fides magis, quàm divitiæ in tutoribus, & curatoribus desiderantur: *tr. 3. l. 8. c. 2. n. 8. p. 293.*
- Propter divitiarum cupiditatem ferè omnes ancillantur: *tr. 3. l. 5. c. 3. n. 80. p. 251.*
- Dives cogi potest ad mutuandam pecuniam pro emendo frumento per Decuriones: *tr. 7. c. 21. n. 42. p. 285.*
- Tempore necessitatis Decuriones cogere valent divites, ut justo pretio pauperibus panem vendant: *tr. 7. c. 21. n. 111. p. 293.*
- Malè quæsitæ, benè comparatæ secum ferunt: *tr. 8. palestr. 1. lect. 26. p. 143. col. 1. in pr.; divitiis siquidem vitia crescunt, sensualitatis maxime: ibidem p. 145. in pr.*
- Annè divitiæ qualitatem mutant? Pro utraque discutitur parte in *tr. 8. palestr. 1. lect. 26. p. 144. in pr. & lect. 27. p. 151. in med.*
- Regni uniuscujusque præcipuæ divitiæ in agricultura consistunt: *dict. lect. 26. p. 146. col. 2.*
- Dives nuncupatur cupiditatum pauper, non autem ille qui, licet bonis abundet, plus amplius cupit: *ibidem p. 140. col. 2. & p. 141. in pr.*
- Adhuc rogabis forsan, quid melius, parvæ scilicet, magnæ, medianævè divitiæ? Resolutum invenies in *palestr. 1. lect. 26. p. 141. col. 1. in fin.*
- Facilius fit dives ditior, quàm pauper dives: *dict. lect. 26. p. 144. in fin.*
- Divitiæ neque tenaciter servandæ, neque prodigè profundendæ: *palestr. 3. lect. 14. p. 456. col. 2. in fin.*
- Divitis est dare, uti pauperis est accipere: *tr. 9. q. 17. n. 2. p. 69.*
- Dividuum, individuumvè, quid sit? Consule *tr. 6. l. 5. c. 4. per tot. p. 289.*
- Unusquisque ex cohæredibus potest in solidum agere quoties id, quod petit, est individuum; *tr. 1. l. 2. c. 12. n. 86. p. 268., & latius in verb. Actio, vers. Actio, & obligatio.*
- Cætera in verb. *Individuum.*
- Divisio est species alienationis: *tr. 2. l. 2. c. 6. n. 3. p. 165.*
- Divisio. Quomodò inter Episcopum renuntiantem, ejusquè successorem dividantur Episcopatus redditus? *tr. 1. l. 4. c. 3. n. 59. p. 448.*
- Divisio magnis laudibus digna, ob confusionem, quam evitat: *tr. 2. l. 4. c. 8. n. 8. p. 380.; semperquè percipiuntur melius divisa, ac distincta: l. 5. c. 7. n. 10. p. 485.;*

p. 485. ; & vix totius haberi potest
notitia, & cognitio, quin in species
dividatur: videlicet verb. *Totius tra-*
ctatus divisio, in princip.

Divisio à testatore prohibita, à iudice
fieri quit, quando sic utilius fuerit:
tr. 1. l. 1. c. 5. n. 5. p. 94.

Fundi non sunt dividendi per júgera,
si commodam divisionem non ha-
beant: *tr. 1. l. 2. c. 3. n. 26. p. 184.*

Inter hæredes dividitur actio, & obli-
gatio defuncti pariliter, ac inter eos
dividitur hæreditas, ita quod solum
agant, & conveniantur secundum
portiones hæreditarias unicuique
spectantes: *tr. 1. l. 2. c. 12 à n. 1. p. 262.*,
& expressius diximus in verb. *Actio.*

Inter debitorem, & creditorem debet
esse distinctio: *tr. 1. l. 3. c. 6. n. 4. p. 307.*;
ideo nullus sibi obligari valet: *ibid.*
n. 3. p. 307.

Divisio Regni nunquam admittitur: *tr.*
2. l. 2. c. 6. n. 85. p. 174. & c. 7. à n. 42. ad 44.
p. 179.

De divisione bonorum Regiæ Coronæ,
ac feudilibus, egimus in verb. *Bona*
vers. *Regiæ Coronæ bona.*

De divisione bonorum emphyteutico-
rum agemus in verb. *Emphyteusis*
vers. *Quò ad divisionem, & separa-*
tionem.

De divisione bonorum allodialium di-
cemus in verb. *Partitiones.*

Divisio locum regulariter non habet
bonorum, in quibus jure sanguinis,
non hæreditario, succeditur: *tr. 2.*
l. 7. c. 7. n. 15. p. 177.

Lucra, ac damna inter socios, vel con-
juges quomodo dividantur? *tr. 2. l. 6.*
c. 11. n. 41. p. 669; quomodo fructus,
& lucra inter fratres rusticos labo-
rantes in propriis bonis? *ibi n. 42.*;
quomodo fructus, & lucra inter fra-
tres rusticos, aut socios laborantes
in terris alienis? *ibi num. 43. & seqq.*
p. 669.

Fructuum divisio pro rata temporis,
an, & quomodo inter aliquos facien-
da? *tr. 2. l. 7. c. 12. tot. à p. 758.*; ita, quòd

de divisione fructuum dotis agatur
à n. 1. ad 31. à p. 758.; de divisione fru-
ctuum bonorum maioratus, feudis,
capellæ, legati, ususfructus, rei ven-
ditæ, rei datæ in solutum, rei mu-
tuatæ, locatæ, depositæ, hypothe-
catæ, litigiosæ, & aliarum, plenè
agitur in *n. 32. p. 761.*; & de divisio-
ne fructuum rerum paraphernalium
in *tr. 2. l. 7. c. 13. à n. 17. p. 767.*

Fructuum divisio quomodo, ac quando
facienda in iudicio familiæ eriscun-
dæ? *tr. 2. l. 3. c. 7. tot. à p. 304.*, & quæ-
ras verb. *Fructus.*

Res ex suâ naturâ indivisibilis quomo-
dò dividenda? *tr. 2. l. 3. c. 6. tot. à p. 300.*;
& videlicet, si placeat, verb. *Indivi-*
duum.

De divisione, & separatione rei com-
munis: *tr. 3. l. 5. c. 4. à n. 49. p. 263.*

Divisionis exceptio competit aliqui-
bus? Quippini? Omnibus tutoribus
gerentibus, estò eis ordinis bene-
ficio non competat: *tr. 4. l. 4. c. 3.*
num. 1. p. 244.; fidejussoribus etiam:
ibi num. 2.; quæ exceptio usque ad
sententiam opponitur: *num. 3.*; im-
ploratoquè nobili iudicis officio,
etiam antequam creditor agat: *n. 4.*;
licet tutores ex communi dolo con-
veniantur, sive in committendo, si-
vè in omittendo consistat: *n. 5.*; præ-
terquam si ex proprio dolo quis con-
veniretur: *n. 6. p. 244. & n. 25. p. 246.*

Competit etiam exceptio ista, licet
divisio ista à tutoribus, aut curato-
ribus respectu administrationis sit
facta: *n. 7. p. 244.*; tutoribus statim,
& antequam conveniatur competit:
n. 8. p. 248., nisi satisfactio à contuto-
re offeratur: *n. 9.*; pluribus adminis-
tratoribus Civitatis competit: *n. 10.*,
& pluribus correis: *n. 11.*, ast, ut hoc
beneficio competat, sufficit proba-
re tutores esse solvendo tempore fi-
nitæ tutelæ, curatores tempore fini-
tæ curæ, fidejussores tempore quo
debitum solvendum erat, & sic de
aliis: *n. 12.*; tutoribus testamentariis,
legiti-

legitimis, & dativis, etiam competit: *n. 13.*, sive omnes gesserint, sive unus aliorum mandato: *n. 14.*; & licet unus gesserit, adhuc pro neglectis, gestis haud connexis, divisioni locus est: *n. 15.* Pluribus mandatoribus, sponsoribus, & pecuniæ constitutæ reis competit: *n. 16.*; pluribus fidejussoribus unius fidejussoris: *n. 17.*; fidejussoribus indemnitate: *n. 18.*; fidejussoribus, quorum alter purè, sub conditione alter obligatus est: *n. 19.*; fidejussoribus, vel aliis, quos inter conventum est, quòd singuli in solidum obligentur: *n. 20. p. 245.*

Quibus è contra divisionis exceptio non competat? Renuntiantibus: *tr. 4. l. 4. c. 3. n. 21. p. 245.*; modò renuntiatio sit specialis: *ibi n. 22.* Tutoribus, aut curatoribus tutelam, vel curam inter se dividendum: *n. 23.* Iis, qui se esse tutores, vel curatores inficiantur: *n. 26.*, modò simpliciter negent, non verò si litem negativè contestentur: *n. 27.*; quid quandò adhibitum fuit juramentum? *n. 28.* Tutoribus, & curatoribus, quorum alter obligatus efficaciter, alter verò non est: *n. 29. 30.* Fidejussoribus tutorum: *n. 31.*; nisi plures tutores fidejussores aliquos dederint: *n. 32.* Pluribus fidejussoribus à diversis reis, seu debitoribus datis, licet ejusdem summæ: *n. 33.* Si primus fidejussor alium det fidejussorem, inter secundum, & primum divisio non fit: *n. 34.* Quandò fidejussoribus ad factum obligatis isthoc divisionis beneficium competat? *n. 35.* Divisio non fit, quin petatur: *n. 36.*, sed ante sententiam postulanda: *n. 37.*, &, ut huic beneficio sit locus, omnes debent esse solvendo: *n. 38.*; nisi pupilli culpà alter solvendo factus non foret: *num. 39. p. 247.*; vel litis contestatæ tempore omnes solvendo sint; vel nisi tutor, aut fidejussor conditionalis fiat non solvendo tempore, quo conditio extiterit: *n. 40.*; vel nisi divisio facta

fit tempore, quo jam tutores, & curatores omnes solvendo non sint, vel nisi statim ab initio, quivis tantum in partem virilem se obligavit: *n. 41.* Mente teneas velim de jure nostro regio divisionem non admitti inter fidejussores: *n. 42.*; aliter est, eodem jure attento, in tutoribus, & curatoribus: *n. 43.* Inter mercatores fidejubentes non datur hoc beneficium, neque aliud fidejussoribus competens: *n. 44. p. 247.*

Totum in partes divisum, faciliùs dignoscitur: *tr. 8. palestr. 3. lect. 15. p. 459. col. 1. in princ.*

Divisio absque partium citatione nulla est: *tr. 9. q. 54. n. 14. p. 301.*; & an filia cohæres, sub potestate patris existens, citanda etiam sit? *ibidem per tot. à p. 297.*, ubi etiam an ei sit dandus curator?

Omnia testatoris bona, ac debita scribenda sunt, & dividenda: *tr. 9. q. 94. n. 9. p. 49.*; intellige, si tempore ejus mortis in suo sint dominio; aliàs secùs: *ibidem n. 10. & 22. p. 490. & 497.* Æqualitas in divisionibus est servanda, maximè inter filios: *tr. 9. q. 18. n. 6. p. 80.*

Negata hæredum qualitate, non habet locum divisio, quin priùs per actionem petitionis hæreditatis experietur: *tr. 9. q. 52. n. 4. p. 290.*

Quandò divisio inter fratres præsumatur facta? *tr. 9. q. 52. tot. à p. 288.*

Quomodò faciendâ inter dotatos, quando unus, pluresvè suâ dote contenti se abinent? *tr. 9. q. 48. tot. à p. 272.* & vide sis verb. *Collatio.*

Hæredi asserenti bona hæreditatis non esse, an credendum sit? *tr. 9. q. 94. n. 10. p. 491.*

Bona ex parte mariti potiùs filiis, quàm uxori esse adjudicanda, consilii, & non necessitatis est: *tr. 9. q. 80. n. 29. p. 436.*, & vide sis verb. *Fructus.*

Divisio non valet in absentis præjudicium: *tr. 9. q. 94. n. 8. p. 490.*

Quâ plectantur pœnâ, qui bona in divisione

visionibus non scribunt? Invenies
in verb. *Pœna*.

Reliqua in veb. *Partitiones*.

Divortium quando permiffum, ac licitum fit? *tr. 2. l. 4. c. 13. n. 46. 47. 48.*

p. 420. Hodie ex lege Evangelica interdicitum est quandiù conjuges in vivis degunt: *tr. 2. l. 7. c. 6. n. 8. p. 721.*

Divortium tamen perpetuum judicari valet ob lapsum unius conjugis in hærefim, aut apofthafiam, & adhuc recedere conjux innocens propriâ autoritate valet: *ibi l. 6. c. 7. n.*

50. 51. 52. à p. 645.; ita ut conjux innocens non adstringatur amplius cum nocenti cohabitare: *ibid. n. 50.*

Causa fufficiens ad divortium in perpetuum est adulterium carnale uxoris: *tr. 2. l. 6. c. 8. n. 50. p. 650.*; adulterium mariti: *ibi n. 66. p. 652.*; machinatio contra Regem, aut Imperatorem: *n.*

48. p. 650.; machinatio mortis conjugis: *n. 40.*; vitium sodomiticum ex parte viri: *n. 68. p. 652.*; & pariformiter ex parte uxoris cum alia muliere: *n. 69.*; sævitix viri: *n. 70.*; absentia viri adversus pacta appofita in capitibus matrimonialibus: *à n. 72.*

p. 653.; vel si conjux fuerit deportatus, bannitus, alienatusvè, vulgò *defnaturalizado*, aut condemnatus ad triremes: *n. 79.*; hærefis unius conjugis: *n. 81. 82. 83. p. 654.*; captivitas: *n. 86.*; concubinatus mariti: *n. 109.*

p. 656.

Divortio factò manent filii masculi apud patrem, apud matrem fœminæ: *tr. 3. l. 5. c. 2. n. 10. p. 226.*

Separato matrimonio in perpetuum, quò ad thorum per sententiam ecclesiasticam, liberum est partibus, vel bonorum divisionem exposcere coram giudice, qui divortii sententiam tullit, vel coram giudice sæculari virtute talis sententiæ: *tr. 2. l. 3. c. 4. n.*

29. 30. p. 280.

Reliqua in verb. *Matrimonium*, verf. *Quò ad separationem, & dissolutionem.*

Doceri unusquisque curet de illis, ad quæ habilior deprehenditur: *tr. 3. l. 5. c. 14. n. 10. p. 386.*

Erudiendi sunt pueri, & multa super hoc: *tr. 3. l. 5. c. 14. tot. à p. 384.*

Doctores, qui rationem diligenter non excutiunt, in tenebris deambulant: *tr. 2. l. 2. c. 8. n. 113. p. 103.*

Doctores disputantibus, & non solventibus tantum, magis creditur: *tr. 2. l. 6. c. 6. n. 2. p. 633.*; quia veritas disputando clarius elufcescit: *ibi num. 3. p. 633.*

Consulentibus, & allegantibus non est autoritas tribuenda: *tr. 2. l. 6. c. 12. n. 48. p. 675.* Et vide verb. *Opinio*.

Dolor non est habendus, ob mortem morituri: *tr. 8. palestr. 3. lect. 15. p. 460. in fin. & seqq.*

Dolus definitur: *tr. 4. l. 2. c. 12. n. 3. p. 156.* In committendo, vel in omitendo consistit: *ibi n. 4.*; in omittendo verusest dolus: *tr. 2. l. 6. c. 5. n. 105. p. 631.*; & aliquando gravior dolo in committendo: *ibi n. 106.*; tum præsumptus, tum verus, tum de futuro remiffus à tutore præftatur: *tr. 4. l. 2. c. 12. n. 5.*; dolus quippe futurus, fivè verus, fivè præsumptus remitti non potest: *ibi à n. 6. ad 9.*; probato, quòd tutor, vel socius dolo præsumpto, vel vero aliquid non faciendum fecit, vel non omittendum omisit, damnum, & lucrum cessans per juramentum in litem probatur: *n. 11. p. 156.* Hinc, ne dubius recedas, quin interrogès, tibi dõ:

Verus dolus qualis fit? *tr. 4. l. 2. c. 12. n. 7. p. 156. & tr. 1. l. 1. c. 9. à num. 5. p. 114.*

Præsumptus qualis? *tr. 4. l. 2. c. 12. n. 8. p. 156. & tr. 1. l. 1. c. 9. à n. 5. p. 114.*

Dolus in re ipsa qualis? *tr. 4. l. 2. c. 12. n. 9. p. 156.*

Dolus futurus præsumi non debet: *tr. 1. l. 4. c. 2. n. 18. p. 426.*

Non præsumitur dolus in actu palam gesto: *tr. 1. l. 1. c. 9. n. 32. p. 115.*; neque in minore, cujus fragilitati, & simpli-

Doceri unusquisque curet de illis, ad quæ habilior deprehenditur: *tr. 3. l. 5. c. 14. n. 10. p. 386.*

Erudiendi sunt pueri, & multa super hoc: *tr. 3. l. 5. c. 14. tot. à p. 384.*

Doctores, qui rationem diligenter non excutiunt, in tenebris deambulant: *tr. 2. l. 2. c. 8. n. 113. p. 103.*

Doctores disputantibus, & non solventibus tantum, magis creditur: *tr. 2. l. 6. c. 6. n. 2. p. 633.*; quia veritas disputando clarius elufcescit: *ibi num. 3. p. 633.*

Consulentibus, & allegantibus non est autoritas tribuenda: *tr. 2. l. 6. c. 12. n. 48. p. 675.* Et vide verb. *Opinio*.

Dolor non est habendus, ob mortem morituri: *tr. 8. palestr. 3. lect. 15. p. 460. in fin. & seqq.*

Dolus definitur: *tr. 4. l. 2. c. 12. n. 3. p. 156.* In committendo, vel in omitendo consistit: *ibi n. 4.*; in omittendo verusest dolus: *tr. 2. l. 6. c. 5. n. 105. p. 631.*; & aliquando gravior dolo in committendo: *ibi n. 106.*; tum præsumptus, tum verus, tum de futuro remiffus à tutore præftatur: *tr. 4. l. 2. c. 12. n. 5.*; dolus quippe futurus, fivè verus, fivè præsumptus remitti non potest: *ibi à n. 6. ad 9.*; probato, quòd tutor, vel socius dolo præsumpto, vel vero aliquid non faciendum fecit, vel non omittendum omisit, damnum, & lucrum cessans per juramentum in litem probatur: *n. 11. p. 156.* Hinc, ne dubius recedas, quin interrogès, tibi dõ:

Verus dolus qualis fit? *tr. 4. l. 2. c. 12. n. 7. p. 156. & tr. 1. l. 1. c. 9. à num. 5. p. 114.*

Præsumptus qualis? *tr. 4. l. 2. c. 12. n. 8. p. 156. & tr. 1. l. 1. c. 9. à n. 5. p. 114.*

Dolus in re ipsa qualis? *tr. 4. l. 2. c. 12. n. 9. p. 156.*

Dolus futurus præsumi non debet: *tr. 1. l. 4. c. 2. n. 18. p. 426.*

Non præsumitur dolus in actu palam gesto: *tr. 1. l. 1. c. 9. n. 32. p. 115.*; neque in minore, cujus fragilitati, & simpli-

- simplicitati potius adscribitur: *ibi n. 42. p. 116.*; nec in persona bonæ qualitatis: *n. 27. p. 115.*; potius namque culpa, quam dolus præsumitur: *n. 25. 26. p. 115.* Præsumitur tamen in tacente ad suum commodum: *tr. 1. l. 2. c. 5. n. 4. p. 192.*
- Dolus, & fraus non solum præsumitur, sed probatus dicitur, quoties læsio enormissima adest: *tr. 2. l. 8. c. 5. n. 43. p. 812.*; sicut etiam præsumitur quando apponuntur inusitatae cautelæ: *n. 46. & tr. 9. q. 55. n. 27. p. 317.*; nec non quando actus fit clam: *tr. 2. l. 8. c. 5. n. 48. p. 813.* Scienti, & volenti dolum non præsumitur inferri: *tr. 1. l. 2. c. 1. n. 10. p. 173 & tr. 9. q. 8. n. 61. & 62. p. 32.*, ubi de retentione sine causa.
- Dolus (quippe est quid latens in animo) præsumptionibus, & conjecturis probatur: *tr. 1. l. 1. c. 9. num. 13. p. 113.*
- Dolus, & culpa à testatore remitti nequit: *tr. 1. l. 1. c. 5. n. 6. p. 94.*; maxime dolus futurus: *tr. 3. l. 3. c. 9. n. 99. p. 329.*; præteritus tamen bene remitti valet: *ibi n. 103. p. 329.*
- Tutores, curatores, focii, cæterique administratores, de dolo, culpâ latâ, & levi tenentur: *tr. 4. l. 4. c. 7. n. 25. p. 265.*, & jam à tergo enucleatum reliquimus in verb. *Culpa*, maxime in verb. *Ex quo dolo, culpâ, & negligentia*: eorum tamen hæredes de dolo duntaxat, & latâ culpâ, nequaquam de levi, & levissimâ tenentur: *ubi supr. n. 26.*; nisi lis inchoata, & contestata foret cum defuncto, vel ex damno pupilli administrator, aut ejus hæres lucrum caperet: *n. 27.*; vel tutor gratiosè alteri præstiterit in præjudicium minoris: *n. 28. p. 265.*; vel nisi inchoata à defuncto prætermiserit: *n. 38. p. 266.*; hæres tamen regulariter de dolo, & culpâ, quâ defunctus adstringebatur, adstringitur: *num. 32. p. 266.* frater administrans tanquam tutor, vel curator tenetur
- de dolo, latâ culpâ, & levi, veluti quilibet alius administrator: *tr. 4. l. 6. c. 1. n. 3. p. 3.*
- Exceptus semper censetur dolus in quamcumque dispositione, hominis vè, legis vè: *tr. 1. l. 2. c. 1. n. 22. p. 174.*; & etiam dolus indirectus: *ibi n. 24.*; & nunquam censetur renunciatus, licet verba quantumcumque generalia interveniant: *n. 26. p. 174.*
- Dolus negotium inficit, sicut venenum compositum: *tr. 1. l. 2. c. 1. n. 25. p. 174.*; idè nemini patrocinator: *tr. 1. l. 3. c. 3. n. 48. p. 295.*; nec ex eo quis lucrum capere potest: *ibi num. 49. p. 295.*
- Non faciens, quod facere tenetur, in dolo est: *tr. 1. l. 2. c. 5. n. 5. p. 192. & l. 4. c. 10. n. 47. p. 594. & tr. 4. l. 6. c. 10. n. 10. p. 91.*; in quo actu de sui natura dolus continetur, administrator in culpa esse dicitur: *tr. 4. l. 2. c. 2. n. 11. p. 89.*; quod ibi multifariè exemplificatur usque ad *n. 34.*; sicut etiam ille, qui scienter facit illud, quod sibi vel ab homine, vel à jure prohibitum est: *tr. 1. l. 2. c. 5. n. 6. p. 192.*
- Invalidus est omnis actus cum dolo, vel fraude gestus: *tr. 2. l. 8. c. 52. p. 813.*
- Ex tutoris, & curatoris dolo, eatentis tenetur minor, quatenus ditior factus est: *tr. 3. l. 6. c. 37. n. 14. p. 84.*
- Suspicio doli in civilibus pro veritate habetur: *tr. 4. l. 2. c. 12. n. 10. p. 156.*
- Dolus, ac fraus nulli patrocinari debent: *tr. 5. c. 5. num. 10. p. 26.*; imò dolus cessare facit privilegium: *ibi num. 11.*
- Dolo petitur, quod statim restituendum venit: *tr. 9. q. 65. n. 5. p. 377.*
- Hæres sine inventario bonis sese immiscens dolosus præsumitur, & quod bona occultasset, quæ præsumptio probationem in contrarium non admittit: *tr. 9. q. 72. n. 3. & 4. p. 408.*, & videlicet verb. *Inventarium*, & pariformiter *Error, Læsis & Simulatio*.
- Reliqua in verb. *culpa*.

Domesticus domestici mei, meus non est domesticus: *tr. 7. c. 8. n. 18. p. 54.*

Domicilium non mutat Senator, provinciarum Præses, Provisor, Auditor, forensis Judex, Scholaisticus, per domicilium ubi senatoria dignitate, jurisdictionem ad tempus, studiis operam fungitur, exercet, præstat: *tr. 1. l. 1. c. 3. à n. 4. ad 7. & 9. p. 85.*; nisi in loco dignitatis, jurisdictionis, aut studii degat: *ibi n. 5.*, & sermo nobis erit in verb. *Forum.*

Domicilium non contrahit, ut jam tetigimus, scholaisticus in loco, ubi literis dat operam: *tr. 1. l. 1. c. 3. n. 9. p. 85.*; neque per mille annos, qui animum revertendi ad patriam retinet: *tr. 2. l. 6. c. 1. n. 156. p. 199.* Beneficiatus verò sic in loco beneficii: *tr. 1. l. 1. c. 3. n. 15. p. 85.*; & si duo beneficia residentiam requirentia in diversis habeat locis, in utroque domicilium contrahit, & sua est electio: *ubi proxime n. 17.*; estò in neutro residentiam habeat: *n. 16.* Milites in loco militiæ non contrahunt, deficiente illis animo ibi commorandi: *n. 18.* Neque mercatores in loco negotiationis, deficiente animo ibi permanendi: *n. 19.* Mulier forum sortitur, & domicilium constituit, ubi maritus degit: *n. 20. 21.*; ita ut includatur in statuto loquente de civibus, non autem in loquente de exteris: *num. 22. p. 86.*

Dominium, Dominus. Dominium, & hypotheca nequeunt simul consistere: *tr. 1. l. 4. c. 7. n. 17. p. 510.*

Delinquens alienans post delictum, cui poena confiscationis imponitur, an transferat dominium saltem irrevocabile? *tr. 1. l. 4. c. 9. n. 91. p. 577.*

Suorum bonorum dominium an amittat ipso jure reus criminis læsæ Majestatis Divinæ, aut humanæ? Vide verb. *Majestas.*

Hæreticus utrùm retineat dominium, & administrationem bonorum usque ad sententiam? *tr. 1. l. 4. c. 9. n. 77. 96. p. 573.*

578.; qui partem negativam sequuntur, tenent alienationes postea factas esse nullas: *ibi n. 81. p. 574.*

Dominium solo titulo sine traditione non transfertur: *tr. 2. l. 7. c. 2 n. 93. p. 699.*; secùs favore dotis: *ibid. n. 94.*

Ex adjudicatione, sivè sententia partitionum (etiam sine apprehensione, & traditione) transfertur: *tr. 2. l. 8. c. 1. n. 1. 2. 5. p. 785.*

Factis divisionibus, ipso jure dominium transit: *tr. 9. q. 32. n. 22. p. 194.*; ast rei legatæ dominium, an, & quando directè in legatarium transeat? *tr. 9. q. 36. n. 6. p. 203.*; itidem sine apprehensione statim à morte testatoris transit in legatarium: *tr. 2. l. 5. c. 18. n. 84. p. 573. l. 8. c. 1. n. 6. p. 786.*

Possessor dominus præsumitur: *tr. 2. l. 2. c. 9. n. 5. p. 196.*; & quid dominus olim, dominus hodie præsumitur: *ibi n. 6.*

Tutor, ejusvè hæredes adulto, ejusvè hæredibus defectum domini bonorum, quæ tutoris, curatorisvè nomine administravere, opponere nequeunt ad impediendam executionem, & traditionem: *tr. 4. l. 2. c. 9. n. 19. p. 120.*; quia tutor, curator, & administrator, nec domini, nec possessionis jure, sed tanquam custos, & depositarius bona retinet: *ibi n. 20. p. 120.*

Ex dotis titulo non transit absque traditione: *tr. 9. q. 71. n. 3. p. 404.*; & in cujus dominio sint dotis fructus, in verb. *Dos, & Fructus* sermo nobis erit.

An verò per venditionem transferatur dominium? Per factam à verò domino cum traditione, nemo inficias ibit: *tr. 9. q. 71. n. 3. p. 404.*; per factam à non domino, dominum non transfertur, sed usucapiendi tantum conditio: *ibid. n. 4. p. 404. & q. 95 n. 10. p. 503.*

In cujus dominio sint montes, terræque steriles, vulgò *Manibos*? *tr. 9. q. 56. n. 3. 9. à p. 322. & q. 78. n. 1. 9. p. 424.*; & de eorum dominio via ordinaria

- agendum est: *dict. q. 56. n. 4. p. 322.*, & videlis verb. *Paries*, & *Pascua*.
- Reivindicatio dominio eget: *tr. 9. q. 71. n. 2. p. 404.*
- Quod nostrum est, sine facto nostro ad alium transferri nequit: *tr. 9. q. 95. n. 11. p. 503.*
- Unusquisque rei suæ verus moderator, & arbiter: *tr. 9. q. 39. n. 4. & 17. p. 220. & 222. & q. 57. n. 2. p. 330.*; & an illâ abuti possit? *tr. 9. q. 39. n. 17. p. 222.*; si quidem in re propria quæstio de modo utendi non datur: *ibid. n. 23. p. 223.*
- Recusans sine causa aliquid recipere, dominium amittit: *tr. 9. q. 89. num. 3. p. 467.*
- Dominus titulus est Majestatis, adeo inseparabilis, quod merito increparetur Augustus Cæsar per id, quod quodam diplomate respueret hunc titulum: *tr. 8. palestr. 1. lect. 6. p. 25. col. 1.*
- Domus quomodo sit aperienda in absentia conductoris? *tr. 3. l. 7. c. 10. n. 82. p. 223.*
- Sicut justii permanebit, ita impii cadet domus: *tr. 8. palestr. 1. lect. 26. p. 145. col. 2. in med.*
- Domus qualitas, qualitatis domini est argumentum: *dict. lect. 26. p. 46. col. 1. in fin.*
- Domus deputanda est, ut bona pecuniamque carceratorum in Sancto Officio serventur: *tr. 7. cap. 31. Regim. judic. confiscat. p. 398.*
- Donatarius, Donatio. Donatio definitur: *tr. 3. l. 7. c. 14. n. 1. p. 256.*
- Dividitur: *dict. c. 14. n. 2. 3. p. 256.*
- Quisnam sit donatarius particula is, vel universalis? *tr. 1. l. 4. c. 8. à n. 16. ad 20. p. 537.*
- Qui donare possint, nec nò?
- Quando pupillus, adultus, minor, eorum tutores, aut curatores, Prælati, administratores, & similes? *tr. 3. l. 7. c. 14. tot. à p. 255.*
- Episcopus de bonis intuitu Ecclesiæ donationes causâ mortis facere nequit: *tr. 1. l. 4. c. 3. n. 4. p. 441.*; imò donatio ab Episcopo ægroto facta nulla est: *ibid. n. 5.*; & facta à Prælato infirmitatis tempore Monasterio non officit: *n. 6.*; & an requiratur ad validitatem donationis, quod 40. dies supervivat Episcopus? *num. 12. 14. p. 441.* Si tamen donatio facta fuerit ab Episcopo ægroto de re modica ad pias causas tenet: *n. 19. p. 442.*; & similiter dicendum in donatione remuneratoria: *n. 20.*; nec non in donatione inter vivos: *ibid. n. 15.*; ast si nec tradita, nec accepta fuit donatio in Episcopi vita, non tenet: *ibid. n. 18. p. 442.*
- Pupillus donare nequit: *tr. 3. l. 5. c. 6. n. 52. p. 282.*
- Procurator, licet administrationem habeat liberam, donare nequit: *tr. 1. l. 4. c. 10. n. 12. p. 589.*; præterquam si detur justa causa, de qua ibi *n. 13.*
- Tutor nec donare, nec remittere potest: *tr. 1. l. 4. c. 10. n. 14. p. 590.*; nisi interveniat causa, de qua ibi *n. 15.*
- Mente captus non rectè donat: *tr. 9. q. 84. n. 6. 8. p. 447.*
- Non habens donare nequit: *tr. 9. q. 22. n. 19. p. 113.*
- An, & quando præsumatur donatio?
- Donatio non præsumitur, quin probeatur: *tr. 9. q. 89. n. 5. p. 468.*; quia jactare suum nemo præsumitur: *tr. 9. q. 94. n. 24. p. 493.*; & quælibet præsumptio, etiam levis, sufficit ad donationem excludendam: *tr. 2. l. 6. c. 3. n. 59. p. 617.* quare omnis interpretatio sumenda, ut donatio excludatur: *tr. 1. l. 3. c. 11. n. 98. 99. p. 372.* & *tr. 9. q. 17. n. 45. p. 76.*; maxime in fœminis, quia genus est avarissimum, & in quibus donatio contra sexus naturam est: *tr. 2. l. 2. c. 13. n. 21. p. 764.* & *tr. 9. q. 8. n. 34. p. 28.*, & miraculum reputatur: *ibid. n. 35.*; nec sola consanguinitas donationis præsumptionem inducit: *tr. 9. q. 17. n.*

32.43. & seqq. à p.74.; etiam si consanguineus debitor donet, adhuc enim præsumitur habere animam repetendi: *ibid.* n. 31. p.74.; nec nobilitas, & divitiæ duntaxat: *ibid.* n. 37. p.74.; quid verò si nobilitas cum sanguinis conjunctione infimul concurrat? *ibid.* n.5. p.69. & n.38 p.74.; sicut etiam datum à debitore, in causam debiti, non autem per donationem datum præsumitur: *ibid.* n. 13. p.70., ubi n. 10. p.70. invenies an solvens ultra, quod debet, donare excessum præsumatur? Nec ex defectu libri expensarum donatio præsumitur: *ibid.* n. 49. p.76.; nec suppellectilia donata præsumuntur: *tr.* 9. q. 89. n. 4. p.467.; numquam tamen donatio, sed potius fraus, præsumitur, quando inverisimilitudo datur: *tr.* 9. q. 8. n. 33. p.28. Præsumitur verò donatio quando datur pauperi: *tr.* 9. q. 17. n. 3. p.69.; sicut etiam quando nobiles sponte tribuunt: *ibid.* n. 5. p.69. & n. 38. p.74.; quia divitis est dare, pauperis accipere: *ibid.* n. 2. p.69.; an quando præsumantur donata alimenta? videlis in verb. *Alimenta.*

Confessio scienter facta donationem inducit: *tr.* 1. l. 1. c. 4. n. 8. 9. p.90.

Dans inventario sine protestatione bona sua, illa censetur donare: *tr.* 1. l. 1. c. 4. n. 4. p.90.; secus cum protestatione: *ibi* n. 11.; vel si sint bona immobilia: n. 13.; vel si per ocularem inspectionem constet bona esse defuncti: n. 14.; vel si dans inventario sit minor, tunc etenim restituitur: n. 16.; vel si datio demonstratur erronea: n. 17. p.90.

Ad quid donatarius pro donatore

teneatur?

Donatarius hæreditatis, eam sine inventario adiens, ultra ipsius vires tenetur: *tr.* 1. l. 2. c. 11. n. 28. p.245.; & talis donatarius non minus, quam hæres ad defuncti debita adstringi-

tur: *ibid.* n. 29. Anne omnium bonorum donatarius æquè adstringatur, ac donatarius particularis? *tr.* 1. l. 4. c. 8. à n. 6. p.536., & jam tetigimus in verb. *Debitor.*

De donatione omnium bonorum.

Donatio omnium bonorum præsentium, & futurorum invalida est adeò, ut nec juramento firmetur, nec in præsentibus sustineatur, nisi sit in favorem fœminæ pauperis, pii loci, vel Ecclesiæ: *tr.* 1. l. 4. c. 8. n. 17. p.537. & *tr.* 2. l. 7. c. 1. n. 105. p.689. & *tr.* 9. q. 59. n. 1. & 8. p.338. & seqq.; neque favore dotis valet: *tr.* 1. l. 4. c. 8. n. 21. p.538. & *tr.* 2. l. 7. c. 1. n. 106. p.689. & *tr.* 9. q. 59. n. 11. 25. & seqq. à p.340.; sed nota, quòd donatio, tempore præsentis attempto facta, futura bona non comprehendit: *tr.* 9. q. 59. n. 13. & 30. p.340. & 342.; & nulla an etiam sit donatio omnium bonorum, causâ dotis facta? *tr.* 9. q. 59. n. 1. 8. 10. à p.338. & q. 67. n. 11. p.388.; & quid quando reservatio est modica, vel de eâ statim disponitur? *dict.* q. 59. n. 10. p.340.; & utrum omnium bonorum donatio per mortem donatoris absque revocatione robur accipiat? *dict.* q. 59. n. 31. p.342.; & quid si reservatio secundum suam possibilitatem facta sit? *tr.* 9. q. 19. n. 2. p.85.; & quantitas reservata ad quem spectet, si donator ab intestato decedat, vel testatus de illa non disponat? *tr.* 9. q. 24. num. 14. p.119.

Donatarius omnium bonorum in jure pro hærede non habetur: *tr.* 1. l. 4. c. 8. n. 9. 10. p.536., licet contrarium: *ibi* n. 11. p.537. Donatarius etiam particularis personam donatoris non repræsentat, nec in eum transeunt actiones activæ, aut passivæ: n. 13.; ita ut donatio particularis solum intelligatur deducto ære alieno: n. 14.; quamvis teneatur ad onera inherentiâ ipsis rebus donatis: *tr.* 1. l. 4. c. 8. n. 103. p.558.

Om-

Omnium bonorum donator tenetur alere donatorem: *tr. 1. l. 4. c. 8. à n. 118. p. 552.*, & videtur, si placeat, verb. *Alimenta*, ubi hæc, & alia plura non contemnenda reperies; & quod teneatur dotare filias donatoris, quando ipse non potest, & ipsi donatorem sepellire, invenies in *tr. 1. l. 4. c. 8. n. 166. 167. p. 558.*

De remuneratoria donatione.

Donatio remuneratoria quænam dicatur, & quomodo de meritis constare debeat? *tr. 9. q. 69. n. 16. 17. p. 397.*; & an ex donatione remuneratoria, vel facta cum onere dandi pecuniam, gabella debeatur? *ibin. 18. p. 398.*

Remuneratoria donatio non est propria donatio, sed compensatio: *tr. 1. l. 4. c. 8. n. 76. p. 546.* & *tr. 2. l. 2. c. 11. n. 64. p. 222.*; valida est inter conjuges: *tr. 2. l. 7. c. 14. n. 27. p. 768.*; & ista donatio remuneratoria ob ingratitudinem non revocatur: *tr. 1. l. 4. c. 8. n. 77.*; nec inter valorem meritorum insinuationem requirit: *ibin. 78.*; nec per supervenientiam liberorum revocatur: *n. 79.*; nec in eâ locum habet remedium *legis 2. cod. de rescind. vendit. : n. 80.* Ast in eo, quod excedit merita, pura, ac simplex remanet: *n. 87. p. 547.*; similiter quando æquivalentia meritorum non probantur: *n. 88. p. 548.*; & quando ista donatio fit à persona, quæ libere donare potest, non requiritur probatio meritorum: *n. 89.*, dummodo ipsa merita in specie, & non in genere referantur: *n. 90.* At è converso quando donatio fit à persona prohibita donare, merita in specie, & concludenter probari debent: *n. 91.*; an sufficiat pro probatione juramentum donatoris? *n. 92.*; & quæ merita sint æquivalentia? *n. 93.*; quomodo probari debeant merita? *num. 94.* Quando verò merita sunt æqualia rei donata, prohibitus donare, donatio-

nem facere potest, tmeat si minor sit, vel Prælatus: *n. 95. 96. p. 548.* Et donatio remuneratoria locum habere potest in infante, seu pupillo: *tr. 3. l. 5. c. 5. n. 37. p. 271.*

De donatione inter vivos.

Donatio inter vivos, quamvis in ægritudine facta, naturam suam non amittit: *tr. 1. l. 4. c. 3. n. 15. p. 442.*

Donatio, quæ manet inter vivos, quantumvis in eâ mentio fiat mortis, per regulas donationis inter vivos regulanda est: *tr. 1. l. 4. c. 8. num. 117. p. 552.*

Alia jam damus in sequenti vers. *De donatione causâ mortis.*

De donatione causâ mortis.

Donatio causâ mortis quinque testes exoptulat: *tr. 1. l. 4. c. 8. num. 108. p. 550.*; quamvis sit donatio universalis, valet: *ibin. 110. p. 551.*; quando censeatur revocata? *n. 109. p. 551.*; sed inspicere debes, quod donatio, in qua fit mentio mortis in vim dilationis, & non dispositionis, donatio inter vivos est: *n. 111.*; & similiter donatio, in qua reservatur ususfructus: *n. 112.*; pariter illa, in qua ponitur pactum de non revocando: *n. 113.*; eodem modo illa, quæ fit titulo puræ, & perfectæ donationis inter vivos: *n. 114.*; pariformiter illa, quæ fit ab ægroto absque mentione mortis, adhuc est inter vivos: *n. 115. p. 552.*; ideò per convalescentiam infirmi non revocatur: *n. 116. p. 552.*

De donatione propter nuptias; vel causâ dotis; vel inter virum, & uxorem.

Ante, seu propter nuptias, donatio non est in usu: *tr. 2. l. 7. c. 7. n. 1. p. 725.* & in ejus locum successerunt arrhæ: *n. 5.* Vestes pretiosæ quando à spon-

sponſæ cenſeantur donatæ? *tr. 1. l. 1. c. 10. n. 95. 98. 105. à p. 143.*
 Anulus autem nuptialis ſemper donatus præſumitur: *diſt. c. 10. à n. 106. ad 108. à p. 144.*
 Inter virum, & uxorem, conſtante matrimonio, prohibita eſt donatio; & quare? *tr. 2. l. 7. c. 14. à n. 1. ad 5. p. 766.*; quod etiam procedit inter ſponſos de præſenti: *ibi à n. 6. ad 10.*; etſi matrimonium copulâ non ſit conſumatum: *n. 11. p. 767.*; etſi iudex eam confirmet: *n. 12.*; etſi matrimonium ſit putativum: *n. 14.*; etſi conjuges ſint judæi: *n. 17.*; etſi conjuges diu ſeorſim habitaverint: *n. 18.*; etſi donatio juramento confirmetur: *à n. 19. ad 24.*; ubi contrarium de jure communi. Limitatur in Regibus, & Magnatibus: *n. 25. 26. p. 768.*; item in donatione remuneratoria: *n. 27.*; item in donatione facta adipiſcendæ dignitatis cauſâ: *n. 28.*; vel ad reficiendas domos dotales: *n. 29.*; item in donatione cujuſvis annui, vel menſtrui: *n. 30.*; item in donatione veſtium, & jocalium quotidiannarum: *n. 31.*; vel in donatione rerum reſervatarum: *n. 32. p. 769.*; vel rerum modicarum: *n. 33.*; item in donatione cauſâ manumiffionis: *n. 34.*; in donatione favore Religionis: *n. 36.*; in donatione rei alienæ: *n. 37.*; in donatione eâ lege facta, ut convertatur in dotem filix: *n. 38.*; in nominatione emphyteuſis: *n. 39.*; in donatione remittente omnem dotem, vel illius partem: *n. 40.*; in donatione cauſâ mortis: *n. 42. p. 770.*; in donatione exilii, aut deportationis cauſâ: *n. 43.*; item quando conjux donans non ſit donatione pauperior: *n. 45.*; & quando donatarius non ſit ditior: *n. 46.*; & quando morte donantis, tam naturali, quàm civili, confirmatur: *tr. 2. l. 6. c. 7. n. 13. p. 641. l. 7. c. 14. à n. 51. p. 770.*; ubi quid ad id requiratur? Inter ſponſos an valeat donatio? Fac, ut ſponſo (volente cum

ſponſa æquè nobili matrimonio celebrare, priuſquàm tamen conſenſus nuptias faceret) donante ſponſæ omnia ſua bona ſi ſine liberis deceſſerit, ſponſâ verò in quocumque eventu marito, quandiù vivat, uſumfructum omnium bonorum donante, an validæ ſint tales donationes? Conſule *tr. 2. l. 2. c. 14. à n. 69. ad 91. à p. 256.*; ſiquidem donationes ſponſum inter, & ſponſam, quarum effectus conferuntur in tempus matrimonii, non valent: *ibi n. 70. p. 256.* Valent tamen ſi ſint reciprocæ: *n. 71. 72. 73.*; & valet donatio ſponſi facta ſponſæ in virginitatis præmium, aut nobilitatis: *n. 77. p. 257.*
 Nec vir, nec uxor ſine utriuſque conſenſu donare poſſunt: *tr. 2. l. 6. c. 2. n. 58. 60. p. 806.*; ita ut ſi maritus immobilia donet, donatio non teneat: *ibi n. 61.*; ſi mobilia, teneat, ſed in ſuam partem imputetur, mulieris verò donatio, cum de mobilibus, tum de immobilibus, non valet: *n. 63.* Reliqui omnes contractus (præter donationem) inter virum, & uxorem valent: *tr. 2. l. 7. c. 14. n. 35. p. 769.*
 Donatio cauſâ dotis, utpote favorabilis, ampliari debet: *tr. 9. q. 59. n. 15. p. 340.*; mulier marito an donare poſſit ad filias dotandas? *tr. 9. q. 8. n. 66.*
 Alia in verb. *Dos.*
De donatione inter patrem, & filium.
 Donare an valeat pater filio ſpurio aliquid ultra alimenta? Negativè in *tr. 2. l. 1. c. 6. n. 153. p. 65.*
De donatione reciproca.
 Reciproca etiam non eſt propria donatio, ſed debiti compenſatio: *tr. 2. l. 2. c. 14. n. 72. p. 256.*; ideò inſinuatione non indiget: *ibi n. 73.* Valida tamen eſt inter ſponſos: *n. 71. 72. 73.*; & inter patrem, & filium non valet: *tr. 2. l. 2. c. 12. n. 12. p. 125. l. 7. c. 1. n. 128.*

p. 691. ; nisi favore dotis : n. 129. ; vel nisi juramento, morte, vel emancipatione confirmetur, quia tunc valet, sed ad collationem venit: *dict.*

c. 12. n. 13.

Prohibitio donandi non intelligitur de donationibus reciprocis: *tr. 3. l. 7. c.*

14. n. 49. p. 259.

De donatione in genere.

Filius potest abstinere ab hæreditate,

& manere cum bonis à parentibus

in vita donatis, dummodò legitima,

& tertiam non excedant: *tr.*

2. l. 1. c. 12. n. 46. 47. p. 108.

Donatio non tenet cõcurrentibus fraudis conjecturis: *tr. 1. l. 4. c. 3. n. 17. p. 442.*

Magis quis movetur ad donandum con-

sanguineo, quàm extraneo: *tr. 1. l. 4.*

c. 8. n. 64. p. 547.

Moriendo donatore sine hærede donatarius universalis induit naturam

hæredis: *tr. 1. l. 4. c. 8. n. 105. p. 550.*

Quandò liberalitati, prodigalitative

donatio adscribitur? *tr. 9. q. 7. n. 8.*

p. 20. ; & dicemus in verb. *Mulier,*

& *Metus.*

Donans cum facultate disponendi pro-

ut sibi visum fuerit, de tota dona-

tione testari potest: *tr. 9. q. 19. n. 1.*

p. 85. ; intelligendo ut in n. 2. ; & si

omnia bona, cum præsentia, tum fu-

tura donaverit, de omnibus dispo-

tere potest: *ibid. n. 3.* ; sed quid si cum

facultate donandi legavit? *ibid. n. 5.*

Instrumenti donationis præsentia do-

natore fieri debet: *tr. 9. q. 54. n. 31. &*

55. p. 304. & 308. ; in donatione au-

tem causâ mortis qualis præsentia

donatarii desideretur? *ibid. n. 30. 34.*

& 55. à p. 304. ; quotque testes requi-

rantur? *ibid.* ; & quid si absenti do-

netur, & non accedat ejus accepta-

tio? *tr. 9. q. 19. n. 4. p. 85.*

Interpretatio sumi debet, ut donator

minus lædatur: *tr. 9. q. 59. n. 20. p. 341.*

& quando læsus dicatur donans, pro-

palabimus in verb. *Læsus.*

p. 1009

Donationes Regis patri factæ, seniõri

competunt filio: *tr. 9. q. 20. n. 9. p. 88.*

Donatio certæ rei, si facta fuerit cum

assertione certæ redditus, ejus dimi-

nutio ad quem pertineat? *tr. 9. q. 14.*

n. 6. p. 57.

Ubi demente donantis constat, de ver-

bis curandum non est, imò verba im-

propriari debent: *tr. 9. q. 40. num. 42.*

p. 233.

Fructuum remissio vera donatio est:

tr. 9. q. 4. n. 5. p. 15. ; numhè quantitas

certa, anve ususfructus donatus sit?

Cognosces ex *tr. 9. q. 10. n. 11. p. 45.* ;

an maritus fructus dotis retro dona-

re valeat? *tr. 9. q. 1. n. 10. 12. 30. à p. 3.* ;

& an fructuum donatio in singulos

annos unica reputetur? *tr. 9. q. 10. n.*

6. p. 45. ; & quandò in donationibus

annuis jus personale, realeve transf-

feratur? *ibid. n. 8. 12. p. 45. & seqq.* An

hæ, aliæve donationes insinuatione

indigeant? Videfis in verb. *Insinua-*

tio, & notabis, quòd ante donatio-

nis insinuationem fructus donatarius

non facit suos: *tr. 9. q. 10. n. 5. p. 45.*

Quòd ad revocationem donationis.

Donatio pura per supervenientiam li-

berorum revocatur: *tr. 1. l. 4. c. 8. n.*

123. p. 553. & tr. 2. l. 7. c. 1. n. 130. p. 691.

(nisi vertatur dotis favor: *ibi n. 131.*)

quamvis jurata: *tr. 1. l. 4. c. 8. n. 124.*

p. 553. ; vel facta Ecclesiæ, aut aliæ

piæ causæ: n. 125. ; vel facta cum re-

nuntiatione legis si unquam 8. *Cod. de*

revocand. donat.: n. 126. ; vel facta de

emphyteufis nominatione: n. 127. ;

vel facta ab eo, qui filios habebat,

unde illisve cogitare justè poterat: n.

128. ; & non pro parte, at in totum

revocatur: n. 129. ; & semel revoca-

ta donatio per liberorum superve-

nientiam, iterum non reviviscit, li-

cet filii, vivo donatore, decesserint:

n. 133. ; filii naturales plebèorum do-

nationem puram revocare faciunt:

n. 134. Etiamquè distinguitur, vel

don-

donatio est ob causam, vel est simplex; si ob causam, v. gr. ob matrimonium, remunerationemvè, tunc videsis *tr. 9. q. 69. n. 5. & seqq. à p. 396.*; si simplex, subdistingues; vel donationis tempore donans de liberis cogitavit, nec ne? Si prius, per eorum supervenientiam non revocatur: *tr. 9. q. 4. n. 1. & 7. à p. 14.*; si posterius, revocatur: *tr. 9. q. 4. n. 3. 4. 5. 6. p. 15. & q. 42. n. 60. p. 255.*; & revocatur in totum: *dict. q. 4. n. 6. p. 15.*; quia hanc conditionem habere intelligitur donatio: *tr. 9. q. 5. n. 2. p. 15.*; licet fiat matri à filia: *dict. q. 5. n. 7. p. 16.*; quin opus sit ullâ declaratione de liberorum nativitate; quia nativitas ipsa filiorum declaratio est: *ibid. n. 3. 4. p. 16.*; & nemo ad eò stultus, ut soboli suæ extraneam anteferri velit: *ibid. n. 5. p. 16.*; & uxorati juvenes de liberis semper cogitant: *tr. 9. q. 4. n. 2. p. 4.*; & an hæc revocatio procedat etiam in favorem dotis ab extraneo factæ? *tr. 9. q. 69. n. 6. 11. p. 396.* Et tenebis menti, quòd, cum donatio revocatur per supervenientiam filiorum, fructus post eorum nativitatem ad donationem spectant: *tr. 9. q. 5. n. 1. p. 15.*

Revocatur donatio ex legitimatione per subsequens matrimonium: *tr. 1. l. 4. c. 8. n. 130. p. 554.*; non autem revocatur per subsequentem legitimationem Principis rescripto factam: *tr. 1. l. 4. c. 8. n. 131. p. 554. & tr. 2. l. 1. c. 5. n. 45. p. 43.*; nec per subsequentem adrogationem, adoptionemvè: *tr. 2. l. 1. c. 8. n. 80. p. 80.*; nec per supervenientiam filiorum spiritualium: *tr. 2. l. 1. c. 9. n. 9. p. 82.*

Ob ingratitudinem itidem revocatur donatio: *tr. 2. l. 7. c. 1. n. 138. p. 691.*; præterquam si dotis favor concurrat, saltem matrimonio constante: *dict. n. 138.*

Donatio ob causam revocari utrùm valeat? *tr. 1. l. 4. c. 8. n. 9. p. 549.*, ubi *n. 135. p. 554.*, quòd si fuerit ab extraneo

facta ob causam matrimonii, per supervenientiam liberorum in totum revocatur. *ibid. n. 10. p. 551.*

Quâ actione utendum quando donationes revocantur? Inspicias verb. *Actio revocatoria.*

Cætera mox dabimus in verb. *Dos.*

Donum. Dona judici si dantur, corruptio certa sequitur: *tr. 3. l. 6. c. 20. n. 11. p. 40.*

Donis datis vincuntur omnia: *tr. 3. l. 7. c. 14. n. 39. p. 259. tr. 8. palestr. 2. lect. 15. p. 274. col. 1.*; igitur interdictum est iudicibus dona recipere: *ibidem*; imò manibus læso esse oportet: *ibi col. 275. in princ.*; & si recipiant, qua puniatur pœna? *ibi p. 280. in princ. & palestr. 2. lect. 23. p. 332. col. 2.*; donum enim recipere ideò periculosum est, quia fermè datur ob amplioris remunerationis spem: *dict. lect. 15. p. 279. in princ.*; & hoc adeò interdicitur, quòd neque parva dona, sive xenia, recipere valeant iudices; quia qui parvum sponte accipit, multum melius recipiet: *palestr. 3. lect. 13. p. 451. in fin.* Plures enumerantur iudices renuentes ea accipere, sicut è contrà alii, qui eas receperunt: *palestr. 2. lect. 15. p. 279. col. 2.*

Qui plus offert, facilius, victor evadit: *tr. 8. palestr. 2. lect. 15. p. 279. in princ.*

Quantotius datur, tantoperè datum æstimatur: *tr. 8. palestr. 1. lect. 19. p. 98. in princ. & p. 99. col. 1. in princ. & palestr. 3. lect. 12. p. 434. in fin. & lect. 13. p. 447. in princ.*; imò qui citò dat, bis dat: *dict. lect. 13. p. 446. in princ.*

Vero amico elargitum numquam perditur: *tr. 8. palestr. 1. lect. 19. p. 101.*

Dormire integra nocte officia publica exercenti non licet: *tr. 1. rubr. part. 2. à n. 86. ad 88. p. 33. & seq.*

Dos definitur: *tr. 2. l. 7. c. 1. n. 2. 3. p. 683. & tr. 9. q. 60. n. 9. & 10. p. 396.*

Datur pro oneribus matrimonii: *tr. 2. l. 7. c. 1. n. 3. p. 683. & c. 12. n. 1. p. 758.*; ideò cessante matrimonio, dotis interesse non debetur: *ibi dict. c. 12. n. 2.*

Ter infelix dicitur homo sine dote uxorem ducens; & pariliter infelix mulier, quæ indotata nubit: *tr. 3. l. 5. c. 17. n. 58. 59. p. 423.*

Quæ dos præstanda sit puellæ, cui dos legata fuit sine expressione quantitatis? *tr. 1. l. 4. c. 6. n. 258. p. 496.*

Mulier habet pro se præsumptionem, quòd præter bona dotalia alia non habet: *tr. 1. l. 3. c. 12. n. 82. p. 388.*

Donata viro, ut matrimonium contrahat, dos non est, nec dotis privilegio fungitur: *tr. 9. q. 69. n. 7. 9. 10. p. 396.*; quòd in pecunia data, seu constituta censeatur dos? *q. 38. t. à p. 212.*; in dubio enim dotem in pecunia consistere judicandum est: *dict. q. 38. n. 19. p. 215.*; proprietates in dotem data quòd censeatur eâ æstimatione, quæ venditionem importat? *ibid. n. 20. p. 215.*

Dos promissa fuisse quomòdò probeatur? *tr. 9. q. 94. n. 19. 24. & seqq. à p. 493.*; an indiciis, conjecturis, levioribus probationibus, verbis enuntiatis etiam in favorem absentis, testibusvè singularibus? *ibid. à n. 37. & 40. p. 498.*

Fructus dotis quibus oneribus infervere debeant? *tr. 9. q. 1. n. 17. p. 5.*; quòd ad maritum, quòd vè ad uxorem pertineant? *dict. q. 1. n. 7. 9. 10. 16. 20. 22. 23. à p. 2. & q. 98. n. 8. p. 513.*; quomòdò inter conjuges, & filios dividendi? *dict. q. 1. n. 18. p. 5.*; quòd mulier dotem cum fructibus antea donatis repetere valeat? *q. 8. n. 67. p. 33.*; an vir dotis fructus retrò donare possit? *q. 1. n. 10. 12. 30 & ferre per tot. à p. 3.*; nùm uxor, aut filii in fructibus dotalibus executionem impedire possint? *q. 1. n. 14. p. 4. & q. 98. n. 26. p. 515.*; & dotis fructus, etiam bona fide consumpti debentur: *q. 3. n. 28. p. 14.*; & taliter dividi debent, ut tertiam partem vir, alteram uxor, alteramquè liberi habeant: *q. 1. n. 18. p. 5.*

Læsiò, etsi minima, ferenda non est in

dote: *tr. 9. q. 14. n. 9. p. 58.*; & an favore dotis læsiò sufficiat minor? *ibi q. 38. à n. 25. & à n. 29. à p. 60.*

Dote facta certæ rei cum expressione certi redditus, ad quem ejus diminutio attineat? *tr. 9. q. 14. n. 6. p. 57.*

An dos legem, quam dotans voluerit, modum, conditionemvè in præjudicium filiorum, aut uxoris accipiat? In ejus constitutione, utique: *tr. 9. q. 33. n. 10. p. 197.*; ex post facto, neutiquam: *q. 1. n. 11. p. 3.*

Quòd ad dotantem, ejusvè hæredes dotata perveniant bona? *tr. 9. q. 33. tot. à p. 194.*

Nemo auditur adversùs ab eo factam dotem: *tr. 9. q. 14. n. 4. p. 57.*

Aliud est donatio ad certum matrimonium facta, aliud ad melius nubendum generaliter confecta, quæ ultima simplex dicitur: *tr. 9. q. 94. n. 17. p. 492.*; neque gaudet privilegiis doti concessis: *ibid. n. 18.*; sed an infirmatione egeat? *ibid. n. 21. 28. & seqq. à p. 493.*; & videas verb. *Infirmitas.*

Promissio incertæ dotis an valeat? *tr. 9. q. 64. n. 12. p. 374.*; & an intentio dotandi, promissio vè dotem constituendi? *q. 94. tot. à p. 487.*, ubi multa etiam de factâ per verba futuri, vel præsentis temporis confecta, & quòd pacto possit quoque constitui dos: *ibid. n. 36. p. 498.*

Dotalia, & minorum bona, pari judicantur jure: *tr. 9. q. 98. n. 28. p. 516.*

Nunquid, filiis existentibus, bona definant esse dotalia, si pactum fuit, quòd, filiis non existentibus, dotalia forent? *tr. 9. q. 98. num. 6. 16. 24. à p. 513.*

Quiteneantur dotare, & quibus?

Pater tenetur dare filiam legitimam, licet ipsa si dives, & habeat unde se dotet: *tr. 1. l. 3. c. 12. n. 33. p. 382.*; & primâ dote amissâ, secundò dotare tenetur: *l. 4. c. 7. num. 106. p. 521.*; & etiam si culpâ filix dos amissa fuerit: *ibi*

ibi n. 107. & l. 2. c. 9. n. 38. p. 223.; non
fic frater: *n. 108. & 109.* discriminis
ratio. Non tamen potest pater dota-
re filiam ex primo matrimonio ha-
bitam de lucris secundi: *l. 4. c. 13. n.*
42. p. 659.

Hæres patris an teneatur dotare filiam
ipsumet patris? *tr. 1. l. 3. c. 12. n. 34.*
35. 37. p. 383.

Hæres tenetur dotare filiam, quam pa-
ter alere tenebatur: *tr. 1. l. 3. c. 12. n.*
38. p. 383.; licet pater hoc expressè
vetuisset: *ibi n. 39.*; quod procedit
estò filia testatoris matrem, fratresvè
divites habuisset: *n. 40.*; & hæc obli-
gatio transit ad hæredem avi pater-
ni, & materni: *n. 41.*; & hoc licet
bona fuerint supposita fideicommis-
so, primogeniturævè: *n. 43.*; dum-
modò ista dos priùs ab hæredibus pa-
ternis, quam maternis petatur: *n. 44.*

Ita etiam hæres clerici tenetur dota-
re ejus sobolem spuriam: *n. 46. p. 384.*

Ast hæres promissoris dotis non te-
netur ad usuras, & fructus dotales,
dùm non est certioratus de debito, &
in mora restituendi: *n. 47.*; nec ad
hoc sufficit interpellatio extrajudi-
cialis: *n. 48.*; nisi mora sit jam com-
missa per defunctum: *à n. 49. ad 51.*

Hæres patris, vel ævus, qui, dùm
vitam degebant, dotes filiabus, &
neptibus non assignavere, dotes eis
persolvere tenetur: *tr. 1. l. 2. c. 9. n.*
33. p. 223.

Onus dotandi filias pertinet ad patrem,
& in ejus defectum ad avum: *tr. 1. l.*
2. c. 9. n. 34. p. 223.; ad matres verò,
& earum hæredes in subsidium dun-
taxat: *ibi n. 37. p. 223.*

Dos an debeatur filia naturali, aut spu-
riæ, aut diviti, aut nubenti sine con-
sensu patris, aut ei, quæ legitimam
habet? *tr. 1. l. 2. c. 9. n. 35. p. 223.*

Clericus an teneatur dotare sororem
pauperem? *tr. 1. l. 2. c. 9. n. 40. p. 223.*
& non solum ex bonis propriis, ve-
rum & ex redditibus sui beneficii? *tr.*
1. l. 4. c. 7. n. 102. p. 520.

Frater dotando sororem non restitui-
tur ex eo, quia minor est: *tr. 1. l. 2.*
c. 9. n. 39. p. 223. & l. 4. c. 7. n. 105. p. 521.

Nec tenetur dotare sororem uteri-
nam: *ubi proximè n. 103. p. 520.*; nisi
sit descendens ab institutore majora-
tùs, quem frater possidet: *n. 104. p. 521.*

Fiscus, & reliqui possessores bonorum
hæreditariorum extrà titulum hære-
ditarium, onus dotandi assumunt: *tr.*
1. l. 3. c. 12. n. 31. 32. p. 382.; verum
tamen non tenetur fiscus dotare hæ-
reticorum filias: *l. 4. c. 9. n. 61. p. 571.*
imò dotes ab ipsis receptæ postquam
pater in hæresim incidit sunt resti-
tuendæ: *ibid. n. 64. 65. p. 571.*

Donatarius omnium bonorum filias do-
natoris dotare constringitur: *tr. 1. l.*
4. c. 8. n. 166. p. 558.

Maioratùs successor cogitur ex ipsius
fructibus solvere, ac præstare dotes
sororibus descendantibus ab institu-
tore: *tr. 1. l. 4. c. 7. n. 101. p. 520.*; non
verò tenetur dotare amitas, & avun-
culas: *ibi n. 110. p. 521.*

Stantibus statutis à successione exclu-
dentibus fœminas, maiori cum ra-
tione dos eis est assignanda: *tr. 1. l. 2.*
c. 9. n. 36. p. 223.

Pater sæcularis, ecclesiasticusvè dota-
re tenetur filiam spuriam: *tr. 2. l. 1. c.*
6. n. 143. p. 64. l. 6. c. 3. n. 39. 41. p. 615.

& Clericus eam dotare valet ex red-
ditibus beneficii: *ibi n. 144.*; sed an
possit quandò bona alia habet patri-
monialia? *n. 145.*; ita ut dos alimen-
ta non excedat: *n. 154. p. 65.*; nisi ob
benemerita: *n. 160. p. 67.*; vel titulo
oneroso: *à n. 162. ad 164. p. 67.*; & an
si excedat possit pater excessum repe-
tere? *ibi n. 155.*; & quando potest,
etiam, eo decedente, ejus hæredes
valent: *n. 159. p. 66.* Et an sit trans-
missibilis ad hæredes dos data filia
spuria? *n. 157. p. 65.*

Si dos casu fortuito amissa fuerit, ite-
rum dotem constituere tenetur pa-
ter: *tr. 2. l. 2. c. 5. n. 57. p. 161.*, & vi-
delis verb. *Partitiones.*

- Adeò cogitur pater dotare filiam, quòd ista, vigesimo quinto anno impleto, valeat ab eo dotem postulare usque ad legitimam, quantumvis aliunde alia habeat bona: *tr. 2. l. 6. c. 3. n. 38. p. 615.*; si vè filia, filius vè sit communis, si vè prioris matrimonii: *ibid. n. 40. p. 615.*
- Dotem, & legitimam tenetur pater in vita assignare filiae, quandocumque est matura conjugio: *tr. 2. l. 2. c. 5 à n. 51. ad 78. à p. 160.*
- De praxi nostri Regni quomodò vir, uxor, pater, aut mater dotare queat filiam, filio vè donationem facere propter nuptias? *tr. 2. l. 6. c. 3. à n. 25. ad 36. à p. 614.*
- An in societate legali, quæ contrahitur inter conjuges, qui secundum consuetudinem Regni matrimonium contraxere, dos pro maritanda filia unius ex conjugibus solvi debeat de communi? Sex reperiuntur sententiae, quæ enumerantur in *tr. 2. l. 6. c. 3. à n. 1. ad 24. à p. 611.*, ubi amplectitur negativa: & ob id pullulat resolvendum, quòd dos, seu donatio propter nuptias, non sit solvenda de communi, sed tantum ex parte patris, & quòd dos de immobilibus à marito absque uxoris consensu fieri non valet: *ibi n. 37. p. 615.*
- Mater, adhuc de jure nostro, non tenetur dotare filiam: *tr. 2. l. 6. c. 3. n. 24. p. 613. & l. 7. c. 1. n. 35. p. 686.*; nisi filius, vel filia aliunde non haberent, & pater bona non haberet: *dict. tr. 2. l. 6. c. 3. n. 45. 46. p. 616. l. 7. c. 1. n. 36. p. 686.*; vel ni tam pater, quàm mater insimul aliquid promiserint dotis, quia tunc (de utroque jure) unusquisque cogitur solvere medietatem: *dict. c. 47. 48. 49.*; vel ni mater sit judæa, vel hæretica; & filius, filia vè catholica: *n. 50. 51.*; prout etiam mater, & non vitricus cogitur dotare filiam prioris matrimonii: *n. 52.*, ubi *n. 53.* an tunc requiratur mariti consensus?
- Avus neptem dotare non tenetur: *tr. 2. l. 7. c. 1. n. 37. p. 686.*; nisi alio non existente, qui dotem nepti constituat: *ibi n. 38. p. 686.*
- Frater sororem dotare non tenetur: *tr. 2. l. 7. c. 1. n. 39. p. 686.*; præterquam quando soror aliunde non habet, unde semetipsam convenienter dotet: *ibi n. 40. & seqq.*
- Vitricus, & noverca dotare non coguntur privignam, neque privigno donationem propter nuptias facere: *tr. 2. l. 6. c. 3. n. 52. p. 616.*; sed an dos à vitrico, & matre insimul promissa privignæ debeat compensare cum legitima ipsi debita ex bonis patris sui, cum vè alio debito? *dict. c. 3. à n. 54. ad n. 80. à p. 616. usque ad 619.*, ubi affirmativa resolvitur, ac defenditur conclusio.
- Dos quibuscumque pactis constitui potest, prout dotantibus placuerit: *tr. 2. l. 7. c. 4. n. 45. p. 705.*; & per tot. cap. quamplurima enumerantur pacta, quæ ibi videsis, ne omnia enucleando tibi molestiam, nobisque maiorem temporis angustiam afferamus. Notabis tamen, quòd in dote facienda semper intelligitur conditio, si nuptiæ sequantur: *dict. l. 7. c. 4. n. 112. p. 712.*
- Extraneus, cum dotem constituit, ei eam legem dicere potest, quam voluerit: *tr. 2. l. 7. c. 6. n. 49. p. 724.*
- De pacto de lucro dotis, vide verb. *Pactum*, vers. *Pactum de lucro dotis.*
- An, & quandò pro dote accedere possit fidejussor? *tr. 2. l. 7. c. 1. à n. 60 ad 76. à p. 687.*
- De pactis circa lucrandas dotes: *tr. 2. l. 1. c. 11. à n. 74. p. 101.*
- Dos donationis propter nuptias nomen meretur: *tr. 2. l. 7. c. 6. n. 35. p. 727.*
- Dos quò ad maritum titulus est onerosus, quò ad uxorem lucrativus: *tr. 2. l. 2. c. 10. n. 23. p. 203. & c. 14. num. 80. p. 257.*
- Dotis fructus in eo, quod onera matrimonii excedunt, an capi valeant à cre:

à creditoribus mariti in suorum debitorum solutionem? *tr. 2. l. 7. c. 11. à n. 43. p. 756.*

Utrum dos, (cùm non constat) censetur data quò ad proprietatem, vel quò ad usumfructum tantum? *tr. 2. l. 1. c. 6. n. 158. p. 66.*

Patrem ex propriis bonis potius, quàm ex bonis filiae, filiam dotasse præsuntur, nisi egenus, & inops esset: *tr. 2. l. 2. c. 5. n. 53. 64. 65. & seqq. à p. 160.*

Extraneus dotans non censetur dotare de bonis dotatae, sed de propriis: *tr. 2. l. 6. c. 3. n. 55. p. 617.*; quia, qui dotat, quin dotare teneatur, videtur dotare, & animum repetendi non habere: *ubi proximè n. 56.*; maxime si dotata patrem habeat divitem: *n. 69. p. 618.*; nisi administrator sit: *n. 67. 68. 70. p. 618.* Frater administrans bona sororis, & illam dotans, censetur de sororis bonis dotare: *l. 6. c. 3. n. 62. 58. p. 617.*

Dotatus sua dote contentus hæreditatem repudiare potest, & manere cum bonis à parentibus dotatis, modò legitimam, & tertiam non excedant: *tr. 2. l. 1. c. 12. n. 46. 47. p. 108.*

Administratio rerum dotalium nùm ad virum, numvè ad uxorem spectet? *tr. 2. l. 7. c. 9. à n. 1. p. 745.*, & jam tetigimus in verb. *Administrator.*

Exigi nequit dos matrimonio constante: *tr. 2. l. 6. c. 8. n. 26. p. 648.*; nec executio fieri in rebus dotalibus, quamvis mulier condemnata sit, sed præstanda solum est cautio de satisfaciendo creditori matrimonio soluto: *ibi n. 28. p. 649.*; nec alienari valet dos marito invito: *n. 29.*; nec revocari, licet inofficiosa sit: *n. 30.*

Peti tamen valet dos, dùm matrimonium constat, si maritus ad inopiam vergat: *l. 6. c. 8. à n. 88. usque ad 104 à p. 655.*

Soluto matrimonio non tenetur maritus bona dotalia æstimata, sed tantum eorum æstimationem restituere: *tr. 2. l. 7. c. 9. n. 37. p. 749.*

Periculum rei dotalis, ad quem pertinet? *tr. 2. l. 7. c. 9. à n. 7. p. 746.*; & sermo nobis erit in verb. *Periculum.*

Quò ad alienationem rerum dotalium.

Res dotales nequeunt alienari à marito, etiam si uxor consentiat: *tr. 2. l. 6. c. 2. n. 30. p. 604.*; neque à muliere etiam consentiente viro: *ibi n. 33.*; neque ab utroque simul: *tr. 2. l. 7. c. 2. n. 3. p. 692.*; ita ut possit maritus, constante matrimonio, res per se, vel per uxorem, vel per utrumque alienatas vindicare: *tr. 2. l. 6. c. 2. n. 34. p. 604.*, licet vir, aut uxor juraverint non contravenire alienationi: *ubi proximè n. 35.*; neque potest maritus transigere, nisi retinendo: *n. 37.*; neque ad longum tempus irrevocabiliter locare: *n. 38. p. 605.*; neque potest mulier alienare cum consensu mariti in tempus, quo matrimonium sit solutum: *n. 39.*, & procedunt hæc in omnibus alienationibus, tam post, quàm ante consumationem matrimonii factis: *n. 40.*, & estò matrimonium fuerit initum contractu arrharum, & dotis: *n. 41. 42. 43.* Potest tamen maritus res dotales sine uxoris consensu alienare, si præfatae res datæ fuere in dotem æstimatæ eâ æstimatione, quæ venditionem faciat: *l. 6. c. 2. n. 88. 89. 90. p. 608.*, ubi intelligitur: vel etiam si res (estò non fuissent datæ æstimatæ) sunt ex his, quæ recipiunt functionem in genere suo: *ibi n. 91.*; vel quando mulier consensit alienationi animo decipiendi emptorem: *n. 92.*; vel si alienatio fit utriusque conjugis consensu, & uxori est utilis: *n. 93. p. 609.*; vel quando uxor juramento firmavit alienationem: *n. 94.*; vel quando alienatio fit ex causâ necessariâ: *n. 95.*, ubi *n. 96. 97.* quæ sint causæ justæ alienationis?

Quoties dos æstimata datur, potest maritus rem dotalem æstimatam alienare: ↓

nare: *tr. 2. l. 2. c. 13. n. 41. 42. p. 249.*
 Dotis usufructus non pertinet ad patrem: *tr. 2. l. 6. c. 2. n. 56. p. 609.*; fructus pignoris imputantur in expensas ad sustinenda onera matrimonii: *dict. c. 2. à n. 10. ad 34. p. 693. & c. 3. n. 20. p. 702.*; usuræ debentur dotis promissæ; verum quomodo, & quando? *dict. c. 2. à n. 36. ad 59. à p. 694.*, ubi quando usuræ sortem excedere valeant, quando vè censeantur remissæ? Potest fieri dos postquam jam est contractum matrimonium: *n. 60. 61. p. 697.*; mulier pro debito dotis carceratur: *n. 65.*; maritus tacitam habet hypothecam contra sibi promittentem dotem: *n. 65.*; ad probandam dotem leviores sufficiunt probationes: *à n. 68.*; & probatur absque scripturâ: *à n. 90. ad 92. p. 699.*; solo titulo transfertur dominium dotis: *n. 94.*; fundus pecuniâ dotali emptus, mariti, & non uxoris fit: *n. 95.*; favore dotis competit mulieri in subsidium actio pro fundo recuperando: *à n. 97. ad 99.*; sententia pro debito alteriusutrius, vel utriusque conjugis exequi non valet in rebus dotalibus: *à n. 100. ad 102.*; legatum dotis omnibus aliis præfertur legatis: *n. 104. p. 700.*; dos exigi potest ante confectioem inventarii, & hæreditatis aditionem: *n. 107.*, & quamvis sit regula, quòd, matrimonio vergente, repeti nequeat dos, *n. 110.*; hæc tamen fallit, quando maritus ad inopiam vergit: *l. 6. c. 8. à n. 88 ad 104. à p. 655. & l. 7. c. 2. à n. 111. ad 113. p. 700.*; & fidejussor, bonavè Regiæ Coronæ obligata pro dote, obligata censetur pro usuris: *dict. c. 2. à n. 114. ad 121. p. 700.*

Alienari an queant, nec ne, dos, ac ejus fructus? Jam diximus in verb. Alienatio.

Quò ad collationem dotis.

Bona dotata filii sunt æstimanda in di-

visionibus: *tr. 1. l. 1. c. 11. n. 62. p. 158.*; quonam in tempore? Cum non satis liqueat, videbis *ibid. n. 63. & seqq.*; maxime si sint meliorata, vel deteriorata: *à n. 74. p. 159.*

Dotatus habet electionem conferendi bona dotata, vel eorum pretium: tr. 1. l. 1. c. 11. n. 63. 67. p. 158.

Fructus pignoris an computentur in dotem? Negative: tr. 1. l. 3. c. 6. n. 12. p. 308.

De dote conferenda, ac de electione à dotatis facienda circa tempus dotis, vel mortis parentis dotantis, etiam jam diximus in verb. Collatio.

Quò ad dotis privilegia.

Dos privilegium non habet, nisi in casibus à jure expressis: tr. 1. l. 2. c. 12. n. 15. 16. 17. p. 263.

Mulier hæres instituta à marito, & gravata restituere hæreditatem, an possit, non confecto inventario, dotem exigere? Discutitur in tr. 1. l. 3. c. 6. à n. 1. p. 307., & n. 6. affirmativè resolvitur.

Mariti bona pro dote uxoris obligata sunt: tr. 1. l. 3. c. 6. n. 8. p. 307.

An privilegia dotalia uxori concessa transeant ad hæredes, sive suos, sive extraneos, cessionarios, & particulares successores? tr. 1. l. 4. c. 12. à n. 66. ad 68. p. 640.

Cum publicè interfit dotes mulieribus conservari: tr. 2. l. 7. c. 1. n. 4. & l. 7. c. 3. n. 1. p. 701.; idè dos contra juris regulas multis fruitur privilegiis: *dict. c. 1. n. 5.*; & etiam ante matrimonium: *n. 6.*; nudo pacto constituitur: *ibid. n. 8. 9. 10. p. 864.*; administrator bonorum filia dotem promittens, non ex bonis filia, sed ex suis promississe censetur: *n. 12. p. 684.*; respectu dotis potest filia agere in judicio adversus patrem: *n. 14.*; dos debetur à parente, etiamsi filia sit dives: *n. 16.*; promissio dotis non vitiatur ex incertitudine: *n. 18. 19.*; imò tunc manet subje-

subjea arbitrio boni viri: *n. 20.*; idem in promissione dotis collata in meram voluntatem promittentis: *n. 22. p. 685.*; & in collata in arbitrium alterius: *à n. 24. ad 27.*; mulier esse valet fidejussor dotis: *n. 29. 30.*; dotis favore bona fideicommissa subiecta alienari possunt: *n. 32.*; pater cogitur in vita dotem in rebus certis filiae assignare: *n. 34.*; & dotis favore valet donatio omnium bonorum: *n. 106. p. 689.*; in dubio favore dotis pronuntiandum: *n. 108.*; & valet donatio excessiva absque insinuatione ob dotis favorem: *n. 110. p. 690.*; & potest mulier obligari sine consensu mariti: *de n. 118. ad 127. p. 690.*; valet donatio patrem inter, & filium: *n. 129.*; non revocatur per supervenientiam liberorum, nisi in quantum legitimas lædit: *n. 131.*; verba enunciativa inducunt obligationem: *n. 133.*; promissum nomine dotis, est dotis constitutio: *n. 134.* Et demum:

De privilegiis dotis ante matrimonium: *tr. 2. l. 7. c. 1. tot. à p. 603.*; de privilegiis eo constante: *ibi c. 2. tot. à p. 692.*; de privilegiis eo soluto: *c. 3 tot. à p. 701.* Notabis tamen, quòd ubi dos expressè privilegiata non invenitur, per regulas juris ordinarias currit: *ibi n. 137. p. 691.*

Soluto matrimonio dos multis etiam fruitur privilegiis: *tr. 2. l. 7. c. 3. n. 1. 2. p. 701.*; ita ut, eo dissoluto, dominium dotis illicò in uxorem transeat: *ibi n. 3.*; & ei competit reivindicatio: *n. 4. 9. 10.*; nec adversus eam præscriptio currit: *n. 5.*; præfertur omnibus aliis mariti creditoribus: *n. 6.*; non solum in personali, verum & in hypothecaria actione: *n. 14. p. 702.*; habet recursum ad res æstimate: *n. 7. 8. p. 701.*; & eo fortius pro rebus inæstimate: *n. 11. 14.*; potest uxor res dotales, ac mariti propria auctoritate occupare: *n. 13. p. 702.*; adversus uxorem quærentem dotem compensatio non opponitur: *n. 15.*; & in

generali remissione uxoris non censetur remissa dos: *n. 16.*; hypotheca in bonis viri incipit à tempore promissionis dotis: *n. 19.* Quæ omnia limitantur quandoque, ceu *à n. 25. ad 40. p. 703.*

Dos favorabilis est, quatenus inofficiosa non est: *tr. 9. q. 100. n. 9. p. 531.*; & an favore dotis omissum, pro omissio habeatur? *q. 38. num. 10. p. 58.*, eo quòd in dote æquum, ac bonum attenditur: *ibid. n. 24. p. 60.*; & de dote ad alimenta, vel è contra, argumentum valet: *q. 17. n. 30. p. 74.*; favor etiam dotis in eo est, quòd jus non patitur, ut mulier indotata maneat: *q. 1. n. 23. p. 6.*; ideò deteriore facere dotem maritus nequit: *q. 4. n. 4. p. 11.*; nec in rebus dotalibus uiumfructum constituere valet: *q. 2. n. 1. 3. 5. p. 8. & 9.*; & an possit res dotalis ultra decem annos locare? *q. 1. num. 15. p. 5.*; anque valeat uxor, stante matrimonio, alienare res dotalis in tempus soluti matrimonii? *ibid. n. 21. p. 6.*; & an de consensu uxoris alienari possint, vel eorum fructus retrò donare? *q. 1. n. 4. 16. 19. 25. 28. & per tot. à p. 1. & q. 98. per tot. à p. 511.*; an per alienationem necessariam? *dict. q. 98. tot. à p. 511.*, & an pro alimentis? *ibid. n. 5. 15. & 23. à p. 512.*, & videtis dicta in verb. *Alienatio.*

Quòd ad dotis periculum.

Res dotalis quandò mariti, quandò uxoris damno pereant, vel commodo augeantur? *tr. 1. l. 3. c. 12. à n. 129. p. 393.*; siquidem, si dantur æstimate periculo mariti pereunt: *ibi dict. n. 129. 130. 131.*; & pariliter si pondere, numero, mensuravè consistant: *n. 132. p. 394.*; similiter etsi res inæstimate datæ forent, si perierunt in servitio mariti: *n. 134.*; nec non & in partibus ancillarum æstimate: *n. 135.*; servorum, & ancillarum periculum an, & quandò ad maritum quo-

quoque spectet? *num. 136. p. 394.*

Quò ad dotis receptionem, & probationem.

Receptio dotis probatur per instrumenta, testes, conjecturas, & præsumptiones: *tr. 1. l. 3. c. 12. n. 100. 101. p. 390.*

Confessio verò de receptione dotis, receptionem non probat: *tr. 1. l. 3. c. 12. n. 113. 114. p. 391.*; licet facta fuisset à viro in instrumento, absente uxore: *ibi. n. 15.*; vel in testamento: *n. 116. p. 392.*; nec ex tali confessione mulier prælationem habet: *n. 117.* Sufficit autem confessio de receptione, quando promissio dotis confessionem receptionis illius præcesserit: *n. 118.*; sic itidem quando exceptioni non numeratæ dotis expressè renuntiatum est, vel elapsum tempus illius opponendæ: *n. 119.*; nec non quando post solutum matrimonium confessio de recepta dote facta est à viro: *n. 120.*; pariformiter quando hujusmodi confessio fuerit verisimilis: *n. 121. 122.*; & pariliter facta confessione præsentis uxore, & in vita mariti non revocata: *à num. 133. à p. 393.*

Quò ad dotis restitutionem.

Dos nunquid, & quando veniat restituenda? Si consistit in immobilibus, statim: si in mobilibus, pecuniavè, post annum: *tr. 1. l. 3. c. 12. n. 94. p. 389.*; quod tempus anni hæredibus etiam divitibus competit: *ibi. n. 95.*; nisi maritus ejus uxori dotem prælegasset: *n. 96.*; ast, ut hæc fiat restitutio, debet uxor probare fuisse à marito dotem receptam: *n. 97. p. 390.*; aliter liberantur hæredes mariti cedendo actiones contra promissorem dotis: *n. 98.*; nisi vir fecisset quietantiam de dotis receptione: *n. 99.*; vel nisi maritus negligens fuisset in exi-

gendo dotem: *n. 102.*; sed hujusmodi negligentia non præsumitur: *n. 103. 104.*; & an isto in casu liberetur hæres cedendo actiones? *n. 105.* Hæres tamen mariti non est cogendus dotem non exactam restituere viduæ, quando dos erat exigenda ab ejus parentibus, vel ab aliis: *n. 106.*; licet tales post moram mariti efficiantur non solvendo: *n. 107. p. 391.*; sed hoc non procedit, si mora committatur in exigendo dotem ab hæredibus parentum, & avorum: *n. 108.*; pariter quoque si non exigatur ab extraneo promissore: *n. 109.*; vel ab eo, qui de necessitate dotare tenebatur: *n. 110.* Similiter maritus, & ejus hæres remittens præmissam dotem, illam uxori præstare tenentur: *n. 111.*; & etiam dotem consistentem in nominibus debitorum non exactis, cum exigi potuissent: *n. 112.* Hæres mariti annè teneatur res dotales in individuo restituere, vel illarum æstimationem tradere sufficiat? *n. 126. p. 393.*; nihilominus tamen notabis, quòd quando pretium rerum dotalium est restituendum, attenditur valor, quem pecunia habebat tempore contractûs: *n. 133. p. 394.*

Dotis restitutio exceptione administratæ tutelæ non impeditur: *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 102. p. 11.*; nec rationis non redditæ exceptione: *ibi. l. 1. c. 8. n. 45. p. 79.*

Quò ad dotis repetitionem.

Consanguineus debitor dotans animo repetendi, vel compensandi dotare præsumitur: *tr. 9. q. 17. n. 31. p. 74.*

Quò ad dotis revocationem.

Numè revocetur donatio causâ matrimonii facta, per nativitatem filiorum? *tr. 9. q. 96. n. 12. p. 397.*; & jam diximus in verb. *Donatio* vers. *Quò ad revocationem.*

Dubitatio. Temerè resolvit, qui dubitare nescit: *tr. 9. q. 37. n. 3. p. 208.*

Dubium. Dubius praticè potest operari sine peccato, eligendo partem tutiorem: *tr. 1. rubr. part. 3. n. 64. p. 60.*

& *n. 65.* traditur modus, quo dubius dubium deponere potest.

In dubio pro validitate actûs judicandum: *tr. 1. l. 2. c. 6. n. 38. p. 205.*; & pro reo: *rubr. part. 3. n. 99. & 103. p. 104.*; pro dote, & pro causa pia: *ibi n. 100.*; pro matrimonio, libertate,

testamento: *n. 104. p. 65.*; pro Ecclesiæ immunitate: *n. 105.*; pro ea opinione, quæ animæ magis favet, quando animæ periculum vertitur: *n. 106.*; & videtis hæc, & alia infra in verb. *Opinio.*

Dubium non probabile nihil relevat: *tr. 1. l. 4. c. 14. n. 137. p. 687.* Et quodnam dubium dicatur probabile? Judicis arbitrio relinquitur: *ibi n. 106. p. 683.*

Jus dubium dicitur, quod apertâ juris decisione declaratum non est: *tr. 1. l. 4. c. 14. n. 101. 102. p. 683.*; & quando DD. varias tenent opiniones: *n. 103.*; vel quando agitur de intellectu legis, quæ varios patitur intellectus: *n. 104.*; vel quando pro una, pro alteraque parte adducuntur rationes: *n. 105. p. 683.*

Dubium juris, etsi difficilis sit, statim resolvendum, quia non dicitur carere altiori indagine: *tr. 2. l. 8. c. 20. n. 16. 17. 18. p. 860.*

In dubio pro conservatione maiora-tûs est judicandum: *tr. 2. l. 4. c. 14. n. 31. p. 425.*

In dubio violentia, dolus, & metus non præsumuntur: *tr. 2. l. 2. c. 2. num. 81. p. 133.*; probantur tamen per conjecturas, & præsumptiones: *ibid. n. 82. p. 133.*

Sententia dubia ex libello, & partium intentione declaranda venit: *tr. 4. l. 3. c. 9. n. 23. p. 202.*

In dubio bonus, & justus præsumitur iudex: *tr. 6. l. 1. c. 1. n. 20. p. 5.*

Cætera in verb. *Ambiguitas.*

Duellum. Duelli crimen est gravissimum: *tr. 7. c. 13. n. 29. p. 112.* Non tamen exceptum in privilegiis familiarium, officialiumquæ Sanctæ Inquisitionis:

dict. c. 13. n. 24. p. 109.

Duplicitas. Duo munera exercere non convenit nec exercenti, nec alii: *tr. 1. rubr. part. 1. à n. 93. ad 97. à p. 12.*

E

Ebrius. De Ebriis: *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 124. p. 173.* & *l. 5. c. 10. p. 315.*

Damna, quæ ex ebrietate resultant: *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 123. p. 173.*

Ebrius gaudet privilegio advocandi ad-
versarios ad Curiam: *tr. 5. c. 3. n. 36. p. 18.*

Ecclesia hæres instituta, & sine inventario hæreditatem adiens, ultranè vires hæreditatis tenebitur? *tr. 1. l. 2. c. 11. à n. 32. ad 38. à p. 245.* Amittetnè

Falcidiam? *n. 39. p. 246.*; & vide verb. *Inventarium.*

Princeps est Protector Ecclesiarum Ca-
thedralium: *tr. 1. l. 4. c. 14. num. 21. p. 671.*

Non obstante, quòd omnes Ecclesiæ privilegium restitutionis habeant, Ecclesia contra Ecclesiam non resti-
tuitur, nisi ob lapsum quadriennii: *tr. 7. c. 18. n. 136. p. 193.*

Ecclesia contra Ecclesiam utitur privi-
legio non solvendi decimas: *tr. 7. c. 24. n. 140. 146. à p. 343.*

Privilegia concessa Ecclesiæ à Principe sæculari, ab ipso revocari non pos-
sunt: *tr. 7. c. 24. n. 118. p. 340.*

Ecclesiastici multis in casibus coram sæ-
culari tenentur respondere: *tr. 6. l. 4. c. 16. n. 44. 45. 46. p. 262.*

Edicta. Per ea citantur absentes, factâ priùs summaria informatione absen-
tiæ, & incertitudinis loci: *tr. 2. l. 3. c. 9. n. 19. p. 323.*

Edictum de postulando est prohibito-
rium: *tr. 6. l. 2. c. 19. n. 1. p. 58.*

- De dicto Divi Hadriani tollendo, multa in *tr. 3. l. 6. c. 28. tot. à p. 67.*; & elucidabimus in verb. *Remedium. infr.*
- Editio*: vide verb. *Exhibitio.*
- Educatio* bona multum commendatur: *tr. 3. l. 5. c. 1. à n. 4. p. 218.*
- De orphanorum, orphanarumque educatione: *tr. 3. l. 5. cap. 1. & seqq. à p. 217.*
- Educari nequit pupillus penes matrem secundò nubentem, vel proximè transfiguram: *tr. 3. l. 3. c. 6. n. 13. p. 111. & c. 9. n. 7. p. 127. & l. 5. c. 3. n. 32. & seqq. p. 243.*; sed an, soluto secundò matrimonio, mater possit reassumere educationem filiorum primi matrimonii? *dict. l. 5. c. 3. n. 42. p. 245.*
- Infans usque ad triennium penes matrem, postmodum apud patrem educandus est: *tr. 3. l. 5. c. 2. à n. 1. p. 223.*; quamvis divortium fiat: *ibi n. 10. 11. p. 226.*; quod limitatur à n. 12., & intelligitur quò ad lac; cætera verò necessaria pater præbere debet: *ibi n. 23. 24. p. 228.*; sed cum micà salis, ut in n. 24. 25. p. 228.; & in c. 3. n. 16. p. 241. est intelligendum.
- Arbitrio iudicis (non libero, sed regulato) commendatur materia educationis pupillorum, ac pupillarum: *tr. 3. l. 5. c. 3. n. 1. & 5. p. 237. & 239.*
- De obligatione tutorum, & curatorum in educandis pupillis: *tr. 3. l. 5. c. 4. tot. à p. 257.*
- Educationi filiorum multum interest parentum exemplum: *tr. 3. l. 5. c. 3. n. 54. 55. 56. p. 246.*
- Pupillus, pupillavè nunquam educandus penes illum, qui eis successurus est, propter periculum insidiandæ vitæ: *tr. 3. l. 5. c. 3. à n. 13. & 15. p. 240.*; apud quem educandæ filiæ ex illegitimo coitu natæ? *ibi num. 59. 60. p. 247.*
- Quæ concurrere debeant, ut puellæ possint admitti in Monasterio educationis causâ? *tr. 3. l. 5. c. 3. n. 91. p. 253.*; sed in Monasterium recipi nequeunt ante septennium: *dict. l. 5. c. 5. n. 47. p. 271.*; neque in eo retineri post viginti quinque annos: *l. 5. c. 6. n. 81. p. 283.*
- Præfertur in pupilli educatione, qui suis expensis illam educare offert: *tr. 3. l. 5. c. 3. n. 36. p. 243.*; & in n. 37. limitatur in matre ad secunda vota transigente, nisi arbitrio iudicis videatur hoc conveniens fore pupillo: *ibi n. 40. p. 244.*; vel si dispensationem Principis mater obtineat: *ibi num. 53. p. 246.*
- Quibus ex causis removeri debeat educatio ab eo, cui commissæ est? *tr. 3. l. 5. c. 3. à n. 108. p. 256.*
- Effectus* amoris, & odii: vide verb. *Amor., ac Odium.*
- Electio* postquam est facta variari nequit: *tr. 1. l. 4. c. 6. n. 247. p. 495.*; quia ex electione electis jus acquiritur: n. 248.; nisi electio commissæ sit usque ad mortem: *ibi n. 249. p. 496.*
- Qui sint eligendi ad magistratum gerendum, rempublicamque gubernandam? *tr. 1. rubr. part. 1. tot. à p. 1. & tr. 8. palestr. 2. lect. 23. tot. à p. 316.*
- Electorum obligatio, dum aliquem eligere intendunt, qualisnè sit? *tr. 1. rubr. part. 1. à n. 187. ad 192. à p. 22.*
- Magnâ cum curâ sunt eligendi orphanorum iudices: *tr. 1. rubr. part. 3. n. 26. p. 56.*; aliàs tenentur electores ad restitutionem damnorum: *ibi n. 27.*
- An dotatus facultate fruatur eligendi conferre rem dotatam, vel ejus æstimationem? *tr. 1. l. 1. c. 11. num. 63. 67. p. 158.*
- Gravatus unum eligere, eligere duos num valeat? *tr. 1. l. 3. c. 10. n. 15. p. 343.*
- Gravatus eligere unum ex certis, an possit duos? *ibi n. 16.* Gravatus eligere unum, an possit plures? n. 17. Gravato non eligente unum ex certis, omnes superstites concurrunt: n. 18. p. 343.
- Electio* pauperum, quibus testator iussit eleemosynas distribuere, quomodo ab executore faciendâ? *tr. 1. l. 4. c. 6. à n. 199. à p. 491.*, & vide sis verb.

Executor, vers. *Inter quos pauperes?*
Ad aliquod munus, officiumve electus
quandò teneatur jurare? *tr. 1. l. 1. c. 8.*
n. 23. p. 107.

Electio debitoris est in alternativis:
tr. 2. l. 5. c. 3. n. 128. p. 453. & tr. 9. q. 89. n.
2. p. 467.; quæ regula in contracti-
bus, non in legatis, procedit: *tr. 2.*
l. 5. c. 3. n. 128. p. 453.; ideò legatarius
eligit in legato generis, v. gr. servi,
fundi, ac similibus: *ubi proximè n. 121.*;
etsi legatum sit per damnationem,
aut vindicationem: *n. 125. 126.*; vel
sit per verba alternativa: *n. 127.*; mo-
dò nec optimum, nec pessimum eli-
gat: *n. 122.*; sed, quando plures res
habens ejusdem generis, unam uni,
alteram alteri legat, quis eorum eli-
get? Primò nominatus: *l. 5. c. 3. n. 123.*
p. 453.

Cohæredibus læsis an detur electio,
vel ut suppleant id, quod deest, vel
ut iterum divisio fiat? *tr. 2. l. 8. c. 5. n.*
60. p. 814.

Eligere sepulturam quis possit? *tr. 3. l.*
6. c. 16. tot. p. 32.

Electio habet judicis pupillus intra pu-
bertatem: *tr. 5. c. 1. n. 9. p. 4.*; non ob-
stante renuntiatione ab eo, vel ab
ejus patre facta: *ibi n. 10.*; quod si
orphani duos orphanorum judices
habeant, quem maluerint, eligere
queunt: *ibi n. 17. p. 4.*

Fori electio, seu variatio, an, & quan-
dò concedatur? *tr. 5. c. 4. à n. 6. p. 22.*:
cùm autem conceditur, in civilibus
pariter, ac in criminalibus procedit:
ibi n. 38. p. 23.

Electiorem peritorum non facit iudex,
nisi præsentibus, aut citatis parti-
bus: *tr. 6. l. 2. c. 17. n. 2. 4. p. 56.*

Ad munera publica optimi sunt eligen-
di: *tr. 6. l. 3. c. 16. n. 8. p. 112.*; & nobi-
liores: *ibi l. 4. c. 13. n. 25. p. 213.*

Electio statûs est libera liberis: *tr. 6. l. 4.*
c. 15. n. 1. p. 247.

Quibus qualitatibus uxor eligenda sit?
tr. 8. palestr. 1. lect. 10 p. 38.

Quibus Episcopi, cæterique Prælati?

palestr. 2. lect. 24. tot. à p. 324.

Ex duobus malis minus est eligendum:
tr. 9. q. 28. n. 27. p. 149.

De electione à dotato facienda jam di-
ximus in verb. *Collatio.*

Eleemosyna. Divites tenentur subveni-
re pauperibus in extrema necessita-
te positis: *tr. 1. l. 4. c. 7. n. 68. p. 516. &*
tr. 2. l. 1. c. 7. n. 34. p. 71.; imò hoc face-
re utilissimum est: *tr. 8. palestr. 3. lect.*
12. p. 346. De his tenentur confrat-
ernitatum administratores rationem
reddere: *tr. 4. l. 2. c. 9. n. 27. p. 122.*

An eas præbere possit uxor sine con-
sensu viri? Nullatenus: *tr. 2. l. 6. c. 2.*
n. 55. p. 606.; nisi sint parvæ, & præst-
itæ mendicantibus ad portam: *n. 56.*

Eloquentia definitur: *tr. 8. palestr. 2. lect.*
11. p. 248.; in quo consistit: *p. 249.*
col. 2.; in jure commendatur: *tr. 1.*
rubr. part. 1. n. 153. p. 19.; illius effe-
ctus: *ibid. n. 153. 154. p. 19.*

Præcipua est eloquentiæ pars perspi-
cuitas, & claritas: *tr. 1. rubr. part. 1.*
n. 164. 165. p. 20.

Eloquens non est valdè verbosus, sed
qui rarò loquitur, & meditat: *ibi*
n. 158. p. 19.

Omnia eloquentia suadet: *tr. 8. palest-*
tra 2. lect. 11. p. 252. & 253. Eâ utens
venerabilis Lusitanus D. Nonius Al-
vares Pereira plures, memorabilef-
què victorias consquutus fuit: *ibid.*
p. 252. col. 2. in fin.

Emancipatio cùm sit juris civilis, non
tollit conjunctionem sanguinis, quia
est juris naturalis: *tr. 2. l. 4. c. 7. n. 87.*
p. 377.

Emancipatio fieri non valet per pro-
curatorem: *tr. 3. l. 2. c. 6. n. 14. p. 67.*

Quibus solemnitatibus olim emancipa-
tiones fiebant, traditur in *tr. 3. l. 2.*
c. 6. n. 11. p. 66.; & *n. 12. ibi, & tr. 5.*
c. 21. tot. à p. 44. traditur quibus fieri
debeant hodie apud nos?

Emancipari nequit infans, nisi Princi-
pispis rescripto: *tr. 3. l. 2. c. 6. num. 23.*
p. 67.

Absens emancipari potest, si ejus ra-
tione

tihabitio postea sequatur: *ibid.* n. 24.; pro parte filius emancipari non valet: *dict.* c. 6. n. 22.; & filius Clericus emancipari potest coram Ecclesiastico, vel sæculari iudice: *ibi* n. 15.

An pater cogi valeat emancipare filium? *tr.* 3. l. 2. c. 6. n. 4. p. 66., ubi negativè; nec per Principis rescriptum, *ibi* n. 5.; quod limitatur, ut in l. 2. c. 1. n. 49. p. 28. & c. 6. n. 6. & *seqq.* p. 66.

An filius cogi possit emancipationem accipere? Negativè in *tr.* 3. l. 2. c. 6. n. 2. p. 66.; nisi ex causis, quibus exhæredari potest: *ibi* n. 3. p. 66.

Emancipatio filii, & matrimonium eum liberat à patriâ potestate: *tr.* 3. l. 2. c. 6. n. 16. p. 67. & *tr.* 9. q. 54. n. 50. p. 307.

Emancipari apud se ipsum, & in adoptionem dari potest Consul, vel Præses, si filius fam. sit: *tr.* 6. l. 4. c. 8. n. 74. p. 178.

Emphyteusis, Emphyteuta. Definitur emphyteusis: *tr.* 3. l. 7. c. 12. n. 3. p. 247.

Emphyteusis locationis contractui affinis est: *tr.* 3. l. 7. c. 12. n. 1. 2. p. 247.

Emphyteusis in genere.

Qui DD. de eâ agunt? *tr.* 2. l. 2. c. 8. n. 1. p. 184.

Alia est Ecclesiastica, alia sæcularis: *tr.* 2. l. 2. c. 8. n. 2. 3. 4. p. 185.; differentiam unam inter, & aliam: *ibi* à n. 5. ad 12. à p. 185.

Alia perpetua: *tr.* 2. l. 2. c. 8. n. 14. p. 185., quæ dicitur patrimonialis, hæreditaria, & allodialis: *ibi* n. 15.; inter virum, & uxorem cõmunicatur: n. 16.; in eâ fit executio pro debitis emphyteutæ, prout in bonis liberis fit: n. 17.; in eâ, sicut in aliis rebus patrimonialibus, consistit hæreditas: n. 18. p. 186.; & si de eâ non disponatur, pertinet omnibus hæredibus etiam extraneis: n. 19.; in eâ habet locum representatio: n. 20.; venit in petitione hæreditatis: n. 21.; & in iudicio familiæ eriscundæ: n. 22.; & nequit retineri ab eo, qui non retinet hæreditatem: n. 23.; nec ab hærede in

præjudicium creditorum: n. 24.; & venit sub fideicommissio: n. 25.; in eâ imponi potest census realis, & usufructus: n. 26. 27.; in eâ possunt præjudicari filii emphyteutæ: n. 28.; & venit confiscanda: n. 29. p. 186.

Alia est de pacto, & providentiâ: *tr.* 2. l. 2. c. 8. n. 40. p. 187. *tr.* 9. q. 70. à n. 1. à p. 401. Et an de pacto, & providentiâ in prima, & secunda vita, in tertia liberæ nominationis esse valeat? *tr.* 9. q. 76. n. 4. p. 417. Istam renuntiare nequit pater in manibus domini in filiorum præjudicium: *tr.* 2. l. 2. c. 8. n. 42. p. 187.; nec perlegare: *ubi promè* n. 43.; nec vendere, licet sit pro solvendis debitis: à *num.* 44. ad 47. p. 187.; nec gravare filium, ut ex eâ debita sua persolvat: n. 48. p. 188.; nec transit ad fiscum: n. 49.; nec pater in eâ per transactionem præjudicare quit filio: n. 50.; imò filius reivindicare valet talem emphyteusim, si à patre alienetur: n. 51. p. 188.

Alia mixta, seu composita ex qualitate duarum antecedentium: *tr.* 2. l. 2. c. 8. n. 62. p. 189. Hæc ad extraneos transit, & irrequisito domino, potest donari, legari, & in eâ succedere filius, qui hæres patris non fuerit: *ibi* à n. 63. ad 67.

Alia est nominationis: *tr.* 2. l. 2. c. 8. n. 68. 69. p. 189. Ist hæc non communicatur virum inter, & uxorem: n. 85. p. 199.; communicatur tamen æstimatio, si pretio, constante matrimonio, acquisita fuit: n. 85. & *seqq.*; secus si gratis: n. 96. p. 191.

Successor emphyteusis, quam defunctus emit, aut melioravit, ad debita illius adstringitur, si nullus alius hæres sit solvendo: *tr.* 1. l. 2. c. 9. n. 119. p. 231.; sicut etiam tenetur hæres emphyteusis hæreditariæ: l. 2. c. 11. n. 138. p. 257.; non verò tenetur si emphyteusis sit de pacto, & providentiâ: n. 139.; nisi sit emptæ, vel respectu meliorationum duntaxat: n. 140. p. 257.

Possessor emphyteusis in solidum tenetur ad solutionem canonis emphyteutici: *tr. 1. l. 2. c. 12. n. 46. p. 264.*, & diximus in verb. *Actio* Et ex non solutione unius utrū alius in commissum cadat? *ibi n. 47. p. 264.*

Contractus emphyteuticus nominatus est, in eoque rescissio, vel pœnitentia non habet locum, sed tantum actio ad id, quod interest: *tr. 9. q. 91. n. 10. 11. p. 473.*

Bona esse emphyteutica, quibus modis probetur? *tr. 9. q. 80. n. 18. p. 435.*; & an confitens esse emphyteutica, esse censuaria postmodum allegare possit? *dict. q. 80. tot. à p. 431.*

Emphyteusis liberæ nominationis vendi potest: *tr. 9. q. 76. n. 15. p. 419.*; sed in eâ creditores emphyteutæ defuncti executionem facere nequeunt: *tr. 9. q. 25. n. 14. p. 127.*

Emphyteusis Regiæ Coronæ uti privata regulatur: *tr. 9. q. 47. n. 9. p. 272.*

Nunquid emphyteuta ad longum locare possit tempus, & venire contra locationem? *tr. 9. q. 44. tot. à p. 261.*, & videtis in verb. *Locatio*; & an usumfructum constituere? Videtis in verb. *Usumfructus*, ubi etiam invenies an ob talem constitutionem incidat in commissum?

Emphyteusis dotata quando conferenda? Videtis verb. *Collatio*.

Emphyteuta dominus est emphyteusis quò ad utile dominium: *tr. 9. q. 69. n. 22. p. 395.*

Institutionis, seu Investituræ forma, caput fundamentum, & basis est illius contractus: *tr. 9. q. 76. n. 2. p. 416.*

Nominatus cum onere ad emphyteusim, an adimplere teneatur, nec ne? *tr. 9. q. 64. n. 8. p. 373.*

Succedit filius in emphyteusim ad vitas absque ullo onere: *tr. 9. q. 60. n. 17. p. 355.*; quia succedit jure sanguinis: *ibid. n. 9. p. 353.*; & nominatione deficiente adjudicari debet emphyteusis filio natu maiori: *q. 80. n. 7. 10. 30. p. 433 434. & 436.*

Quò ad commissum.

Cum emphyteuta meliorare teneatur, an contra faciens in commissum incidat? *tr. 9. q. 91. n. 1. p. 473.*; & maxime si pœna hujusmodi, & meliorationes stipulatæ sint: *ibid. n. 2. & 8.*, ubi declaratur; sed an meliorationes cum deteriorationibus compensentur? *ibid. n. 4. p. 473.*; & an ex mutatione formæ domus emphyteuta in commissum incidat? *dict. q. 91. tot. à p. 473.*

An emphyteuta, usumfructum constituens, in commissum incidat? *tr. 9. q. 12. n. 1. p. 49.* An ex alienatione nulla, sine domini consensu? *ibid. n. 11. p. 49.*; an minor alienans? *n. 18. p. 50.*; an mulier in jure errans? *ibi n. 25. 27. p. 51.*; an per alienationem à marito factam? *ibi n. 29. 31. p. 52.*; an alienationi consentientes, & maxime metu? *ibid. n. 31. 32. p. 52.*; an filius ob non solutum à patre canonem? *ibid. n. 30. p. 52.*

An dubitans, sitne pensio emphyteutica, à caducitate excusetur? *tr. 9. q. 80. n. 12. p. 434.*

Liberat à commissio probabilis opinio: *tr. 9. q. 12. n. 2. p. 49.*; & quælibet causa: *ibid. n. 17. p. 50.*

Quò ad divisionem, & separationem.

Emphyteusis consensu domini divisa pro pluribus reputatur: *tr. 1. l. 2. c. 12. n. 50. p. 264.*

Emphyteusis, sive Ecclesiastica, sive sæcularis, de jure est individua per partes secundum naturam suam: *tr. 2. l. 2. c. 8. n. 13. p. 185.* Vel sit perpetua, seu hæreditaria: *ibi n. 14. 30. 31. 32. 33. à p. 185.*; per æstimationem verò dividi potest: *n. 30.*; nec potest vinculo maioratus subjici: *n. 34. p. 186.*, intelligendo ut in *n. 35.*; sed potest pater disponere, quod in certo filio incipitetur: *n. 36. 37. 38. p. 187.*; item in

in emphyteufi concessa viro in simul, & uxori: *n. 39.* Vel sit de pacto, & providentiâ, seu familiaris: *n. 41. p. 187.*; quod tamen in ista limitatur aliquibus in casibus videndis *ibi à n. 52. ad 59. p. 188.*; potest pariformiter dividi per æstimationem: *n. 60. p. 188.*, intelligendo ut *n. 61.* Vel sit mixta: *n. 62. p. 189.*; vel sit nominationis, quæ etiam divisionem respuit, & in eâ tantum hæres institutus succedit: *n. 68. 69. p. 189.*; quid autem si plures instituuntur hæredes? *n. 70.*; quid è contra, si nemo instituatur, nec nominetur? Dic, quòd si est liberæ nominationis, & emphyteuta decedit sine ascendentibus, & descendantibus, revertitur ad dominum: *n. 71.*; si est nominationis hæreditariæ, in illa succedit, qui ab intestato successurus est aliis in bonis: *n. 72.*, & videbis dicenda in verb. *Nominatio.* Et denique quòd etiam per partes emphyteufis divisionem accipiat? *l. 2. c. 8. à n. 114. ad 129. p. 193.*

Emphyteufis perpetua per æstimationem dividitur inter conjugem superfitem, & hæredes præmortui conjugis: *tr. 2. l. 6. c. 1. n. 143. p. 599.* Et similiter Emphyteufis empta constante matrimonio: *ibi n. 144.*

In provincia Interamnensi consuetudo erat dividendi emphyteufim per regiones, sed per legem prolatam die 6. Martii, anno Dñi 1679., abrogata fuit: *tr. 2. l. 2. c. 8. n. 126. 127. p. 194.*

Jus renovationis an dividi queat per partes, per æstimationemvè? *tr. 2. l. 2. c. 8. à n. 100. p. 192.*

Quando dividitur emphyteufis divisione necessariâ non requiritur consensus domini: *tr. 2. l. 2. c. 8. n. 118. p. 193.*; secus in voluntaria: *ibi n. 122. p. 194.*

Nunquid emphyteufis dividi queat? Per consuetudinem non eo incias: *tr. 9. q. 94. n. 55. p. 501.*; per renovationem etiam: *q. 70. n. 5. p. 402.*; ubi invenies quanto tempore sic divisio præscribatur?

Quòd ad successionem.

Emphyteufis quòd veniat in restitutione fideicommissi? *tr. 2. l. 5. c. 13. à n. 154. ad 156. p. 550.*

Delictum ascendens non officit successoribus, quòd ad successionem in emphyteufim: *tr. 2. l. 2. c. 4. num. 52. p. 154.*

Fiscus an, & quòd succedat in Emphyteufi? *tr. 7. c. 51. Regim. judic. confisc. pag. 405.*

Quòd ad nominationem.

Anima an nominari queat ad emphyteufim, in ejusvè commodum converti? *tr. 9. q. 25. n. 28. & seqq. 16. & seqq. à p. 126.* An communitas? *ibid. n. 2. p. 126.* An persona extranea ad emphyteufim liberæ nominationis? *q. 69. n. 1. p. 395.*

Nominatio ad emphyteufim, testamenti executio non est, sed testatoris dispositio: *tr. 9. q. 25. n. 13. p. 127.*; & an in favorem animæ veniat in legato omnium bonorum? *q. 25. n. 19. p. 127.*; anvè in fideicommissio generali? *ibid. n. 21.*; & hæres an ex testamento, anvè ab intestato nominatus censeatur? *ibid. n. 4. 6. p. 126.*; hæres tamen ab intestato ascendens, vel descendens esse debet, aliàs emphyteufis devolvitur: *ibi n. 5. p. 126.*; si hæres verò ex testamento capax sit, nominatio substinetur: *ibid. n. 7. p. 127.*; quid autem si sit incapax? *ibid. num. 9. p. 127.*

Libera nominatio per quæ verba dicatur commissa? *tr. 9. q. 76. n. 5. 6. 12. p. 417. & seqq.*; quòd vè per constitutionem facta dicatur? *ibid. n. 14. 16. p. 418. & seqq.*

Uxor haud valet esse vita in emphyteufi generationis; & si admittatur, liberæ nominationis sit: *tr. 9. q. 76. n. 8. 11. p. 417. & seqq.*

Revocari quòd queat nominatio ad em-

emphyteusim usque ad mortem? *tr. 9. q. 69. n. 2. 3. 4. p. 395.*; & an per natiuitatem filiorum? *ibid. n. 5. 13. 19. 20.*

& *seqq. à p. 396.*
Nunquid ad instar fideicommissi habeatur nominatio? *tr. 9. q. 69. num. 23. p. 400.*

Gravare nominatum nequit nominans: *tr. 9. q. 25. n. 17. p. 128.* & *q. 64. num. 8. p. 373.*

Dotatâ emphyteusi, an marito dotata etiam dicatur? *tr. 9. q. 78. n. 12. 13. p. 418.*

Devolutâ emphyteusi, dominus eam, cui voluerit, nemine citato, concedere potest: *tr. 9. q. 25. n. 22. p. 128.*

De reliquis in verb. *Nominatio* sermo nobis erit.

Quò ad renovationem, & successionem.

Jus renovationis inter bona tertix speciei dinumerantur: *tr. 2. l. 2. c. 8. num. 101. p. 192.*

Renovationis jus per partes divisionem non patitur: *tr. 2. l. 2. c. 8. n. 100.*; secus per æstimationem: *dict. n. 100.*

Renovatio denegari non potest à domino directo: *tr. 2. l. 2. c. 8. n. 101.* & *seqq. p. 192.*; neque pretextu damnificationis: *ibi n. 104. 105.*; neque directus dominus quit in eâ antiquas clausulas mutare: *ibi n. 103. p. 192.*

Intra annum petenda est renovatio: *tr. 2. l. 2. c. 8. n. 108. p. 193.*

An repudiari, renuntiarivè queat jus petendæ renovationis emphyteusis in favorem alicujus, & cum aliorum proximorum præjudicio? Pars negativa manifestè evincitur in *tr. 2. l. 1. c. 12. à n. 77. p. 110.*

Renovatio emphyteusis quousque fieri possit? *tr. 9. q. 44. n. 14. p. 263.*

Dominus directus Emphyteusim tenetur renovare: *tr. 9. q. 47. n. 7. p. 271.*; licet Ecclesia sit: *q. 76. n. 11. p. 418.*; conductori ad longum tempus, etiam non melioranti, renovatio facienda est: *q. 44. n. 9. p. 262.*; an emptoris fi-

lio, vel venditoris hæredi fieri debeat? *q. 70. n. 8. 9. p. 403.*; & an, finitis vitis, tuendus sit hæres in possessione emphyteusis; & an à tertio opponi possit, vitas esse finitas? *ibid. n. 7. p. 402.*

Obligatus renovare liberabitur nunquid interesse solvendo? *tr. 9. q. 44. n. 15. p. 263.*

Absque renovatione non competit actio ad rem vindicandam: *tr. 9. q. 70. n. 11. p. 403.*

Vir, & uxor unica vita, vel duæ esse possunt in emphyteusi: *tr. 9. q. 70. n. 6. p. 402.* & *q. 76. n. 8. 10. 11. 13. p. 417.* & *seqq.* Et an tertia vita emphyteusim possit vendere? *q. 70. num. 10. p. 403.*

Pater succedit filio in emphyteusim, quamvis ex pacto, & providentiâ sit: *tr. 9. q. 76. n. 17. 18. p. 419.*

Ordo succedendi in emphyteusim, à jure Regio introducta, ad emphyteusim ecclesiasticam trahitur: *tr. 9. q. 70. n. 2. & 9. p. 403.* & *q. 76. n. 6. p. 417.* & vide verb. *Locatio.*

Quò ad Laudemium.

Laudemium est quædam exhibitio reverentialis in recognitionem directi domini: *tr. 2. l. 8. c. 25. num. 1. p. 882.*

Ex divisione necessaria emphyteusis, vel per æstimationem, vel per regiones, non solvitur Laudemium: *tr. 2. l. 2. c. 8. n. 118. p. 193.* & *l. 8. c. 25. à n. 2. p. 882.*; secus in voluntaria: *l. 2. c. 8. n. 122. p. 194.* & *l. 8. c. 25. à num. 2. p. 882.*

Quò ad executionem.

Nunquid facienda sit executio in emphyteusi pro debitis emphyteutæ? si fuerit perpetua hæreditaria, utique: *tr. 2. l. 2. c. 8. n. 17. p. 185.*; si fuerit nominationis, seu concessa pro certis personis, etiam: *dict. c. 8. n.*

97. p. 192.; sed tunc an consummari debeat executio in vitâ emphyteutæ debitoris? *n. 98. 99. p. 192.*
- Animadvertes** denique, quod in emphyteusibus Regiæ Coronæ idem observandum, quod de aliis prædicatur, quia diversam non habent naturam: *tr. 2. l. 2. c. 8. n. 192. p. 195.*
- Emptio, & Venditio** definitur: *tr. 3. l. 7. c. 1. n. 2. p. 132.*
- Emptor** vel decipitur, vel decipere potest in iusta rei æstimatione: *tr. 1. l. 1. c. 11. n. 33. p. 154.*
- Emptor** rei hæreditariæ tunc dicitur inveniri quando iustum rei pretium offert, & emit absque evictionis promissione: *tr. 1. l. 2. c. 9. n. 103. p. 229.* E contra emptorem non invenit, qui talem invenit, qui iustum rei pretium non offert: *dict. c. 9. n. 105. p. 230.* Et, si oriatur contentio creditores inter, & hæredes, an emptor iustum offerat pretium, tenentur creditores iustum esse probare: *ibid. n. 106. p. 230.*
- Executor testamentarius** an, & quando valeat vendere testatoris bona ad eius testamentum implendum? Mox dicemus in verb. *Executor.*
- Vendens rem**, in qua aliquod jus habet, illud solummodo vendere censetur: *tr. 1. l. 4. c. 8. n. 165. p. 558.*
- Bona fide emens** à reo, qui delictum commisit, cui pœna imponitur confiscationis, fructus facit suos, donec ei à fisco res auferatur, sed pretium non recuperat: *tr. 1. l. 4. c. 9. n. 93. 94. p. 577. & seqq.*
- Quando venditor** sibi dominium reservavit, donec sibi pretium solveretur, tunc in emptorem dominium non transfertur: *tr. 1. l. 4. c. 12. num. 79. p. 642.*
- Emptio, & venditio** solo consensu perficitur: *tr. 2. l. 3. c. 7. n. 52. p. 309.*; ideò illicò, ac constituitur pretium cum consensu contrahentium, redditur perfecta: *ibi n. 52.*; periculum, & commodum ad emptorem exinde spectant: *n. 53.*; quamvis adhuc res non
- fit tradita: *n. 54. 55.*; fructus autem rei venditæ ad quem spectent? *ibi an. 51. ad 72. à p. 309.*
- Dominium rei venditæ** quando transferatur in emptorem, vel maneat penes venditorem? *tr. 2. l. 3. c. 7. à n. 61. à p. 309.*
- In dubio præsumitur** quis emisse proprio, non alieno nomine: *tr. 2. l. 5. c. 13. n. 168. p. 551.*
- Emere, vel vendere** invitus nemo cogitur: *tr. 3. l. 7. c. 1. n. 15. p. 133.*
- Quas res emere** tutores, & curatores, vel ab eis emi possint? *tr. 3. l. 7. c. 1. tot. à p. 130.*
- Emere orphanorum bona** quando valeant tutores, & curatores, nec ne? *tr. 3. l. 7. c. 5. tot. à p. 170.*; & *ibi n. 15. p. 172.* quod neque finitâ tutelâ, vel curâ possunt emere; & *n. 16. p. 173.* quod idem procedit in iudice, ac orphanorum scriba; & *n. 17. 18.* idem in aliis administratoribus, & procuratoribus: quod limitatur in matre tutrice, avia, & avo paterno, & materno in *n. 24. p. 173.*; sed quando rerum minorum venditio fieri potest, præcedere debet publica subhastatio: *l. 7. c. 2. n. 51. & 53. p. 144.*; quod ampliat in rebus, quæ servando servari nequeunt: *dict. c. 2. n. 122. p. 151.*
- Ex pecuniis minorum emere** quando teneantur tutores, & curatores? *tr. 3. l. 7. c. 9. tot. à p. 186.*
- In venditione omnia rei pertinentia, coherentia, & spectantia** veniunt: *tr. 3. l. 7. c. 1. n. 18. p. 133.*
- Re empta nomine unius, & pecuniâ alterius, cujus fiat?** *tr. 3. l. 6. c. 30. à n. 6. p. 71. & l. 7. c. 7. tot. à p. 181. & tr. 9. q. 60. n. 21. p. 356.* In dubio tamen res empta nomine proprio præsumitur: *dict. c. 7. n. 8. p. 181.*; & per viam regulæ res empta ex pecunia aliena ementis fit: *dict. c. 7. n. 6.*; quod non ita est quando nomine domini pecuniæ fit emptio, nec quando pecuniâ propriâ emitur alterius nomine: *dict. c. 7.*

- c.7.n.26.p.183.; neque quando pecunia est Ecclesiæ, militiæ, mulieris, vel minoris: *tr.4.l.3.c.1.n.3.4.5.p.165.* Quod si tutor pecuniâ communi cum pupillo sibi emat, vel negotiatus sit, sibi met ipsi acquirit: *ubi proximè n.5.p.165.*
- Emptio, anve locatio sit fructuum futurorum contractio? *tr.3.l.7.c.11.n.12. & seqq.p.236.*
- Emptio, & venditio ad mensuram, numerum, vel pondus quando perficiatur; nec non interim ad quem damnum pertineat? *tr.4.l.7.c.12.n.25.p.200.*; facta sub conditione præstandi fidejussores, vel instrumentum faciendi, quando perficiatur? *ibi n.37.p.202.*; conditione siquidem pendente totalis rei interitus ad venditorem, particulare damnum, deterioratiove ad emptorem spectat: *ibi n.24.p.200.*
- An qui venalia bona exposuit, possit pœnitere? *tr.4.l.7.c.12.n.21.p.200.*
- Omnes sciunt in emendo, & vendendo contendere: *tr.4.l.6.c.4.n.56.p.46.*
- Emere, vel vendere quando, & quomodo possint judices? *tr.6.l.4.c.16.à n.30.ad 43.p.261.*
- Emptor, acceptâ re venditâ, pretium non solvens, de fructibus recompenfativis tenetur: *tr.4.l.7.c.11.à n.1.p.192.*; nisi pretium legitimè deponat: *ibi à n.6.*, ubi intelligitur. Nunquidnam sic erit in promissione de vendendo cum traditione rei? *n.20.p.194.*; pariliter sic erit in emente cum pecuniâ propriâ alterius nomine? *n.23.p.194.*; quid si evictio immineat? *ex n.29. ex p.194.* Simili modo venditor de re vendita, & ejus fructibus, venditionis tempore pendentibus, emptori tenetur: *tr.4.l.7.c.12.à n.1.à p.198.*; etsi emptor pretium non solverit, modo postea cum usuris persolvat: *n.7.p.198.*; quid de fructibus postea natis? *n.8.*; quid de fructibus, quos emptor percipere potuisset? *n.10.p.199.* Ita pensiones rei locatæ: *n.16.p.199.*; nisi venditor eas anticipatè reciperet emptore non ignaro: *n.17.*; factâ verò venditione sub conditione, ad fructus eâ pendente perceptos venditor non adstringitur: *n.23.p.200.*
- Si bonorum carceratorum in Sancto Officio emptores defecerint, emphyteuticanda sunt: *tr.7.cap.27.Regim.judic.conficat.p.396.*
- Emptio facta in favorem alterius, & non ementis, quomodo probetur? *tr.9.q.54.n.18.p.302.*
- Quisnam ex duobus ejusdem rei emptoribus dominus efficiatur? *tr.9.q.49.n.8.p.277.*
- Rem alienam scienter emens, pretium repetere non potest: *tr.9.q.37.n.53.p.210.*
- De hæreditatis emptione, videtis verb. *Hæreditas, & Periculum.*
- Epicheia* in omnibus legibus est necessaria: *tr.8.palestr.2.lect.2.p.184.col.2.*
- Episcopus* petens alternativam, supplicam debet subscribere: *tr.1.l.2.c.4.n.10.p.188.*
- Episcopi, & omnes Ecclesiastici, à jurisdictione sæculari sunt omnimodè exempti: *tr.1.l.4.c.4.n.2.p.450.*; sed aliquando conveniuntur coram iudice sæculari: *ibi n.4.p.450.*
- Tenentur redditus Episcopatus in pios usus elargiri: *tr.1.l.4.c.3.n.88.p.444.*; possunt tamen ex ipsismet redditibus necessaria ad decentiam sui status, habitâ ratione eminentis dignitatis, desumere: *ibi num.53.p.447.*; quod si aliqui Episcopatus redditus renuntiationis tempore supersint, quomodo dividendi sint inter Episcopum renuntiantem, & ejus successorem? *n.59.p.448.* Bona empta ab Episcopo suo nomine, confecto inventario ipsius Episcopi patrimonialia fiunt: *tr.1.l.4.c.3.n.49.p.446.*
- Relicta, & donata Episcopo, ipsius patrimonialia quoque fiunt, quando ipsius, & non dignitatis contemplatione fuerunt relictâ, & donata: *tr.*

- l. 4. c. 3. n. 54. p. 447.; & hoc modo præsumuntur donata à consanguineis, & amicis: *ibi n. 55. 56.*
- De Episcoporum donationibus: in verb. *Donatio.*
- De eorum testamentis: in verb. *Testamentum*, vers. *Episcopus*, sivè.
- De eorum inventariis, cæterorumque Prælatorum: in verb. *Inventarium*, vers. *Qui teneantur conficere inventarium?*
- De eorum spoliis: in verb. *Bona*, vers. *Bona intuitu Ecclesie.*
- Episcopi, & Inquisitores quò ad privilegia æquiparantur: *tr. 7. c. 19. n. 124. p. 224.*
- Episcopi familia, & officiales sæculares privilegio fori non gaudent: *tr. 7. c. 19. n. 134. p. 226.*
- Episcopi an possint concedere privilegia? *tr. 7. c. 3. n. 5. & 6. p. 8.*, & in verb. *Inquisitores.*
- Episcopus successores suos non obligat: *tr. 9. q. 86. n. 29. p. 462.*
- Sunt Episcopi oculi Dei, & Apostolorum successores: *tr. 9. q. 86. n. 3. p. 459.*; donatarii Summi Pontificis: *ibid. n. 7.*; Episcopatus usufructuarii: *ibid. n. 19. 24. p. 461.*
- De Principe ad Episcopum non rectè arguitur: *tr. 9. q. 86. n. 27. p. 462.*
- Officia patris an teneatur Episcopus filiis conferre; vel possit semel admissum expellere, vel provisos ab antecessoribus, Sede vacante, conservare teneatur? *tr. 9. q. 86. per tot. à p. 457.*, & videfis verb. *Officia.*
- Reliqua in verb. *Bona*, *Inventarium*, *Testamentum.*
- Equites Militenses*, vulgò *Cavalleiros de Malta*, sunt verè Religiosi: *tr. 2. l. 1. c. 5. n. 103. p. 60.* Equites verò trium Ordinum Militarium, vulgò *Cavalleiros do habito*, non sunt verè Religiosi: *ibi n. 105. p. 60.*
- Equites trium Ordinum Militarium habent privatum judicem in causis criminalibus: *tr. 6. l. 3. c. 7. n. 18. p. 90.*; sed de eis possunt alii judices inquirere, contra eos etiam testes, & querellas recipere: *dict. c. 7. n. 19. p. 90.*, & eos capere in flagranti, & in causis gravibus, scandalosisvè: *dict. c. 7. n. 20. p. 90.*, vel si vertatur periculum fugæ: *ibi n. 21.*; debet tamen judex eos remittere captos, & etiam acta suis expensis ad eorum judicem, isto etiam non petente: *dict. c. 7. n. 22. p. 90.*
- Non gaudent privilegiis his Ordinibus concessis, nisi habeant Commendam, aut panem civilem quindecim mille regalium, & ipsum panem civilem comedant: *tr. 6. l. 3. c. 7. n. 24. & 25. p. 90.*
- Eremitæ* unde nomen assumant? *tr. 5. c. 5. n. 59. p. 27.*
- Error mathematicus, & juridicus quales sint? *tr. 4. l. 3. c. 5. n. 6. 7. p. 236.*
- Error in facto qualisnè sit? *tr. 4. l. 8. c. 5. n. 10. p. 237.*
- Error in quo ab ignorantia differat? *tr. 2. l. 8. c. 19. n. 18. 19. 20. p. 859.*
- Error consensum excludit: *tr. 1. l. 2. c. 11. n. 112. p. 253. & l. 3. c. 11. n. 83. p. 371.*; & quæ fiunt per errorem, haud nocent: *ubi proximè n. 84. p. 371.*; & (cùm sine consensu nulla stare possit dispositio, n. 113.) factum per errorem perindè est, ac si factum non foret: *l. 2. c. 11. n. 114. p. 254.*; nec aditio hæreditatis, erroneè facta, tenet: *ubi proximè n. 110. 111. p. 253.*
- Error potiùs, quàm donatio præsumitur: *tr. 1. l. 3. c. 11. n. 95. p. 372.*
- Juris error non excusat, nisi peritiores consuluisse constet: *tr. 1. l. 3. c. 11. n. 88. p. 371.* Juris dubii error à culpa excusat, & præsumitur: *ibi n. 92. p. 371.*
- Errans in officio suo ad damnum partitis obstringitur: *tr. 1. l. 2. c. 5. n. 22. 23. & n. 24. p. 193.*, ubi, quòd procedit in quocumque Artifice, seu Professore.
- Error quandò vitiet institutionem, aut legatum? *tr. 2. l. 5. c. 6. à num. 102. à p. 479.*
- Aliqua de errore in corpore, in re, in nomine, in quantitate, in præparatione, in Notario, in qualitate, in statu, in causa finali, falsavè demonstrat.

tratione, invenies in *tr. 2. l. 5. c. 6. à n. 119. ad 142. à p. 461.*

Error notoriè dicitur apparere, cum constat rem aliter se habere: *tr. 2. l. 8. c. 4. n. 19. p. 806.*; & probatus in continenti suspendit sententiæ executionem: *ibi n. 21. p. 806.*

Divisionum error quoniam in iudicio fit corrigendus? *tr. 2. l. 8. c. 17. à n. 6. ad 8. p. 849.*

Error operatur, ut etiam maior restituatur: *tr. 4. l. 8. c. 5. n. 24. p. 238.*; adeò consensum excludit, ut nullam habeat in iure limitationem: *ibi n. 25.*; ab allegante probandus: *n. 27. p. 239.*; sed allegari, & probari debet in specie, & non in genere: *n. 30.*; & iudex ex officio errorem corrigere potest: *n. 48. p. 241.*

Calculi error in continenti probato executionem suspendit: *tr. 4. l. 8. c. 5. n. 32. p. 239.*; & multa scitu digna de errore calculi invenies in verb. *Rationes*, vers. *Quò ad errorem.*

Error juris, vel facti quòd dicatur? *tr. 9. q. 3. n. 23. p. 13.*

In iure errans malæ fidei possessor est: *tr. 9. q. 3. n. 6. p. 11. & q. 14. n. 25. p. 60.*; licet sit mulier: *dict. q. 3. n. 7. p. 11.*; ast quid si jus sit dubium? *ibid. n. 8. p. 12.*; quid etiam si erretur circa jus naturale, vel quasi? *ibid. n. 14. 15.*, ubi etiam de minore, muliere, & rustico; quid autem si errans sagax sit juris? Iste non excusatur: *dict. q. 3. n. 18. p. 13.*; quia errans in iure notorio dolosus præsumitur: *ibid. n. 19.*; sed à pœna prædonis adhuc excusatur: *ibid. n. 20.*; quid si error est in iure controverso? Excusat: *q. 12. n. 7. p. 49.*; pariliter in opinionibus Doctorum: *ibi n. 8.*; itidem in iure dubio: *ibi n. 10. p. 49.*; mulier in iure errans à quibus excusetur? *q. 12. n. 25. 26. 27. p. 51.*; & quòd mulieribus errantibus indulgendum sit: *q. 80. n. 27. p. 436.*

In facto error præiudicium veritati generare nequit: *tr. 9. q. 80. n. 5. p. 433.*

Allegans se in iure errare, id probare tenetur: *tr. 9. q. 14. n. 26. p. 60.*; & quomòdò probandum? *ibid. n. 27. 28. p. 60.*

Habitans in Civitate, vel propè, peritiores consulere posse censetur: *tr. 9. q. 14. n. 29. p. 60.*

De errore circa titulum, videas verb. *Titulus.*

Cætera videfis in verb. *Fructus*, & *Ignorantia.*

Etymologia. Ab eâ incipiendum: *tr. 6. l. 1. c. 1. n. 1. p. 1.*

Eviçtio definitur: *tr. 2. l. 8. c. 18. n. 1. p. 850.*

Locum habet eviçtio in partitionibus à patre factis: *tr. 2. l. 8. c. 18. n. 2. 3. p. 850.*; & inter hæredes dividentes ignoranter: *ibi à n. 4. ad 7. p. 851.*; nisi contraria fiat conventio: *n. 8.*; vel quando portio alterius cohæredis, est in eâdem eviçtionis causâ: *n. 9.*; vel si singularum rerum facta fuerit divisio, & omnia evincantur, aliàs secus: *n. 10.*; vel quando cohæres, confociusvè sciebat onus rei sibi adjudicata: *n. 11. p. 852.*; vel quando res de sui naturâ evincitur: *n. 12. 13.*; vel quando unius fundi æqualis pars unicuique contingit: *n. 14.*; vel si evincitur res uni cohæredum prælegata: *n. 15.*; vel si divisio fuit à testatore facta, quin constet voluisse inter cohæredes æqualitatem servare: *n. 16.*; vel si eviçtio sequatur culpâ unius duntaxat: *n. 17. p. 352.*

Non habet locum eviçtio inter cohæredes dividentes scienter, sive cum scientia oneris: *tr. 2. l. 8. c. 18. n. 18. p. 852.*; etiamsi generaliter de eviçtione promissio accesserit: *ibi à n. 20.*; nec pro pretio agi valet: *n. 24. p. 853.*; nec actione de dolo succurritur, qui eviçtionem passi fuerunt: *n. 32.*; nec si res fuit eviçta ex suâ naturâ, ex factovè possessoris: *n. 35. p. 854.*; nec quando ille, à quo res fuit eviçta, non vocabit cohæredes ad defendendam litem sibi motam ante

publicatas attestaciones: *n. 42. 43.* Limita si hæres, quamvis sciret onus rei sibi evictæ, ignorabat bona cohæredis esse libera: *n. 52. p. 855.*; vel si in specie, & individuo facta fuerit promissio de evictione: *n. 53.*; vel si uni cohæredum bona libera, alteri verò fideicommissio subjecta adjudicentur: *n. 54. 55.*; & limitatur multis aliis in casibus ex pensis usque ad *n. 74. à p. 855.*

Ut evictio locum habeat, debet ille, à quo res evincitur, vocare eos, à quibus rem habuit, ante publicatas attestaciones: *tr. 2. l. 8. c. 18. n. 43. 46. p. 854. & 855.*; etiam si apertè constet de justitia evincens: *n. 44.*; secùs in minore, & fisco, qui non tenentur denunciare: *n. 49. & tr. 3. l. 5. c. 5. n. 68. p. 272.*; & quid stante juramento de defendenda lite, & causâ? *dict. c. 18. n. 50. 51. p. 855.*

Secutâ evictione bonorum hæreditariorum hæres tenetur: *tr. 1. l. 2. c. 9. n. 32. p. 222.*

Testamenti executor de evictione tenetur, quando sine testatoris facultate vendidit: *tr. 1. l. 4. c. 6. n. 154. p. 486.*

In permutatione itidem datur evictio: *tr. 2. l. 8. c. 18. n. 5. p. 851.*

Promissio evictionis intelligi debet, rebus sic stantibus: *tr. 2. l. 8. c. 18. n. 21. p. 853.*

An, ex institutione à testatore facta, cohæres cohæredi de evictione teneatur? *tr. 2. l. 8. c. 20. n. 28. p. 861.*

Re evictâ, an solum pretium, vel etiam interesse sit præstandum? *tr. 2. l. 8. c. 18. n. 85. p. 857. & c. 19. n. 23. p. 859.*

De illa non tenetur tutor finitâ tutelâ: *tr. 3. l. 7. c. 1. n. 21. p. 134.*; & idem in qualibet persona alieno nomine vendente: *ibi n. 22. p. 134.*

Evictio si sequatur, emptor (etiam in publica subhastatione) pretium non solvit, & solum repetit: *tr. 9. q. 66. n. 2. p. 383. & q. 95. n. 16. p. 504.*

Cautionem generalem præstare tenetur venditor evictione imminente: *tr. 9.*

q. 62. n. 1. p. 383.; & non solum pro lite mota, sed generaliter pro aliis, quæ moveri jultè suspicantur: *ibid. n. 2. p. 383.*; & quandò ista cautio remittatur ob vendentes facultates? *ibid. n. 3. p. 383.*

Exceptio termini ad conficiendum inventarium, ad deliberandum vè, est dilatoria: *tr. 1. l. 1. c. 2. n. 39. p. 80.*; ideò (sicuti hujus generis omnes) ante contestationem opponenda: *ibi n. 40. 46. p. 81.*

Materiæ veteris exceptio non est admittenda: *tr. 1. l. 3. c. 8. n. 23. p. 318.*; si hæc tria concurrant, identitas scilicet rei, personæ, & causæ: *ibi n. 24.*; & *n. 25. p. 319.* quæ sit materia vetus?

Quæ dicatur exceptio altiore indaginem requirens? *tr. 2. l. 8. c. 12. n. 27. p. 835.*

Altiozem indaginem exceptio requirens, in judiciis summariis respicitur: *tr. 9. q. 56. n. 8. p. 323.*; in ordinariis verò judiciis recipi debet, etiam si statim probata non offeratur: *ibid. num. 25. p. 327.*

Exceptio in jure consistens non dicitur carere altiori indagine, ideò impedit viam executivam: *tr. 2. l. 2. c. 10. n. 60. p. 207.*

Excussionis exceptio, cum sit de apicibus juris, est altioris indaginis: *tr. 1. l. 4. c. 8. n. 153. p. 557.*; & exceptio altioris indaginis in judicio Salviani interdicti respicitur: *ibi n. 154.* Excussionis exceptio petitorium concernit: *n. 115.*; & excussio necessaria an sit quando agitur de utili Salviano interdicto? *n. 156. 157. p. 557.*

Executionem non suspendit exceptio altiore indaginem requirens: *tr. 2. l. 8. c. 3. n. 54. 55. p. 802.*; subreptionis, obreptionis vè exceptio suspendit: *ibi n. 65. p. 804.*; læsionis an, & quandò? *l. 8. c. 5. tot. à p. 808.*; compensationis? *l. 8. c. 7. à n. 2. p. 820.*; acceptilationis? *c. 8. à n. 4. p. 825.*; novationis, & delegationis? *c. 9. à n. 2. p. 827.*; retentionis? *c. 10. à n. 1. p.*

- 831.; restitutionis in integrum? *c. 12 à n. 5. p. 833.*; præscriptionis: *c. 13. à n. 15. à p. 838.*
- Ad excipiendum non requiritur cessio: *tr. 1. l. 2. c. 13 n. 3. p. 272.*
- Dùm exceptio non probatur, regulæ standum est: *tr. 2. l. 8. c. 7. n. 4. p. 820. & c. 12. n. 6. p. 833; & tr. 7. c. 4. n. 2. p. 25.*
- Exceptio transactionis in continenti probata executionem impedit: *tr. 3. l. 7. c. 15 n. 68. p. 267.*; & quibus modis probetur? *n. 69. p. 267.*
- Idem de exceptione compensationis ob sterilitatem in executione mercedis, seu pensionis: *tr. 3. l. 7. c. 11. num. 35. p. 239.*; & ampliùs de compensationis exceptione agitur in *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 87. p. 11.*
- Ob non oppositas exceptiones an restituatur minor? *tr. 3. l. 5. c. 11. à n. 45 ad 49. p. 340.*; & an ob malè propositas? *ibi n. 52. p. 341.*
- Exceptio nulla prodest, quin opponatur ab eo, in cuius favorem introducta est: *tr. 4. l. 3. c. 9. num. 47. 48. p. 206.*
- Exceptione non adimplementi oppositâ, processus ad ulteriora non progreditur, donec agens de implemento edoceat: *tr. 4. l. 1. c. 5. n. 20. p. 49. l. 7. c. 13. n. 52. p. 209.*; quibus competat? *l. 7. c. 13. n. 41. p. 209.*; impedit executionem sententiæ: *ibi n. 42.*; opponitur contra non impeditum: *n. 43.*; & licet non opponatur, semper agenti obstat: *n. 45. 46.*; quale esse debeat implementum? *n. 47.*; & etiam obstat agenti factum alienum promittenti: *n. 48.*; sicut & promittenti quicquam facere: *n. 49.*; & locatori ad solutionem pensionis agenti: *n. 50.*; contractus nominatus ex non adimplemento non rescinditur; secùs contractus innominatus: *n. 51.*; negans adimplementum probare cogitur: *n. 53.*; Cessat tamen exceptio hæc, si per æquipollens adimpletum sit: *num. 54.*; & quando actor ex capitulo separato agit: *n. 55.*; quando denique huic exceptioni quis censeatur renuntiare? *n. 56. p. 209.*
- Depositarius, tutor, curator, vel alius administrator, nequeunt restitutionem impedire exceptione compensationis, doli, non numeratæ pecuniæ, aliavè altiorem indaginem requirente: *tr. 4. l. 2. c. 9. n. 20. 21. à p. 120.*; nec juris proprii exceptione: *n. 22. p. 120.*
- De exceptione divisionis: vide sis verb. *Divisio*, vers. *Divisionis exceptio.*
- De exceptione erroris calculi: *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 8. 9. p. 11.*
- De exceptione illiquidi: in verb. *Liquidatio.*
- Cessat actio tutelæ, si ex eâ jam semel actum sit, & tutor liberatus, cum semel absolutus, ampliùs non molestetur, & actor exceptione rei iudicatæ expellitur: *tr. 4. l. 3. c. 9. n. 1. p. 200.*; & ampliùs in verb. *Res iudicata.*
- De exceptione liberationis, seu quietationis: in verb. *Quietatio.*
- De exceptione ordinis: *tr. 4. l. 4. c. 2. à n. 3. p. 239.*; & in verb. *Ordo.*
- De exceptione rationis oblatae ad impediendam executionem: *tr. 4. l. 5. c. 6. n. 46. p. 358.*
- De exceptione solutionis: *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 88. p. 11.*
- De exceptione acceptilationis, ac stipulationis: in verb. *Acceptilatio.*
- De exceptione tertii domini, vel possessoris: *tr. 4. l. 8. c. 12. tot. à p. 292.*; & in verb. *Tertius.*
- Exceptio incompetentiæ, vide verb. *Incompetentia.*
- Exceptio, quæ ordinat alias, priùs in ordine esse debet: *tr. 6. l. 4. c. 1. n. 20. p. 123.*
- Quæcumque dilatoria superveniens postest apponi post litis contestationem: *tr. 6. l. 4. c. 1. n. 56. 57. 58. p. 127.*; & etiam post conclusionem in causa: *dict. c. 1. n. 60. p. 127.*; limitabis ut in *n. 61. & 62. & 63. p. 128.*; & ut cognoscatur si de novo emerfit exceptio, referri debet juramentum reculatio: *dict. c. 1. n. 59. p. 127.*

- Exceptio deleganti obstat, delegato obstat: *tr. 6. l. 5. c. 8. n. 9. p. 308.*
- De exceptione continentiae causae: *tr. 6. l. 5. c. 4. n. 16. 17. 18. 19. p. 292.*
- Exceptiones partibus citatis remitti debent ad iudicem advocantem: *tr. 7. c. 19. n. 98. p. 220.*
- Quando agens plenè suam intentionem probat, debet patiens exceptionem suam concludenter probare: *tr. 7. c. 9. n. 40. p. 64.*
- Exceptio firmat regulam in contrarium: *tr. 7. c. 9. n. 70. p. 68. & tr. 9. q. 61. n. 15. p. 359.*
- Exceptio regulæ est concludenter probanda: *tr. 7. c. 13. n. 45. p. 120.*
- Ubi iurisdictio non est prorogabilis, etiam post tres sententias exceptio defectus iurisditionis opponi potest: *tr. 7. c. 19. n. 48. p. 214.*
- Exceptiones, quibus impediuntur advocatoriae, partibus citatis ad iudicem advocantem remitti debent: *tr. 7. c. 19. n. 98. p. 220.*
- Exceptio faciliùs, quàm actio datur: *tr. 9. q. 17. n. 54. p. 77.*
- Frivola, non relevansvè, recipi nequit: *tr. 9. q. 82. n. 5. p. 441.*
- Tertii exceptio: videas verb. *Tertius.*
- Implementi non sequuti exceptio, actionem innovat, executionemquè suspendit: *tr. 9. q. 85. n. 14. p. 455.*; & agentem repellit, licet à parte non opponatur: *ibid. n. 15. p. 455.*; à quibus opponi valeat, à quo probandum, & à quo implendum? *ibid. n. 24. p. 456.*; & quandò quis, sumptus offerendo, adimplere dicatur? *ibi n. 21. p. 456.*
- Juris exceptiones semper novæ iudicantur: *tr. 9. q. 99. n. 58. p. 529.*
- Cætera in verb. *Impedimenta.*
- Exclusio.** Possessore maioratûs excluso, an ejus filius censeatur exclusus? *tr. 1. l. 4. c. 13. n. 71. p. 662.*
- Exclusio patris à successione maioratûs ob contraventionem voluntati testatoris, haud nocet filiis ante ipsam susceptis: *tr. 2. l. 2. c. 2. n. 103. p. 135.*
- Exclusio incapacis an ad omnes incapacis descendentes porrigatur? *tr. 2. l. 2. c. 3. à n. 40. ad 55. à p. 140.*
- Excluso indigno morte, vel temporis lapsu, fiscus excluditur: *tr. 2. l. 2. c. 2. n. 108. p. 135.*; & etiam excluditur fiscus, cum indignus repudiat ante indignitatem: *n. 109. 110. p. 135.*
- An, & quandò à successione excludantur ascendentes, ac descendentes ob delictum descendendum, ac ascendendum? *tr. 2. l. 2. c. 4. tot à p. 144.*
- Fiscus, indignus, incapax, occisor, & cæteri similes, quandò à successione excludantur? Videfis verb. *Fiscus, Indignus, Incapax, Occisor.*
- Exclusa unâ personâ, omnes ejus descendentes excluduntur: *tr. 2. l. 1. c. 6. n. 61. p. 56.*
- Exclusio non expressorum inclusio expressorum est: *tr. 7. c. 12. num. 24. p. 102.*
- Exclusio ad tempus operatur inclusionem post tempus: *tr. 7. c. 12. n. 25. p. 102.*
- Exclusio unius, ut non judicet, est inclusio alterius, ut judicet: *tr. 7. c. 12. n. 28. p. 102.*
- Exclusio alterius non est inclusio unius, quando in utroque eadem viget ratio: *tr. 7. c. 12. n. 32. p. 102.*
- Non est exclusio aliorum expressio ratione frequentioris usus: *tr. 7. c. 12. n. 33. p. 102.*
- Exclusionem non operatur aliorum inclusio per verba imperativa: *tr. 7. c. 12. n. 34. p. 102.*
- Exclusio certi illiciti, alterius illiciti non operatur inclusionem: *tr. 7. c. 12. n. 35. p. 102.*
- In connexis, & individuis inclusio unius non est alterius exclusio: *tr. 7. c. 12. n. 36. p. 102.*
- Exclusio certarum personarum est inclusio aliarum: *tr. 7. c. 2. num. 38. p. 102.*
- Statutum disponens de consanguineis naturalibus excludit spurios: *tr. 7. c. 12. n. 29. p. 102.*

- Statutum excludens fœminas indotatas, dotatas non excludit: *tr. 7. c. 12. n. 30. p. 102.*
- Excommunicatio maior morti naturali æquiparatur: *tr. 2. l. 6. c. 8. n. 24. p. 648.*; & ita excommunicatus anathema dicitur: *ibi n. 25. p. 648.*
- Excommunicatio, , aut censuræ à jure, vel ab homine latæ, non ligant impuberem, nisi sit doli capax: *tr. 3. l. 5. c. 6. n. 31. p. 28c.*
- Excommunicato tutori, aut curatori potest pupillus, ac minor validè, & licitè communicare, & è contra: *tr. 3. l. 4. c. 10. n. 94. 95. p. 215.*
- Excommunicatus non est capax standi in judicio tanquàm actor: *tr. 6. l. 3. c. 1. n. 1. p. 65.* Potest tamen excipere, appellare, omniquè uti defensione: *ibi n. 11. p. 66.*; non recusat voluntariè, sed necessariò: *ibi n. 16. p. 66.*
- Excommunicatio postulat peccatum: *tr. 6. l. 3. c. 2. n. 14. p. 69.*
- Excommunicari non valet Universitas: *tr. 6. l. 3. c. 2. n. 13. 15. p. 69.*; benè verò singuli de Universitate: *dict. c. 2. n. 16. p. 69.*
- Excusatio. De tutorum, & curatorum excusatione: *tr. 3. l. 3. c. 11. tot. p. 136. & c. 12. & seqq. à p. 138.*
- Quanam excusationis causæ pro frivolis haberi debeant? *tr. 3. l. 3. c. 13. tot. p. 140.*
- Excusationis causa infrà quatuor menses est finienda: *tr. 3. l. 3. c. 16. n. 5. p. 147.*; nisi per tutorem, curatoremvè non steterit, quominus finiatur: *ibi num. 7. p. 147.*
- Excusatio tutelæ, curavè proponenda intra 50. dies continuos, sintnè tutores, curatoresvè testamentarii, legitimi, aut dativi: *tr. 3. l. 3. c. 16. n. 12. p. 147.*; nisi ab adversario impeditus foret: *ibi n. 47. p. 148.*
- Per procuratorem specialem, non verò generalem, se excusare quilibet potest: *tr. 3. l. 3. c. 12. n. 24. p. 140.*
- Ad quid teneatur tutor, ac curator à tutela, vel cura falsis excusationibus se liberans? *tr. 3. l. 3. c. 14. tot. p. 141. & l. 4. c. 9. n. 17. p. 203.*
- Curam recusans sibi relicta perdit: *tr. 3. l. 4. c. 10. n. 25. p. 211.*
- Excusatio tandem quibus personis, & quibus ex causis à tutela, cura, & reliquis publicis muneribus impertitur? *tr. 3. l. 2. c. 2. tot. à p. 34.*
- Excussio. Agere an possit creditor pecuniæ ad certum tempus datæ, pro certo interesse, sub hypotheca generali omnium bonorum, & speciali certi fundi, contra ejus possessorem, principali debitore non excusso? *tr. 9. q. 21. tot. à p. 97.*
- Nemo hypothecariâ, seu quasi servianâ utitur contra tertium rei possessorem, quin priùs principalis excutatur debitor: *tr. 9. q. 21. n. 2. 3. p. 99.*; intelligendo ut in *n. 8. p. 100.* Et sic similiter mulier, minor, Ecclesia nequeunt adversùs tertios possessores agere pro dote, pro tutela, curavè, & pro administratione, quin priùs excutiat maritum, tutorem, curatoremvè, administratorem, istorumquè hæredes: *ibid. n. 22. & 65. p. 102. & 109.*
- Ut adversùs cætera debitoris bona devenire valeat creditor, specialis hypothecæ excussione non est opus: *tr. 9. q. 21. n. 8. 9. 39. & seqq. & n. 61. à p. 100.*; sed an illâ opus sit in Salviano interdicto? *ibid. n. 28. & 69. p. 102. & 109.*; & quid, ut pignoris possessor conveniri queat? *ibid. à n. 29. ad 32. p. 102.*
- Ut adversùs rem specialiter hypothecatam agatur, excussio necessaria non est: *tr. 9. q. 21. n. 32. p. 103.*; ita quando petitur certa species alienata à tertio: *ibid. n. 34. p. 103.*; ita in actione reali: *ibi n. 36. p. 103.*; ita si adversùs debitorem fieri non valet executio: *n. 38. p. 104.*; ita cum pro censu annuo agitur: *ibid. n. 42. p. 104. & q. 45. n. 9. 10. p. 266.*; ita cum debitor principalis mortuus est, licet ejushæredes adsint: *dict. q. 21. n. 51. p. 105.*; ita

ita quando res cum ipso onere alienatur: *n. 52. p. 106*; ita quando debitor principalis persona egregia, ac valde potens est: *ibi n. 53. 55. p. 106*; ita cum debitor solvendo non est: *ibi n. 54. p. 107.*; ita quando causa ex plano, & æquo resolvitur: *ibid. n. 57. p. 107.*; ita si bona principalis debitoris sunt litigiosa: *ibi n. 71. p. 109.*; vel si sunt extra territorium: *ibi n. 72. p. 109.* Et an omnia isthæc de jure canonico etiam procedant? *ibid. n. 56. p. 107.*

Reliqua in verb. *Creditor, Census, Hypotheca, Fidejussor.*

Executio plus non gravat, quam lex illam fieri jubens: *tr. 1. l. 1. c. 1. n. 44. p. 74.*

Executivè non est procedendum adversus debitores assertos in libris debitorum Regis, fiscaliumvè, sine præviâ cognitione: *tr. 1. l. 1. c. 4. n. 25. p. 91.*; nec adversum tertios possessores: *n. 29.*; nec adversus hæredem beneficiatum: *tr. 1. l. 2. c. 9. n. 48. p. 224.*

Executio intentata contra defunctum, contra hæredem prosequitur: *tr. 1. l. 2. c. 9. n. 41. p. 223.*; quia ex persona hæredis nullam obligatio recipit mutationem: *n. 42. p. 224.*; & semper adversus hæredem executivè proceditur, quando contra defunctum sic erat procedendum: *n. 44.*; quoniam hæres succedit defuncto cum sua causa, & vitiis: *n. 45.*; sed prius habilitandus, ac legitimandus est hæres: *n. 43.*; in iudicio autem summario habilitatio non requiritur hæredum: *n. 46.*; nisi negaverint se esse hæredes: *n. 47. p. 224.*

Quonam temporis spatio præscribatur via executiva? *tr. 1. l. 2. c. 9. à n. 49. p. 224.*, & ampliorem sermonem invenies in verb. *Præscriptio.*

Executio semper currit, donec impedimenta recepta fuerint: *tr. 2. l. 8. c. 12. n. 25. p. 835.*

Sententiæ sunt executioni mandandæ: *tr. 2. l. 8. c. 4. n. 1. 2. p. 805.*; non tamen nullæ, aut notoriè injustæ: *à n. 3.*;

imò tunc debet executor suspendere: *n. 9. 10.*; & *à n. 14. p. 866.* accipies quando sententia fit notoriè injusta, aut iniqua? & in *tr. 5. c. 20. n. 39. p. 44.* quomodo sit faciendâ? & *ibi in n. 40. p. 44.* quomodo sit liquidandâ? Quid faciendum in executionibus fiscalibus, si aliquæ dubitationes emerferint? *tr. 7. cap. 26. & 28. Regim. judic. confiscat. p. 395. & 397.*; & quomodo in eis procedendum? *ibid. cap. 27. p. 396.*; & de salariis officialium in dictis executionibus: *ibi cap. 46. p. 404.*; & quid faciendum de pretio subhælationum? *ibi cap. 30. p. 397.*

Quò ad suspensionem.

Quamvis iudex non debeat esse facilis ad supersedendum in executione: *tr. 2. l. 8. c. 4. à n. 35. ad 37. p. 808.*; tamen per exceptionem erroris in continenti probatam suspenditur sententiæ executio: *dict. c. 4. n. 19. 21. p. 806.*

Per exceptionem nullitatis ex ipsismet actis probatam: *tr. 2. l. 8. c. 3. n. 1. p. 797.* Solutionis apparenter probatæ: *tr. 2. l. 8. c. 6. n. 2. p. 814.*; ast verius est, quòd debeat esse plenè probata: *n. 47. 48. p. 817.*; tunc enim inhæsitanter suspendit: *l. 8. c. 7. n. 6. p. 820.*

Compensationis in continenti probatæ: *tr. 2. l. 8. c. 7. n. 3. p. 820.*

Acceptilationis: *l. 8. c. 8. n. 4. & seqq. à p. 825.*, ubi ampliatur, & limitatur.

Novationis: *tr. 2. l. 8. c. 9. n. 2. p. 827.*

Delegationis: *tr. 2. l. 8. c. 9. n. 2. p. 827.*

Retentionis an? *tr. 2. l. 8. c. 10. à num. 1. p. 831.*

Restitutionis in integrum: *tr. 2. l. 8. c. 12. à n. 5. p. 833.*

Præscriptionis an? *tr. 2. l. 8. c. 13. à n. 15. à p. 838.*

Lætionis an? *tr. 2. l. 8. c. 5. tot. à p. 808.*

E' contra pars in iudicio legitime audita non impedit executionem sententiæ contra se prolata: *tr. 2. l. 8. c. 2. n. 4. p. 791.*

Exceptio, altiorem indaginem requirens,

rens, etiam non suspendit executionem: *tr. 2. l. 8. c. 2. n. 25. p. 793* & *c. 3. n. 54. 55. p. 802.* Et specificè loquendo: Executio sententiæ partitionum, vulgò *Execução de carta de partilhas*, nullis exceptionibus retardatur: *tr. 2. l. 8. c. 1. n. 8. 10. p. 876.*; etiam si opponantur antequàm charta divisionis parti tradatur; nec tunc exequens cogitur satisfacere: *ibi n. 11. 12.*; nec suspenditur præfata executio per impedimenta, quibus restitutio in integrum postulatur: *n. 13.*; nec per impedimenta retentionis ob melioramenta: *n. 14.*; nec prætextu reddendarum rationum: *n. 15.*; nec per exceptionem solutionis: *n. 16.*; nec per appellationem: *n. 17.*; nisi sit appellatio tertii pro suo interesse: *n. 18. p. 787.*; vel sit appellatio auctoris ad divisionem provocantis: *n. 19. 21.*, quamvis contrarium: *n. 20.*; vel si charta partitionis sit illiquida: *n. 22. 23. 24.*; vel si creditor habeat cessionem cohæredis: *n. 25.*; vel sit appellatio à decreto conficiendi partitiones: *n. 26.*; vel sit appellatio adversum protestationes cohæredis: *n. 27.*; & an per exceptionem compensationis in continenti probatæ? *l. 8. c. 7. n. 2. p. 820.*; & an hæres tanquàm tertius suspendere faciat? *l. 8. c. 2. à n. 1. ad n. 46. à p. 790.*, ubi affirmativè resolvitur, & *à n. 47. p. 795.* ampliatur usque *ad n. 68.*, & limitatur *à n. 69. ad 83. à p. 796.*, & iterum in *c. 4. & seqq. à p. 805.* eadem continuatur materia. Et denique, ne multi videamur, quibus in casibus suspendatur ampliùs, nec ne? *l. 8. c. 3. à p. 797.*, & mox dicemus in verb. *Charta divisionis.*

Via executiva, nisi in casibus in jure expressis, locum non habet: *tr. 4. l. 5. c. 6. n. 1. p. 353.*: quia ab executione incipiendum non est: adversus tamen tutores, curatores, cæterosquè administratores citatos, recusantes rationes reddere, librosquè exhibere,

executivè proceditur: *tr. 4. l. 1. c. 8. n. 47. 48. à p. 79.*; si verò non reculent, executioni locus non est antequàm rationes præstentur, calculumquè fiat: *l. 5. c. 6. n. 3. 7. à p. 353.*; antea enim administrator debitor dici nequit: *n. 4.*; nec pro capitali, finitâ negotiatione, vel administratione, conveniri valet executivè tutor, curator, administrator, socius: *ibi n. 8. p. 354.*; maximè si tutor, vel cæteri rationes reddere parati sint: *n. 9.*; & calculum offerre ad judicem, peritum, vel calculatorem petendo sufficit: *n. 10.*; quia paratus reddere à fraude immunis præsumitur: *n. 11.*; & contumaciâ cessante, agi nequit pro certa summa, licet obligatio sit cameralis: *n. 12. 13.*; etiam contra fisci, seu Regis administratores ante rationes præstitas executivè non agitur, nisi contumaces sint: *n. 14.*; tutor, aliuvè administrator, ante rationes nec prætextu, quòd sibi rem, vel pecuniam appropriavit, condemnari valet: *n. 15. p. 355.*; etiam stante statuto ejuscemodi appropriationem sub certa pœna prohibente: *n. 16.*; dum enim ratio non redditur pecunias administrationis penes se retinere, cum suis commiscere, & in proprios usus convertere queunt: *n. 17.*; nec hoc in casu de furto tenentur: *n. 18.*; & contra administratorem furti nomine procedere prohibitum non est: *n. 19.*; modò procedatur contra falsos procuratores, & administratores, non contra veros, aut legitimos ante rationes redditas: *n. 20.*; aliàs hujusmodi administratoribus carceres replerentur: *n. 21.*; dum administrator interpellatur ad rationem reddendam nullam in pœnam incidit: *n. 52. p. 355.*

Inter socios via executiva non datur pro redditione rationum: *tr. 4. l. 5. c. 6. n. 38. p. 357.*; sed actio pro socio, quæ nec ad carcerationem, nec ad sequestrum extenditur; & aliter faci-

ciens ad damna, & interesse submit-
titur: *ibi n. 39.*; nisi rationes redde-
re subterfugiat, quia tunc carcera-
tur: *n. 53 p. 359.*

Administratio finitâ bona stabilia, &
quæ habentur stabili loco, non ob-
stantibus rationibus, executivè re-
stituere compelluntur administrato-
res: *tr. 4. l. 5. c. 6. n. 55. p. 359.*; quia in
similibus bonis pro depositariis ha-
bentur: *ibid. n. 56. p. 359.*

Nunquidnam executivè procedatur ad-
versus tutores, curatores, cæteros-
quæ administratores, si eorum libri
aliquo defectu laborent, vel inven-
tario bona omnia dolose non dede-
rint? *tr. 4. l. 5. c. 6. à n. 65. ad 67 p. 360.*,
ubi affirmativè resolvitur cum ad usus
proprius pecunias convertunt; & si-
militer quando agitur pro dote puel-
læ relicta, & à curatore illius recu-
perata: *ibi n. 68.*; & quando conveni-
untur pro recepto confessato, si li-
brum rationis non exhibeant: *n. 69.*;
& quando instrumentum guarenti-
gium adest, vel promissio de restitu-
endo statim, ac administratio finia-
tur: *n. 71. p. 361.*; & quando certæ
summæ se debitorem fatetur: *n. 73.*;
& quando agitur de particulari soli-
datione inter socios: *n. 74.*; & an
quandò ex charta divisionis agitur
contra tutorem? *n. 75. p. 361.*

Suspenditur executio per exceptionem
rationis oblata: *tr. 4. l. 5. c. 6. n. 46.*
p. 358.; sicut per exceptionem pretii
non soluti: *l. 7. c. 11. n. 52. p. 196.*; an
per exceptionem illiquidi? Utique: *l.*
8. c. 8. n. 7. p. 261.; ita etiam per excep-
tionem juris reservati in sententia:
ibi n. 8.; an, & quandò suspendatur à
tertio? *l. 8. c. 12. tot. à p. 292.*, & la-
tius in verb. *Tertius.*

Menti tradas velim, quòd fiscus, con-
fraternitas Misericordiæ, & causa pia
ex solo ratiocinio, estò adhuc sen-
tentiâ non confirmato, executivè
procedunt: *tr. 4. l. 5. c. 6. n. 76. p. 361.*

An à captura incipienda sit sententiæ

executio rationes redditas confir-
mantis? *tr. 4. l. 8. c. 4. tot. à p. 229.*, &
in verb. *Carceratio*, vers. *Tutor*, vel
Curator.

Sententia lata contra unum, contra
alium haud citatum non exequitur:
tr. 4. l. 8. c. 12. n. 1. 2. p. 292.; neque in-
strumentum: *ibi n. 3. p. 292.*

In executionibus contra Principem ca-
ptis potest orphanus ad suum judi-
cem declinare: *tr. 5. c. 1. n. 18. p. 4.*

Officiales justitiæ tenentur in foro poli
non exequi mandata, quæ expressum
peccatum continent: *tr. 6. l. 2. c. 10.*
n. 22. p. 46.

Executio adversus defunctum parata,
adversus hæredem locum habet: *tr. 9.*
q. 82. n. 4 p. 440.

Ab eâ non est incipiendum: *tr. 9. q. 61.*
n. 10. p. 358.

In loco condemnati facienda: *tr. 9. q. 82.*
n. 11. 14. p. 442.

Advocare eam nequit provinciæ Prae-
ses: *tr. 9. q. 82. n. 11. & 14. p. 442.*

Quo jure Regalia à filco exiguntur, eo-
dem à tertio exigi possunt: *tr. 9. q. 63.*
n. 16. p. 365.

Fori exceptio in executione non admit-
titur: *tr. 9. q. 82. n. 13. p. 443.*

Executio pro pensionibus primò in bo-
nis, ex quibus debetur, facienda: *tr.*
9. q. 82. n. 10. p. 442.

In bonis, aut fructibus dotalibus po-
teruntne uxor, aut ejus filii execu-
tionem impedire? *tr. 9. q. 1. n. 14. p. 4.*
& videtis *Dos*, sicut etiam ad cæte-
ra videtis *Census*, *Excussio*, *Hypotheca*,
& *Tertius.*

Executor universalis, testamentarius,
vel dativus, conficere cogitur inven-
tarium: *tr. 1. l. 4. c. 6. n. 1. 2. p. 469.*; &
an teneatur id facere cum iisdem so-
lemnitatibus, quibus tenetur hæres,
vel solum descriptionem facere? *ibi*
n. 2. 4. p. 469. & seq.; & nullo co-
hærede dato, loco hæredis est: *n. 3. &*
tr. 9. q. 25. n. 3. 12. p. 126. & seq.; non
tamen obligatur ultra vires, si des-
criptionem non conficiat: *n. 5. p. 470.*
nec

nec adversus eum juratur in litem: *ibi n. 6. p. 470.*

Executor particularis vendere non valet, nisi ei à testatore facultas vendendi concessa sit: *tr. i. l. 4. c. 6. n. 141. p. 485.*; sed in hoc casu prius requirere tenetur hæres: *ibi n. 142.*; & si vendat ex facultate, pretium in utilitatem suam convertere nequit: *n. 143.*; & non potest rem magnam pro parva quantitate temerè distrahere: *n. 144.*; neque vendere habitâ fide de pretio: *n. 145.*; sed vendere debet sub hasta publica: *n. 146.*; nec potest sibi emere: *n. 147.*; nisi palàm emat: *n. 148. p. 485.*; nec potest prius immobilia, postea mobilia vendere: *n. 149. p. 486.*; neque valet permutare, aut in solutum dare; ni præviâ testatoris licentiâ: *n. 153.*; & an vendendo executor teneatur de evictio-
ne? Jam diximus in verb. *Evictio*: an possit commutare testatoris dispositiones? Etiam diximus in verb. *Communitatio*: an usum rei legatae in alium convertere queat? Dicemus in verb. *Legatum.*

Possunt executores Cardinales esse, Archiepiscopi, Episcopi: *tr. i. l. 4. c. 6. n. 7. p. 470.*; Abbates, nec non cæteri Prælati: *ibi n. 8.*; Monachi de licentiâ Superiorum: *n. 9.*; ita quod gesta ante Prælati licentiam minimè valeant: *n. 10.*; laici etiam quò ad res spirituales, quæ nudo ministerio consistunt: *n. 11.*; fœminæ: *n. 12.*; sed mulier à marito relicta executrix, ubi primùm nupserit, jus exequendi amittit: *n. 13.*; minores: *n. 14.*; excommunicatus, sed est à iudice repellendus: *n. 15.*; Tabelliones, qui etiam nominari possunt in eodem testamento, quod ibi scripsere: *n. 16.* Banniti quò ad ea, quæ sunt facti: *n. 17. p. 471.*; spurii: *n. 18.*; servi quò ad ea, quæ sunt facti: *n. 19.*; & si nominentur ad ea, quæ sunt juris, censetur eis relicta libertas: *n. 20.*; Muti, & surdi in aliquibus casibus:

n. 21.; Capitula, & Collegia approbata: *n. 22.*; Religiosi D. vi Francisci executores esse non possunt, nisi tantum ad consilium: *n. 33.*; & isti executores Religiosi à suo Superiori compellendi sunt accipere: *n. 53. p. 474.*; & quando nullus reperitur executor, etiam à iudice compelli possunt: *ibid. num. 54. p. 474.*

Executio testamentorum est mixti fori: *tr. i. l. 4. c. 6. n. 82. p. 478.*; & retardatio executionis est contra bonum publicum: *ibi n. 87.*, ideò non est differenda: *n. 85.*; siquidem est pia causa præfata testamentorum executio: *n. 57. p. 474.*; & pro illa potest iudex ex officio procedere: *ibi n. 58.*; & sicut iudex sæcularis non potest cogere ecclesiasticum testamenti executionem suscipere, ita ecclesiasticus sæcularem, nisi post susceptam executionem: *n. 60. p. 475.* Nullo à testatore executore nominato, ad hæredem executio spectat: *l. 4. c. 6. n. 76. p. 476.*; & quando nominatus executor est negligens, ad iudicem tam ecclesiasticum, quàm sæcularem spectat: *n. 77. p. 477.*, cum distinctio-
ne de qua in Concordia Regni de alternativa mensium: *n. 78. & seqq.*

Executor aliquando à iudice datur: *tr. i. l. 4. c. 6. n. 124. p. 482.*

Officium suum nequit executor alteri delegare: *tr. i. l. 4. c. 6. n. 125. p. 482.*; ut quid? *n. 126.*; exceptis casibus, de quibus: *n. 127. p. 483.*

Quæ actiones executoribus, quæve adversus illos competant? *tr. i. l. 4. c. 6. n. 128. p. 483.* Habent actionem ad exigendam: *ibid. n. 129.*; ad expeditionem piæ causæ: *n. 130. p. 484.*; ad legata pia exequenda: *n. 131.*; animâ hærede institutâ potest universalis executor conveniri, & convenire: *n. 136. p. 484.*

Quando executor possit constituere procuratorem? *tr. i. l. 4. c. 6. n. 139. p. 484.*

An propriâ autoritate possit bona de-

functi occupare ad ejus testamentum implendum? *tr. 1. l. 4. c. 6. n. 140 150. & seqq p. 485.*

Acceptare officium an teneatur executor? *tr. 1. l. 4. c. 6. n. 34. p. 472.*; dubitationis ratio emergit ex eo, quia executoris munus est privatum: *ibi n. 38.*; sed si executor executionem non suscipit, relictum amittit: *n. 47. p. 473.*; nisi contrarium ex testatoris mente colligatur: *n. 48.*, prout colligitur quando relictum est uxori, vel personæ conjunctæ, vel admodum amico: *n. 49.*; & cui pertineat tunc legatum relictum executori in laboris præmium? *n. 52. p. 474.*

Pluribus executoribus in solidum nominatis, quilibet habet potestatem exequendi: *tr. 1. l. 4. c. 6. n. 61. p. 475.*; & in isto casu quilibet tenetur voluntatem defuncti exequi: *ibi num. 62.*; etiamsi maior illorum pars haud fuerit: *ibi n. 63.*; præterquam si executio commissa fuerit Capitulo collegialiter congregato: *n. 64.* Ast quando plures sunt simpliciter nominati, unus absque aliis exequi non potest: *dict. c. 6. n. 65. p. 475.*; & in dubio non præsumitur executio in solidum data: *n. 66.*; quod limitatur quando certa distributio facienda est, tunc enim quilibet ex iis simpliciter nominatis exequi valet: *n. 67. p. 476.*; & etiam quando cæteri exequi nequeunt: *n. 68.*; vel sunt absentes, aut impediti: *n. 69.*; nisi absens de proximo venturus sit: *n. 70.*; & similiter quando maior illorum pars executionem accepit: *n. 71. p. 476.*

Quid facere possit executor, quum ei commissa est exoneratio conscientiae defuncti? *tr. 1. l. 4. c. 6. num. 135. p. 484.*

Non obstante quòd testamentum arguatur nullum, semper de executore est providendum ad legata pia exequenda: *tr. 1. l. 4. c. 6. n. 138. p. 484.*

Executor an possit prævenire diem designatum à testatore pro distributio-

ne inter aliquas personas facienda? *tr. 1. l. 4. c. 6. à n. 191. p. 490.*

Inter quos pauperes, & quomodo executor distribuere possit relicta ad pauperes? *tr. 1. l. 4. c. 6. à n. 199. p. 491.* Inter pauperes domicili testatoris, & loci vicinioris: *ibi n. 200.*; & tunc ad executorem, non ad Episcopum electio attinet: *n. 201.*; sed tenetur prius eligere pauperes testatoris consanguineos, quantumvis sint minus indigentes: *n. 202.*; & inter ipsos præferendæ sunt masculis fœminæ, Religiosæ sæcularibus: *n. 203.*; verumtamen executor, cui electio pauperum fuit commissa, an possit etiam eligere non domiciliarios testatoris? *à n. 204. ad 206. à p. 491.*; & an se ipsum, filiosque suos, aut consanguineos, & familiares, vel Monasterium, cujus est Monachus, eligere valeat? *à n. 207. ad 215. p. 492.* Et si testator jussit distribuere inter pauperes consanguineos, cogitur executor eligere consanguineos conjunctiores, estò minus pauperes: *de n. 216. ad 218. p. 492.*; secus si data sit executori electio libera: *num. 219. p. 493.* Executor, relictis pauperioribus, pauperes eligere nequit: *l. 4. c. 6. n. 221. p. 493.*; non tamen ad restitutionem tenetur, si aliter faciat: *n. 222.*; sed, pauperioribus relictis, pauperes eligere potest, quando ei libera fuit electio relicta: *n. 223.* Executor, cui libera distributio concessa fuit, potest uni tantum applicare legatum: *n. 236. p. 494.*; nisi magnæ foret quantitatis: *n. 237.*; & è contra legatum uni tantum relictum an inter duos distribui valeat? *n. 238.*; & potest uni pauperi ad certum tempus legatum largiri, ut post illud alteri restituat: *n. 239.* Quando verò electio liberè non est relicta, nequit executor eligere pauperes inimicos testatoris: *n. 240. p. 495.*; nec inæqualiter distribuere inter pauperes ejusdem meriti, & indigentiae: *n. 243.* Si certo

certo pauperi legatum relinquatur, & diem clausisse inveniatur, an alteri præstandum veniat? *n. 244. 245.* Si testator certas designavit personas, nequit executor inter alias distribuere: *ibid. n. 246.*; nec postquam pauperum electionem fecit, variare valet: *num. 247. 248.* Quæ dos sit præstanda puellæ, cui dos legata fuit sine quantitatis expressione? *n. 258. 259. p. 496.*

Intra tempus à testatore designatum, tenetur executor testamentum exequi: *tr. 1. l. 4. c. 6. n. 284. p. 498.*; quod si testator dicat, quòd si executor non possit intra annum implere, intra secundum impleat; tunc coram iudice tenetur executor demonstrare, quòd infra primum adimplere non valuisset: *ibi n. 285. p. 499.*; quod si testator tempus non designaverit, in foro interno est adimplenda ejus voluntas ubi primum potuerit: *n. 286.*, in externo (de jure Regio) intra annum, & mensem: *n. 287.*; quod quidem tempus quando incipiat currere? *n. 288.*; non currit contra ignorantem, impeditumvè: *num. 289. & 290.*; etiamsi legata pia illicò sint exequenda: *n. 291.*; & iudex potest coangustare tempus præviâ binâ monitione: *n. 292.*; nec tempus currit durante controversia inter hæredes scriptos, & ab intestato venientes: *n. 293.*, vel si testator iussit opus facere, quod intra legis tempus fieri nequit: *n. 294. p. 499.*

Non exequens testamentum intra tempus legato relicto privatur: *tr. 1. l. 4. c. 6. n. 295. p. 499.*; & omni lucro in testamento relicto: *n. 296.*; & de jure nostro itidem removetur ab executione: *n. 297. p. 500.* Verùm à prædictis pœnis liberatur quando ante citationem testamentum executioni mandavit, licet post tempus à lege definitum: *n. 298.*; & quando executores sunt insimul hæredes, jus commune est servandum: *num. 299. p. 500.*

Ob negligentiam an ad iudicem Ecclesiasticum devolvatur testamentorum executio? *tr. 1. l. 4. c. 6. à n. 300. ad 304. p. 500.*; testator enim nequit prohibere devolutionem: *ibi n. 306. p. 501.*; nec executorem liberare ab obligatione reddendarum rationum: *num. 307.*; nisi expressè dixerit executori relinquere quidquid expendere omiserit: *n. 308. p. 501.*

Rationes præstare coguntur executores de receptis, & expensis: *tr. 1. l. 4. c. 6. n. 309. p. 501.*; non tamen tenentur de minimis rationem reddere: *n. 310.*; nec de illis, quæ testator secreto exequenda commisit: *n. 311.*; sed isthæc commissio credenda non est, nisi de eâ planè constet: *n. 312.*; vel nisi persona talis sit, quæ omnem malam suspicionem excludat: *n. 313.*; & tunc quòd ad præjudicium hæredum, & legatariorum tantum: *n. 314.*; datur tamen casus, in quo non obstante, quòd de tali commissione constet, executor tenetur rationem reddere: *n. 315. p. 502.*

Officium executoris quibus in casibus expiret? *tr. 1. l. 4. c. 6. n. 305. p. 500.*

Testamenti executor rationes reddere constringitur: *tr. 4. l. 7. c. 10. n. 1. p. 185.*; de dolo, culpâ latâ, levi, & sæpè de levissimâ tenetur: *n. 2.*; de pecuniis investiendis ex præcepto testatoris onerandus est: *ibi n. 3. p. 186.*; bona ejus pro mala administratione tacitè obligata extant: *n. 4.*; quid si tempore debito rationes non reddat? *n. 5.*; reddere debet coram iudice competente: *n. 10. p. 186.*; an à redditione rationum testator eum liberare valeat? *n. 11.*; sed non tenetur reddere de secreto commissis sibi à testatore: *n. 14. p. 187.* Domus Misericordiæ hujus Regni rationes non reddit, si testamenti executrix sit: *de n. 22. ad 25. p. 188.*; & pariliter Hospitalia, & alia loca, quæ de protectione Regia fuerint: *n. 26.*; nec non Religiosi mendicantes: *n. 28. p. 188.*

Execu-

Executor universalis testamenti, loco
habetur hæredis: *tr. 9. q. 25. n. 3. 12.*
p. 126. & seq., ubi explicatur. Et vi-
desis verb. *Emphyteusis.*

Exempla regulam non arctant: *tr. 2. l. 4.*
c. 1. n. 55 p. 337.

Exemplum semper debet dari bonum:
tr. 8. palestr. 2. lect. 19. p. 293. col. 1. &
2. in princ.; quia melius persuadet,
quàm verba: *ibi p. 294. in fin.*; atverò
malum nunquam: *dict. p. 294 in princ.*

Ad exemplum Principis regitur om-
nis populus: *dict. p. 294 in princ. &*
p. 297. col. 2.

Exercitium definitur: *tr. 8. palestr. 2. lect.*
18. p. 288. col. 2.; sine illo scientiæ amit-
tuntur, cum illoquè augentur: *dict.*
p. 288. col. 2. & p. 298. in princ.

Exercitor Navis, seu dominus magis-
trum præponens, ad rationem red-
dendam adstringitur: *tr. 4. l. 7. c. 6. à n.*
1. p. 151.; & dominus absque excu-
sione magistri obligatur, quia in ele-
ctione actoris est: *ibi n. 10. p. 152.*;
contra institorem, officio finito, non
agitur: *n. 13.*; sed contra magistrum,
etiam finito officio, agitur: *n. 14.*; &
post litem contra unum motam, in
aliu reverti potest: *n. 15.*; nisi ma-
litosè variatio fiat: *n. 16. p. 152.* Do-
minus an, & quandò actionem ha-
beat adversum contrahentes cum
magistro? *n. 52. p. 155.*; sed ipse non
convenitur pro contractibus, quos
magister extra præposituræ leges fe-
cit: *n. 68. p. 157.*; nec creditores ex-
cusantur ignorantia legum: *n. 69. &*
seqq.; & per tot. cap. 6. à p. 157. multa
alia hùc attinentia invenies.

De quâ culpâ teneatur exercitor Na-
vis? *tr. 4. l. 7. c. 6. à n. 91. à p. 159.*; &
quandò de casibus fortuitis? *n. 95.*
p. 160.

Exhæredatio definitur: *tr. 2. l. 2. c. 1. n. 1.*
p. 111., ubi *n. 2.* enumerantur DD.
de eâ agentes.

Ut teneat, nominatim fieri oportet:
tr. 2. l. 2. c. 1. n. 102. p. 120.; & quod fiat
purè, non conditionaliter: *ibi à n.*

103. ad 106.; & quod in eâ exprima-
tur causa, si fiat a patre: *n. 113. p. 120.*

& *n. 134. p. 122.*; & quod fiat a jure
universalis, & non in re certa: *n. 114.*

p. 120.; & quod non fiat in codicillis:
n. 115.; & quod non fiat calore ira-

cundia: *n. 116. 117.*; & quod hæredi-
tas adeatur: *n. 118.*; & quod testa-

mentum non vitietur ex causâ præ-
teritionis, vel exhæredationis injus-
tæ: *n. 119.*; & quod non inveniatur

quis in eodem testamento institutus,
& exhæredatus: *n. 120. p. 121.*; &

quod hæres institutus causam exhæ-
redationis, in testamento à testato-

re expressam, probet: *n. 121. p. 122.*,
intelligendo ut in *n. 122. 123. 124.*; &

quod exhæredatus non sit posthu-
mus, aut infans, quoniam de jure

noviori exhæredari nequeunt: *n.*
125.; & quod non fiat de bonis Re-

giæ Coronæ: *n. 127.*; & quod, si fit
de filio ingrato, non ingrediatur iste

Religionem, & profiteatur: *à n. 128.*
ad 130.; nisi id faciat de consensu pa-

tris: *n. 140. p. 123.*; & quod non fiat
per id tantum, quod filius cum ini-

micis patris societatem fecerit: *n.*
141. p. 123.

Exhæredatio non solum testamento, sed
& per scripturam publicam fieri va-

let: *tr. 2. l. 2. c. 1. n. 93. p. 119.*; quod si
exhæredans testamentum non con-

dat, vel conditum rumpatur, succe-
dit filius exhæredatus ab intestato:

ibi n. 94. 95. p. 119.

Exhæredato filio, exhæredatus reman-
et nepos, & reliqui ab eodem filio

originem ducentes: *tr. 2. l. 1. c. 2. n. 49.*
p. 14.; sicuti etiam exhæredatio filia

nocet ejus nepotibus: *tr. 2. l. 2. c. 1.*
n. 65. p. 116.

Exhæredati pro mortuis habentur: *tr.*
2. l. 1. c. 3. n. 27. p. 18.; & non solum le-

gitimâ, sed & dote privantur: *l. 2.*
c. 1. n. 64. p. 116.; & quid in alimentis?

Idem in eis, quæ spectant, ut decen-
ter vivant, & secundum statum, ac

dignitatem personæ; non verò in eis,
quæ

quæ spectant ad præcisam vitæ sustentationem: *l. 2. c. 1. n. 79. 80. p. 117.*; & etiam excluduntur à successione maioratûs patrimonialis, aut instituti ab ipsis parentibus: *ibi n. 96. p. 119.*; & ab emphyteusi hæreditaria: *n. 97. p. 120.*; secûs autem in maioratibus, & emphyteusibus, quæ non hæditario, sed sanguinis jure deferuntur: *n. 98. p. 120.*

Pater plebæus potest exhæredare filios, filiasquæ naturales ex iisdem causis, quibus possunt exhæredare legitimos: *tr. 2. l. 1. c. 3. n. 56. p. 21. & l. 2. c. 1. n. 66. p. 116.*

Exhæredationis filiorum causæ quatuordecim describuntur in *tr. 2. l. 2. c. 1. à n. 5. ad 62. à p. 111. & per tot cap.*, ubi multa scitu digna; exhæredationis autem parentum septem referuntur in *l. 3. c. 2. à n. 2. ex p. 270.* Ex quibus causis parentes possunt exhæredare filios, possunt avi, & aviæ: *l. 2. c. 1. n. 84. p. 118.* Numnè ex solis quatuordecim causis expressis, anve ex aliis, vel maioribus, vel similibus, teneat exhæredatio? Legito *l. 2. c. 1. n. 84. p. 118.*; quoniam, etsi actor affirmativam sequatur partem, multos pro negativa enumerat, & muneris nostri non est nostram aperire mentem, sed alienam duntaxat indigitare.

Exhæredatus exigere nequit bonorum divisionem: *tr. 2. l. 2. c. 1. n. 3. p. 111.*

Propter sponsalia filia, sine consensu patris facta, nequit hæc exhæredari: *tr. 2. l. 2. c. 1. n. 7. 8. p. 117.*

Rex nequit exhæredare primo genitum à successione Regni, sine populi consensu: *tr. 2. l. 2. c. 1. n. 100. p. 120.*; nisi in concessione Regni hæc sit data potestas: *ibid. n. 101. p. 120.*

Exhæredatio non nocet nepoti ex filio exhæredato mortuo, vivente avo, cui hæreditas avi non fuit delata: *tr. 2. l. 2. c. 1. n. 126. p. 122.*

Utrum pater, matervè, avus, aviavè exhæredare valeant filium, aut fi-

liam, nepotem, aut neptem christianum veterem per id, quod christiano novo nupserint? Affirmative: *tr. 2. l. 2. c. 1. à n. 143. p. 123.*

Exhæredatio quando censeatur facta à toto gradu? *tr. 2. l. 2. c. 1. à n. 107. ad 112. p. 121.*

Injustè exhæredatus, seu præteritus, nequit post quinquennium agere contra testamentum: *tr. 2. l. 2. c. 1. n. 138. p. 123.*; nisi restitutionis gaudeat beneficio: *n. 139. p. 123.*

Reconciliatio an tollat exhæredationem? Sub distinctione invenies resolutum in *tr. 2. l. 2. c. 1. à n. 85. ad 87. p. 118.*

Exhæredatio ob ingratitude fieri nequit impuberibus: *tr. 3. l. 5. c. 6. n. 21. p. 279.*, intelligendo ut in *n. 22. p. 280.*

Exhæredare possunt parentes christiani veteres liberos, qui cum Neophytis nuptias contrahunt: *tr. 6. l. 4. c. 13. n. 35. p. 216.*

Ne patris elogium impugnarent Metelli filii, potius absque hæreditate remanere voluerunt, quam testamentum, quo exhæredati erant, querellare: *tr. 8. palest. 1. lect. 14. p. 68. col. 1. in fin.*

Exhæredatio an ipso jure fiat filia nubenti patre invito? *tr. 9. q. 54. n. 9. p. 300.*; & quid si postmodum pater in gratiam reassumat filiam? *ibid. n. 10. dict. p. 300.*

Exhibitio. Exhibere cogitur testamentum, qui illud servat, aut occultat, ad hoc, ut ex eo divisiones bonorum fiant: *tr. 2. l. 5. c. 20. à n. 62. ad 64. p. 586.*

Exhibere suæ possessionis titulum nemo tenetur: *tr. 3. l. 6. c. 43. n. 7. p. 104.*

Exhibitio ut locum habeat, tria concurrere debent, quod scilicet doceatur de existentia instrumenti, quod pateat interesse petentis, & quod veritas aliunde haberi nequeat: *tr. 4. l. 6. c. 4. n. 19. p. 42.*; ita ut si in petente non detur justa, & probabilis causa, exhibitio fieri non debeat: *ibi n. 20.*; vel quando libri, instrumentum.

mentavè sunt communia: *n. 21. p. 42.*; & adhuc tunc non cogitur exhibere instrumentum jurans illud non habere: *l. 1. c. 2. n. 76. p. 27.*

De inventarii exhibitione: *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 60. p. 10.* De libri rationis: *n. 61. p. 10.* & *l. 8. c. 1. à n. 13. p. 214*, nec non in verb. *Libri*; an hæc exhibitio libri in loco domicilii peti valeat? *l. 1. c. 4. n. 36. p. 41.*; factor librum non exhibens obstringitur ad damna, & interesse: *l. 5. c. 8. n. 78. p. 381.*; frater, tanquam tutor, vel curator administrans, ad istam librorum exhibitionem similiter tenetur: *l. 6. c. 1. n. 2. p. 3.*; nec non socii, ut dicemus in verb. *Rationes* vers. *Qui rationes teneantur reddere?* Et libri etiam post rationes redditas exhibendi sunt, ad id die, & loco certo assignato: *l. 8. c. 14. n. 43. p. 308.*

Existencia librorum penes reum tempore litis motæ probari debet, ut exhibitio locum vindicet, vel datâ obligatione exhibendi, & conservandi: *tr. 4. l. 6. c. 1. n. 14. p. 4.*; sed, existentia non probatâ, an deferatur reo juramentum? *n. 15.*; sed exhibitio ad fundandam actionem actori regulariter non conceditur, sed tantum ad coadjuvandam: *n. 16. p. 4.*

Quomodo procedatur adversus eum, qui librum non exhibet, adversus quem juramento in litem locus non est? *tr. 4. l. 8. c. 1. à n. 54. ad 57. p. 219.*

Exhortatio orphanorum iudicibus, tutoribus, & curatoribus est in *tr. 3. l. 8. c. 10. tot. p. 329.*

Ex officio. De iis, quæ hoc verbum import &, videtis verb. *Officia* vers. *Quidne?*

Expensæ modicæ, vel magnæ, quæ dicantur? *tr. 1. l. 4. c. 2. n. 93. p. 437.* & *tr. 4. l. 7. c. 1. n. 28. p. 118.*

Quæ gratiâ colligendorum fructuum dicantur factæ? *tr. 1. l. 4. c. 2. n. 94. p. 437.*

Quæ injustæ, & excessivæ? *tr. 1. l. 3. c. 8. n. 66. p. 323.* Et hæc expensæ non

solvuntur ei, qui eas facit imprudenter: *ibi n. 65. 67. 69.*

Quæ fûneris, & infirmitatis? *tr. 1. l. 3. c. 8. n. 62. p. 322.*; expensæ namque infirmitatis veniunt appellatione expensarum fûneris: *n. 59.*; & semper de honestate debentur: *l. 4. c. 7. n. 36. p. 512.*; hæres, & non usufructuarius, tenetur fûneris impensasolvere: *l. 4. c. 2. n. 33. p. 428.* An fûneris instituentis, vel ultimi possessoris successor maioratus obstringatur persolvere? Afferitur in *dict. l. 4. c. 7. n. 28. 30. p. 510.*; dummodò bona libera non relinquunt: *ibid. n. 29. 31.*; alias tenentur eorum hæredes: *ibid. n. 32.* Exertia defuncti deducendæ sunt hæc fûneris expensæ: *tr. 9. q. 54. n. 38. 57. p. 305. 309.* & *q. 64. n. 2. p. 371.* Quomodo de illis constare debeat? *dict. q. 64. n. 2.*; & solvendæ cum prælatione cæterorum omnium creditorum: *ibid. n. 5. p. 372.*

Cætera, quæ hic deficiunt, in verb. *Furnus* aspicio.

Prælatas deducit expensas factas contra alios beneficii pertendentes: *tr. 1. l. 3. c. 8. n. 51. p. 321.*

Quas deducat hæres beneficiatus priusquam debita hæreditaria persolvat? Expensæ factæ contra alios hæreditatis pertendentes: *tr. 1. l. 3. c. 8. n. 50. 53. p. 321.*; expensæ factæ pro defensione rerum hæreditatis, præterquam si calumniosè eas faciat: *n. 55. p. 322.*; expensæ factæ in infirmitate, & fûnere defuncti: *num. 56. 57. p. 322.*; respectu quorum omnibus aliis præfertur creditoribus: *n. 58. 60.*; expensæ factæ in insinuatione testamenti, inventarii confectio, providendis rebus hæreditariis, & id genus aliis: *n. 63. p. 323.*; & cum prælatione cæterorum creditorum: *n. 64.*; nisi sint immoderatæ, & injustæ: *n. 65.*; sicut etiam hæredi non solvuntur expensæ litium, quas vel injustè fecit, vel non justè defendit: *n. 69. p. 323.*

Maioratùs successor solummodò tenetur ad expensas necessarias: *n. 43. p. 513.*; & ad onera perpetua ipsius maioratùs: *n. 44.*; nec non pro pensionibus, & oneribus decursis tempore antecessoris: *n. 45.*; nisi creditor esset negligens in exigendo: *n. 46. p. 513.*

Expensæ ad studendum, ad aliquamvè artem, aut officium addiscendum, an, & quando ex communi solvantur, in collationem veniant, & alia multa id genus, si scire desideras, expende laborem quærendi verbum *Studium*. Expensas studii tenetur facere pater: *tr. 9. q. 18. n. 4. p. 80.*; secùs mater, nisi in subsidium: *ibi n. 5. & seqq. & n. 15. à p. 80.* Sed quando à patre donatæ censeantur? *ibid. n. 7. & seqq.*, & quando à matre? *ibid. n. 8. & seqq. p. 81.*

Expensæ, quæ societatem respiciunt, de communi solvantur: *tr. 2. l. 6. c. 3. n. 4. p. 612.*

Expensæ, matrimonio constante, societatevè omnium bonorum, seu illorum causâ factæ, an ex communi itidem acervo solvantur? Videtis verb. *Societas*, vers. *In societate omnium bonorum communicantur*, & verb. *Matrimonium*, vers. *Debita durante matrimonio*.

Quæ expensæ deducendæ, priusquàm acquæstus conjugales dividantur? *tr. 2. l. 7. c. 16. à n. 63. ad 70. p. 783.*

Quando expensæ animo donandi, vel animo credendi censeantur factæ? *tr. 2. l. 2. c. 12. à n. 133. ad 137. p. 236.*

De expensis fructuum gratiâ factis: in verb. *Fructus* perquire.

Expensæ necessariæ in petendo tutore, ex pupilli bonis sunt faciendæ: *tr. 3. l. 3. c. 10. n. 22. p. 135.*

Expensæ præsumuntur factæ ab eo, qui eas facere tenebatur: *tr. 3. l. 5. c. 15. n. 53. p. 397.*

Ab eo solvendæ sunt, in cujus utilitatem fiunt: *tr. 3. l. 7. c. 6. n. 3. p. 176.*

Expensas factas in iudicio suspicionis

non repetunt tutores, & curatores; imò in eis condemnandi sunt: *tr. 3. l. 8. c. 5. n. 9. p. 304.*

Frater, tutor, curatorvè solummodò répetit expensas in pupilli, seu minoris utilitatem erogatas: *tr. 4. l. 6. c. 1. n. 11. p. 4.*; quando verò ante divisionem absque mora, prout casualis caput expendit à pupillo, seu minore expensas factas ex obligatione casualis repetit: *n. 12. p. 4.*; sic similiter expensum in continuatione studii, in quo defuncti filius erat, nec non solutum famulis in communi servitio existentibus: *ibi n. 13. p. 4.*

Quas expensas antea factas repètere post divisiones possit frater tutor, vel curator? *tr. 4. l. 6. c. 1. n. 21. 22. p. 4.*; expensæ factæ ab uno ex fratribus post fratris mortem quando communes sint, nec ne? *ibi n. 39. p. 6.*

Expensæ solvendæ ab eo, qui ab actu utilitatem capit: *tr. 4. l. 5. c. 7. n. 20. p. 367. l. 8. c. 13. n. 1. p. 298. & n. 9. p. 299.*

Quando executor testamenti ad expensas rationum obstringatur? *tr. 4. l. 8. c. 13. n. 12. p. 302.*

Quando administrator librum per ordinem non scripsit, ad expensas librum ad ordinem reducendi adstringitur: *tr. 4. l. 8. c. 13. n. 32. p. 301.* Quæ expensæ solo administratoris iuramento probentur? *l. 8. c. 15. à n. 39. p. 320.*; & in *l. 1. c. 1. n. 44. p. 9. & n. 129. p. 12.* agitur de expensis factis, vel faciendis ab administratore.

Expendisse allegans probare cogitur specificè, & non genericè: *tr. 4. l. 5. c. 3. n. 1. 2. & per tot. à p. 318.*

Negotiorum gestor quas expensas repetat? *tr. 4. l. 6. c. 3. à n. 9. p. 35.*; quas administratores publici? *l. 7. c. 1. à n. 52. à p. 120.*; quas fideicommissarius? *l. 7. c. 8. à n. 29. ad 39. p. 174.*; pariliter, quas tutores, & curatores? *Honestas: l. 3. c. 2. n. 15. p. 167. l. 5. c. 2. à n. 1. ad 5. p. 309.*; & similiter factas sine iudicis decreto, dummodò utiliter fierent: *l. 5. c. 2. n. 6. p. 309.* (quando autem

tem utiliter factæ dicantur? *n. 11. p. 309.*) expensas alimentorum, estò expendens sit mater, frater, patruus, aut conjunctus: *n. 7.*; quod extenditur ad alimenta præstita sorori pupilli, minoris, & similibus: *n. 8.*; & licet expensæ utiliter factæ excedant valorem omnium facultatum pupilli, minorisvè: *n. 9. 12.*, quod in omni administratione procedit: *n. 10.*; pariformiter litis expensas repetit: *n. 13. p. 310.*; quantumvis tristis eventus successerit, si lis utiliter instituta fuit: *n. 14.*; factas à gerentibus res pupilli, seu alterius administrationis, in viaticis, deducto eo, quod in domo sua expensurus erat: *n. 15.*; & *n. 16.* declaratur quando hujusmodi administratores pedester, nec ne, iter facere teneantur: aliquando etiam tutores, & curatores ex pupilli bonis alendi sunt: *n. 17. 18. à p. 310.*; modò taxata sint à judice: *n. 19. p. 311.*; expensas necessarias, & utiles à fortiori repetunt tutores, & cæteri administratores: *à n. 20.*, ubi quæ istæ sint? Erogatas in alimentis: *n. 22.*; in erudiendo pupillo, seu minore: *n. 23.*; in meliorationibus, estò res, in quibus erogatæ fuere, non extant: *n. 24.*; modò initio spe boni, & probabilis finis erogatæ fuissent: *n. 25.*; (contrarium tamen in negotiorum gestore: *n. 26. 27.*); expensas factas in nuptiis, & agrorum culturâ: *n. 27.*; pro istis etiam retentio competit: *n. 28. p. 312.*

Pater, tutor, vel curator filii, sive peculii castrensis, vel quasi-castrensis administrator, expensas ritè exposulat, licet protestatus non esset: *tr. 4. l. 5. c. 2. n. 29. 30. p. 312.*; similiter mater, & avia tutrices: *ibi n. 31.*; tutores similiter erogatas pro recreandis pupillis: *n. 32.*; & aliquando elemosinas, & donationes: *n. 33.*; expensas pro dotandis, & alendis illis, quos pupillus, vel maior alere tenebatur: *n. 34.*; factas in re, & patri-

monio minorum, veluti in reficiendis agris, vineis colendis: *n. 35.* Negotiorum gestor utique etiam repetit expensas alterius causâ factas: *n. 36.*; & quæ fiunt pro administrationis domino: *n. 37. p. 313.*; inutiliter tamen factas non repetunt: *n. 38.*; nec culposè, imprudenter, vel excessivè factas: *n. 39.*; nec à matre, vel aviâ non tutricibus factas absque protestatione: *n. 40.*; & quando clandestinè, & secretò factæ repetantur? *n. 41. p. 313.*; quando munera? *n. 42. p. 314.*; expensum post administrationem remotam nullatenus repetitur: *n. 43.*, quod *n. 44.* limitatur.

Socius quando repetat, vel non, expensas factas cum nuntio in remotas regiones missio ad societatis negotia? *tr. 4. l. 5. c. 2. n. 45. p. 314.*; factas prohibente regimine, mandato, contractu, vel judice, nullatenus repetit: *ibi n. 46.*; nec voluntarias: *n. 47.*, ubi quæ istæ sint; nec excessivas: *n. 48. 49.*; & quid de expensis post denuntiationem factis prædicandum? *n. 50. p. 314.* Et in calculo beneficiendæ sunt expensæ propter societatem factæ: *l. 6. c. 4. n. 60. p. 47.*; si necessariæ, aut utiles sint, vel voluntariæ, si socius de eis participare vult: *n. 61.*; quid verò de expenso pro debito soluto, vel literis cambii post decoctionem scribentis, vel medio tempore decoctionis? *à n. 62. ad 64. p. 47.*

In redditione rationis dominus sumptus, & impendia à procuratore facta, huic refundere cogitur, veluti pro domino solutum, & erogatum: *tr. 4. l. 6. c. 2. n. 72. p. 19.*; quod æquum est, quamvis procurator negotio finem adhibere non potuisset: *ibi n. 73.*; modò bona fide, non profusè, & sine necessitate expensum fuerit: *n. 74.*; omnequè, quod procuratoris interest, ei refundi debet, ne damno ex officio suo afficiatur: *n. 75. p. 19.*

Expensæ, & salaria ratiocinii à quo,
&